

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/111

av den 18 januari 2023

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av fettsyra med ursprung i Indonesien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (grundförordningen), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

- (1) Den 30 november 2021 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av fettsyra med ursprung i Indonesien (*det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (*tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 18 oktober 2021 av Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid (*klaganden* eller CUTFA). Klagomålet, som avser fettsyra, ingavs för unionsindustrins räkning i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.
- (3) Den 13 maj 2022 inledde kommissionen en antisubventionsundersökning avseende import till unionen av fettsyra med ursprung i Indonesien. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾.

1.2 Berörda parter

- (4) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare och myndigheterna i Indonesien, kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.
- (5) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.
- (6) Höranden hölls med en biodieseltillverkare, Campa Iberia SAU (*Campa*), och dess närstående företag IM Bifuels Italy S.r.l (IMBI) (gemensamt kallade *Campa/IMBI*) samt en unionstillverkare som ingick i urvalet, AAK AB (AAK).

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av fettsyra med ursprung i Indonesien (EUT C 482, 30.11.2021, s. 5).

⁽³⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av fettsyra med ursprung i Indonesien (EUT C 195, 13.5.2022, s. 11).

1.3 Synpunkter på inledandet av undersökningen

- (7) Följande parter inkom med synpunkter på inledandet till kommissionen: den exporterande tillverkaren P.T. Musim Mas (*Musim Mas*) och dess närstående exportör P.T. Intibenua Perkasatama (IBP) (gemensamt kallade *Musim Mas-gruppen*), P.T. Wilmar Nabati Indonesia (*Wilmar*), P.T. Nubika Jaya och P.T. Permata Hijau Palm Oleo (gemensamt kallade *Permata-gruppen*), samt den indonesiska regeringen.
- (8) Musim Mas-gruppen, Wilmar och den indonesiska regeringen hävdade att definitionen av den undersökta produkten i klagomålet var för bred, eftersom den omfattade fettsyror som inte var föremål för klagomålet (t.ex. fettsyra som används för framställning av biodiesel, palmitinsyror som används i djurfoder, vegetabilisk oljesyra som används i livsmedel och fettsyror som härrör från kokosolja). Den indonesiska regeringen hävdade att klagandens underlåtenhet att korrekt fastställa produktdefinitionen i klagomålet påverkade klagomålets giltighet och berättigandet att inleda undersökningen.
- (9) Vidare hävdades att uppgifterna i klagomålet (t.ex. produktion, produktionskapacitet, sysselsättning, försäljning, marknadsandel, vinst, orsakssamband och unionsindustrin) var ofullständiga på grund av den breda definitionen av den undersökta produkten, eftersom uppgifterna endast sammanställdes för de typer av fettsyra som klaganden riktade in sig på.
- (10) Dessutom hävdade Musim Mas-gruppen och Wilmar att importen från Indonesien överskattades i klagomålet, eftersom den omfattar fettsyra som importeras till unionen för biodieselproduktion och andra fettsyror som inte används i livsmedels-, kosmetika-, kroppsvårds- och läkemedelsindustrin, t.ex. palmitinsyra. Till följd av detta var den förbrukning och de marknadsandelar som angavs i klagomålet inte korrekta.
- (11) Vidare hävdades det att priset på importen från Indonesien i klagomålet var underskattat, eftersom det omfattade billigare fettsyra tillverkad av avfall och biprodukter som används för biodieselproduktion. Följaktligen var prisunderskridandemarginalerna inte heller korrekta.
- (12) Slutligen hävdade Musim Mas-gruppen och den indonesiska regeringen att inledandet av undersökningen grundades på otillförlitliga, ofullständiga och oriktiga uppgifter på grund av problemen med den berörda produkten och den likadana produkten. Alltså har undersökningen samma problem som klagomålet, och undersökningen bör därför avslutas.
- (13) Produktdefinitionen i klagomålet och i tillkännagivandet om inledande baserades på de uppgifter som var tillgängliga för klaganden när klagomålet utarbetades och lämnades in. Vid den tidpunkten fanns det inga uppgifter om att den definierade produkten eventuellt omfattade typer av fettsyra som inte produceras av den klagande industrin. Denna fråga framkom efter inledandet och behandlades på lämpligt sätt (se skälen 91–102 och 108–124). När det gäller uppgifterna om skada i klagomålet är de påståenden som sammanfattas i skäl 9 felaktiga i sak eller grundar sig på ett missförstånd. Det är i själva verket så att skadeuppgifterna i klagomålet avser den berörda produkten. Produktdefinitionen baserades på den produkt som tillverkades av klaganden och avspeglade den avsedda produktdefinitionen. Skadeanalysen baserades på den avsedda produktdefinitionen, som var den faktiska produkt som klaganden ville skulle innefattas. Uppgifterna i klagomålet rörande skadeanalysen var därför fullständiga, vilket bekräftades av undersökningen.
- (14) De indonesiska importsiffrorna i klagomålet baserades på de uppgifter som klaganden hade tillgång till vid tidpunkten i fråga. Kommissionen undersökte noggrant riktigheten och tillförlitligheten hos de uppgifter som lämnats av klaganden och drog slutsatsen att de olika typerna av fettsyra hade samma grundläggande egenskaper, vilket innebär att de tillhör samma produktkategori. Den berörda produktens grundläggande egenskaper gjorde det samtidigt möjligt att skilja den från andra produkttyper i den mån de kan anses vara olika och tillhöra en annan kategori fettsyra. I inledningsskedet tycktes därför den produktdefinition som klaganden föreslagit uppfylla alla relevanta lagstadgade krav.
- (15) Detta ifrågasätts inte av det faktum att de uppgifter och den bevisning som inhämtades efter inledandet gav upphov till ett förtydligande av produktdefinitionen efter inledandet och till ett lämpligt undantagande från produktdefinitionen (se skälen 94–124). Uppgifterna i klagomålet överensstämde med kommissionens förtydliganden i skäl 91. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

- (16) Wilmar hävdade att bevisen i klagomålet var otillräckliga för att underbygga konstaterandet av väsentlig skada eller hot om sådan för unionstillverkarna. Det uppgavs särskilt att tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet inte visade på någon skada, och att sysselsättningen och investeringarna har ökat och inte återspeglar någon skada. Vidare hävdades det att påståendena om prisunderskridande i klagomålet inte är övertygande, eftersom unions-tillverkarna höjde sina försäljningspriser avsevärt. Det uppgavs också att klagomålet inte innehöll några uppgifter om klagandens lönsamhet. Det påstods vidare att det inte heller fanns någon risk för skada, eftersom den indonesiska kapaciteten överskattades och den inhemska efterfrågan ökade.
- (17) Kommissionen påminner om att enligt artikel 5.2 i grundförordningen måste klagomålet innehålla de uppgifter som klaganden rimligen har tillgång till om ändringar i volymen av den påstått dumpade importen, verkningarna av denna import på priset för den likadana produkten på unionsmarknaden och följderna av denna import för unionsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta (inte nödvändigtvis alla) faktorer och förhållanden som är av betydelse för unionsindustrins tillstånd, t.ex. de som räknas upp i artikel 3.3 och 3.5 i grundförordningen. Alla faktorer behöver inte visa på en försämring för att väsentlig skada ska kunna fastställas.
- (18) I detta avseende visade klagomålet på en övergripande skadevällande trend för både makro- och mikroindikatorerna. Analysen visade att tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet minskade. När det gäller ökningen av unions-tillverkarnas försäljningspriser ansåg kommissionen att dessa öknings inte räckte för att ifrågasätta klagandens påståenden om prisunderskridande och att de delvis återspeglade ökningen av råvarukostnaderna. Vad gäller uppgifterna om klagandens lönsamhet var Wilmars påstående felaktigt i sak. Klagomålet innehöll tillräcklig information i form av index om den negativa utvecklingen av unionsindustrins vinstmarginaler. Uppgifterna ansågs vara konfidentiella på grund av det begränsade antalet klagande och stödjande unionstillverkare samt den höga affärskänsligheten hos dessa uppgifter. I klagomålet angavs vidare att orsaken till ökningen i investeringar inte var kopplad till kapacitetsuppbyggnad utan till nationella miljökrav. Även om sysselsättningen ökade marginellt ansåg kommissionen att klagomålet på det hela taget innehöll tillräcklig bevisning för att det förelåg en skadevällande situation för unionsindustrin. När det slutligen gäller den indonesiska kapaciteten och inhemska efterfrågan lade klaganden fram bevisning för att den indonesiska tillverkningen var större än dess lokala efterfrågan och förbrukning. Dessutom skulle en lägre kapacitetsnivå och en ökande inhemska efterfrågan inte räcka för att motbevisa förekomsten av väsentlig skada. Därför tillbakavisades dessa påståenden.
- (19) Musim Mas-gruppen och Wilmar hävdade också att klagomålet inte var representativt för unionens produktion av fettsyra, eftersom det inte innehöll några uppgifter från unionens tillverkare av biodiesel, som också tillverkar fettsyror i betydande mängder.
- (20) I detta avseende noterar kommissionen att fettsyra som tillverkas som en biprodukt vid biodieseltillverkning inte omfattades av undersökningen. En anmärkning som klargjorde denna punkt infördes i ärendehandlingarna av kommissionen den 21 januari 2022. Det fanns därför inte något problem med unionsindustrins representativitet i klagomålet. Därför tillbakavisades påståendet.
- (21) Musim Mas-gruppen och Wilmar hävdade också att de tillverkare i unionen som var närstående indonesiska tillverkare av fettsyra eller malaysiska exportörer av fettsyra till unionen borde undantas från definitionen av unionsindustrin, eftersom dessa företag befinner sig i en intressekonflikt, och det angavs att kommissionen i detta fall borde ompröva huruvida de återstående klagandena uppfyller det tröskelvärde som krävs för klagomålet.
- (22) Kommissionen noterar att man i analysen före inledandet inte fann någon anledning att utesluta några tillverkare i unionen. När det gäller de tillverkare i unionen som är närstående malaysiska exportörer av fettsyra förklarade Musim Mas-gruppen och Wilmar inte vilken typ av intressekonflikt det är som påstås föreligga, varför en intressekonflikt borde leda till uteslutning av dessa tillverkare från definitionen av unionsindustrin och vad som skulle vara den rättsliga grunden för en sådan uteslutning. Därför avvisades detta påstående.
- (23) Musim Mas-gruppen hävdade också att de malaysiska och indonesiska regeringarna har antagit en liknande strategi vad gäller exporttullen på rå palmolja och rå palmkärnolja, och att undersökningen även borde omfatta Malaysia om denna strategi vällade unionsindustrin skada. Det hävdades vidare att klagandens syfte var att blockera importen från Indonesien till förmån för de malaysiska företagen som är närstående tillverkarna i unionen.

- (24) I klagomålet bedömdes importen från Malaysia. Enligt den information som klaganden hade tillgång till var dock importvolymen från Malaysia mycket lägre än volymen från Indonesien, och minskade en aning från 2018 till mars 2021. Importen från Malaysia skedde dessutom till ett pris som var högre än unionsindustrins målpris och kunde inte ha vållat någon skada. Därför avvisades detta påstående.
- (25) Musim Mas-gruppen och Wilmar hävdade också att klaganden felaktigt tillskrev importen från Indonesien all påstådd skada som unionsindustrin lidit. Dessutom hävdade Musim Mas-gruppen att det eventuella orsakssambandet mellan den påstådda skada som unionsindustrin lidit och importen från Indonesien också påverkades av de problem som nämns i skäl 8. Wilmar hävdade att andra orsaker till skada bröt orsakssambandet som man försökte fastställa i klagomålet, såsom 1) ökningen av unionstillverkarnas huvudsakliga råvara, talg, i produktionen av biobränslen, 2) covid-19-pandemins inverkan på fordonssektorerna, 3) ineffektivitet i unionsindustrin till följd av bristande investeringar i ny och bättre utrustning, 4) unionsindustrins resultat i fråga om punktlighet och kvalitet, 5) orimliga produktionskostnader till följd av höga arbetskraftskostnader, 6) den geografiskt ofördelaktiga placeringen av produktionsanläggningar, som ökade kostnaderna för tillgång till råvaror och påverkade exportmöjligheterna, och 7) den lagstiftningsmässiga utvecklingen, inbegripet ikraftträdandet av de rättsliga kraven rörande 3-monoklorpropandiol (3-MCPD).
- (26) Klagomålet innehöll en analys av andra faktorer som kunde ha påverkat orsakssambandet mellan den påstådda dumpade importen från Indonesien och den skadevållande situationen för unionsindustrin, dvs. annan import, kostnaden för råvaror och unionsindustrins export. Ingen av de andra faktorerna försvagade dock orsakssambandet i klagomålet. Detta var tillräcklig bevisning som rimligen var tillgänglig för klaganden och som visade att den uppenbara väsentliga skadan inte orsakades av andra faktorer. Under undersökningen ges berörda parter möjlighet att lämna in mer detaljerade påståenden om andra faktorer som kan ha påverkat orsakssambandet och som bedöms av kommissionen.
- (27) Musim Mas-gruppen uppgav också att man i klagomålet på grund av den felaktiga definitionen av den berörda produkten och motsvarande likadana produkt inte beaktade unionens intresse när det gäller tillverkare, användare och importörer av fettsyror som inte konkurrerar med fettsyror som tillverkas av klaganden (t.ex. unionens biodieselindustri och konsumenter av importerade fettsyror som inte används i livsmedels-, kosmetika-, kroppsvårds- och läkemedelsindustrin, inklusive palmitinsyra och fettsyror som tillverkas av kokosolja).
- (28) Artikel 5.2 i grundförordningen kräver inte att klaganden ska lämna uppgifter om unionens intresse i klagomålet, och prövningen av unionens intresse är inte relevant för inledandet av undersökningen. I vilket fall som helst och som anges i skäl 20 omfattades inte fettsyra som produceras som biprodukt vid biodieseltillverkning av klagomålet/undersökningen.
- (29) Wilmar hävdade att klagomålet inte innehöll tillräcklig bevisning för att motivera tillämpningen av artikel 7.2a i grundförordningen. Företaget uppgav särskilt att den exportavgift som infördes i syfte att finansiera Oil Palm Plantation Fund tjänade som en legitim inkomstbringande skatt på konkurrenskraftiga råvaror, och att klagandens påstående att exportavgiften hade en snedvridande effekt på priserna på rå palmolja och rå palmkärnolja var ogrundat. Vidare hävdade företaget att man i klagomålet inte hade fastställt att exportskatten och exportavgiften fungerade som ett dubbelt system som tjänade som en exportbegränsning, och att det påstådda högsta priset för rå palmolja och rå palmkärnolja samt det system för upphandlingar som organiserades av de statsägda företagen under namnet P.T. Perkebunan Nusantara (gemensamt kallade PTPN) inte sänkte de inhemska priserna på rå palmolja. De priser som accepterades av PTPN var ett resultat av konkurrensutsatta anbudsförfaranden, och upphandlingssystemet utgjorde en transparent prismekanism som är snarlik andra börshandlade marknader. Enligt dem fanns det inga bevis för att PTPN avsiktligt satte priserna på onaturligt låga nivåer. PTPN säljer till högstbjudande och de priser som PTPN kan få i offentliga upphandlingar beror inte bara på det pris till vilket PTPN vill sälja, utan också på det pris som köparna är villiga att betala. Wilmar hävdade därför att det pris som PTPN slutligen godtog var ett marknadspris som avspeglar tillgång och efterfrågan i Indonesien. Det faktum att priserna på rå palmolja i Indonesien var lägre än på andra internationella marknader var inte heller ett bevis på att priserna var onaturligt låga, eftersom Indonesien var den största tillverkaren av rå palmolja i världen. Slutligen uppgavs det att de påstådda prisskillnaderna mellan de inhemska och de internationella priserna för rå palmolja och rå palmkärnolja var missriktade, eftersom klaganden har använt två olika och inkonsekventa referensvärden, dvs. det malaysiska inhemska priset för rå palmolja och priserna cif Rotterdams hamn för rå palmkärnolja. Wilmar

och Musim Mas-gruppen uppgav att klaganden borde ha använt ett enda riktmarke för både rå palmolja och rå palmkärnolja. Wilmar hävdade att de påstådda prisskillnaderna på 14 % för rå palmolja och 11 % för rå palmkärnolja inte motsvarade det "betydligt lägre" tröskelvärde som krävs enligt artikel 7.2a i grundförordningen.

- (30) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Klaganden var inte skyldig att fastställa att exportskatten och exportavgiften fungerar som ett dubbelt system som tjänar som en exportbegränsning. Exportskatt är en av de råvarurelaterade snedvridningar som nämns i artikel 7.2a i grundförordningen. När det gäller riktmärkena använde klaganden det mest representativa riktmarke som den hade tillgång till, vilket kommissionen ansåg vara lämpligt i klagomålsskedet. Dessutom fann kommissionen att prisskillnaden i detta fall såsom den presenteras i klagomålet var "betydligt lägre" i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen. Därför avvisades detta påstående.
- (31) Permata-gruppen hävdade att klaganden hade fel när den hävdade att syftet med exportskatten var att bidra till den indonesiska strategin som syftade till att ställa om den indonesiska ekonomin till produktion av varor med högt värde, såsom oleokemiska produkter. Enligt Permata-gruppen infördes exportskatten med det specifika syftet att garantera den lokala efterfrågan på, och säkerställa pristabiliteten för, matolja. Permata-gruppen hävdade därför att det inte förelåg några råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen, eftersom exportskatten inte utformades eller infördes i syfte att hålla priserna på rå palmolja och rå palmkärnolja på en artificiellt låg nivå till förmån för de oleokemiska produkterna.
- (32) Kommissionen noterade att man i analysen av förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar tar hänsyn till snedvridningarnas inverkan på råvarupriset, oavsett syftet med de åtgärder som orsakar snedvridningarna. Därför tillbakavisades påståendet.
- (33) Sammanfattningsvis påminde kommissionen om att det tydligt framgår av den rättsliga standarden avseende den bevisning som krävs för ett klagomål att mängden av och kvaliteten på informationen i klagomålet inte är samma som krävs för ett slutgiltigt avgörande i slutet av en undersökning. Såsom förklaras i skäl 13 ansågs den produktdefinition som klaganden föreslog i inledningsskedet uppfylla alla relevanta lagstadgade krav. Förekomsten av de faktorer som krävs för att vidta en åtgärd eller för att avsluta ett förfarande bekräftas sedan gradvis allt eftersom undersökningen framskrider. Det är därför inte uteslutet att något ändras mellan det att klagomålet inkommer och undersökningens slut. Mot bakgrund av detta höll kommissionen inte med om att det fanns några problem rörande de uppgifter som lämnats i klagomålet som skulle leda till att undersökningen borde avslutas.
- (34) På det hela taget bekräftade kommissionens analys att ingen av de faktorer som nämns ovan, oavsett om de är sakligt korrekta eller inte, var tillräckliga för att ifrågasätta slutsatsen att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning för att det förekom dumpning av fettsyror som importerats från Indonesien och att detta vållade unionsindustrin skada. Dessa aspekter fastställdes på grundval av den bästa bevisning som fanns tillgänglig för klaganden vid den tidpunkt då klagomålet lämnades in, och befanns vara tillräckligt representativa och tillförlitliga för att en undersökning skulle kunna inledas.

1.4 Stickprov

- (35) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den kunde komma att besluta att göra ett urval bland de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

1.4.1 Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (36) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av artikel 17 i grundförordningen, och fastställde då som huvudkriterier representativiteten i fråga om produktions- och försäljningsvolym för den likadana produkten i unionen under perioden 1 oktober 2020–30 september 2021. Urvalet bestod av fyra unionstillverkare som stod för 61 % av den uppskattade totala produktionsvolymen och 63 % av försäljningen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet, men mottog inte några synpunkter. Urvalet bekräftades och ansågs representativt för unionsindustrin.

1.4.2 Stickprovsförfarande avseende importörer

- (37) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande.

- (38) Ingen av de icke-närstående importörerna lämnade de begärda uppgifterna eller samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till frånvaron av svar beslutade kommissionen att inget stickprovsförfarande var nödvändigt.

1.4.3 Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Indonesien

- (39) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Indonesien att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen den indonesiska delegationen att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (40) Sexton exporterande tillverkare i det berörda landet som ingick i åtta grupper tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i stickprovet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen valde kommissionen ut ett stickprov bestående av tre exporterande tillverkare som tillhör två grupper på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som kunde undersökas inom den tid som stod till kommissionens förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet. Inga synpunkter inkom.

1.5 Enskild undersökning

- (41) Nio exporterande tillverkare i Indonesien som ingick i sju grupper begärde enskild undersökning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen. Kommissionen underrättade de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att de måste besvara frågeformuläret om de önskade en individuell undersökning. Två grupper av exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet besvarade frågeformuläret.
- (42) På grund av undersökningens komplexitet och den komplexa strukturen hos de exporterande tillverkare som ingick i urvalet⁽⁴⁾ (i en av de två grupperna av exporterande tillverkare ingick två tillverkare i Indonesien och en handlare i Singapore, medan den andra var en del av ett multinationellt företag med en komplex distributionskanal) drog kommissionen slutsatsen att det inte var möjligt att bevilja en individuell undersökning och slutföra undersökningen inom den lagstadgade tidsfristen.
- (43) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter (enligt definitionen i skäl 57) hävdade Permata-gruppen att kommissionen bröt mot bestämmelserna i artikel 17.3 i grundförordningen och artikel 6.10.2 i WTO:s antidumpningsavtal. Permata-gruppen hävdade särskilt att kommissionen avvisade dess begäran om enskild undersökning på grundval av undersökningens komplexitet och den komplexa strukturen hos de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, och inte på grundval av antalet exportörer eller tillverkare som begärde enskild undersökning, vilket skulle göra enskilda undersökningar orimligt betungande och förhindra att undersökningen slutfördes i tid. Permata-gruppen hävdade vidare att dess individuella undersökning inte skulle bli orimligt betungande och inte skulle hindra att undersökningen slutfördes i tid, eftersom kommissionen fortfarande hade fem månader på sig av tidsfristen för att införa slutgiltiga åtgärder. Dessutom tillade Permata-gruppen att den inledande fördröjningen i undersökningen på grund av fastställandet av produktdefinitionen inte berodde på Permata-gruppen och inte kunde leda till att Permata-gruppen berövades sina processuella rättigheter.
- (44) Kommissionen noterade att det stämde att den avvisade de två ansökningarna om enskild undersökning eftersom dessa enskilda undersökningar skulle ha varit orimligt betungande. Trots den felaktiga hänvisningen till "exporterande tillverkare som ingick i urvalet" i skäl 42 framgick det av sammanhanget och meningarna omedelbart före och efter att den korrekta hänvisningen var till de två "exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet" och som begärde enskild undersökning, och därför måste skäl 42 läsas i enlighet med detta. Inom parentes i samma skäl klargjordes att de exporterande tillverkare som nämndes rent faktiskt var Permata-gruppen ("i en av de två grupperna av exporterande tillverkare ingick två tillverkare i Indonesien och en handlare i Singapore") och P.T. Unilever Oleochemical Indonesia (*Unilever Indonesia* – "den andra var en del av ett multinationellt företag med en komplex distributionskanal"), som båda begärde enskild undersökning. Kommissionen tillämpade således rätt rättsligt kriterium i sin bedömning och bekräftade att det inte var möjligt att bevilja enskild undersökning på grund av undersökningens komplexitet och den komplexa strukturen hos de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och som begärde enskild undersökning, vilket skulle ha gjort den enskilda undersökningen orimligt betungande och eventuellt äventyrat ett snabbt slutförande av undersökningen.
- (45) Kommissionen noterade vidare att trots att antalet grupper av exporterande tillverkare som besvarade frågeformuläret för enskild undersökning var begränsat till två, skulle deras komplexa struktur ha inneburit att flera enheter behövde kontrolleras. För att bevilja en enskild undersökning skulle kommissionen ha varit tvungen att kontrollera alla tillverkare, närstående handlare och importörer som deltog i försäljningen av den berörda produkten till unionen, och analysera alla deras distributionskanaler, såsom man gjort för de exporterande

⁽⁴⁾ Ordalydelsen "exporterande tillverkare som ingick i urvalet" bör lyda "exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet och som begär enskild undersökning", såsom förklaras i skäl 44.

tillverkare som ingick i urvalet. Oberoende av den inledande fördröjningen av undersökningen på grund av fastställandet av produktdefinitionen skulle en sådan kontroll och analys, i synnerhet när den omfattar mer än en grupp med komplex struktur, ha varit orimligt betungande. De fem månader som nämns av Permatagruppen i skäl 43 upptas inte helt och hållet av undersöknings- och resultatfasen av förfarandet, eftersom sådana förfaranden omfattar flera månaders administrativa förfaranden (behandling av synpunkter, höranden, interna godkännanden, samråd med andra avdelningar inom kommissionen, översättning osv.). Alla dessa faktorer samt de berörda företagens komplexitet (vilket avgör den tid som krävs för att genomföra en ordentlig analys av varje exporterande tillverkare) måste beaktas tillsammans. Dessutom måste man i detta sammanhang ta hänsyn till att de två företagen i urvalet också hade mycket komplexa strukturer som krävde avsevärda undersökningsresurser och administrativa resurser för att ta med dem i urvalet och få korrekta resultat. Kommissionen kan därför inte klandras för att den har beslutat att inte ta med ytterligare två grupper och löpa risken att inte kunna slutföra och offentliggöra resultaten av undersökningarna i tid. Detta påstående avvisades därför.

- (46) I sina synpunkter efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter (enligt definitionen i skäl 58) upprepade Permata-gruppen sina tidigare synpunkter och hävdade att Unilever Indonesia inte längre verkade vilja fullfölja sin begäran om enskild undersökning. Därför skulle kommissionens arbetsbörda ha varit ännu mer begränsad.
- (47) Kommissionen noterade att detta påstående var felaktigt i sak och avvisade det därför, eftersom Unilever Indonesia upprepade sin begäran fram till hörandet efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, vilket påminns om i följande skäl.
- (48) Under hörandet efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Unilever Indonesia och Unilever Europe BV (*Unilever*) att tidpunkten för undersökningen inte kunde utgöra ett skäl för att avslå Unilever Indonesias begäran om enskild undersökning, med tanke på de skadliga effekter som antidumpningsåtgärder skulle kunna få för Unilevers verksamhet i Europa.
- (49) Kommissionen påpekade att den har rätt att avslå ansökningar om enskild undersökning om de skulle vara orimligt betungande och om de skulle förhindra att undersökningen slutförs i god tid. Såsom förklaras ovan skulle det verkligen ha varit orimligt betungande att bevilja Permata-gruppen och Unilever Indonesia enskild undersökning, eftersom detta skulle ha medfört en risk att undersökningen inte kunde slutföras i tid.

1.6 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (50) I sitt klagomål lämnade klaganden tillräcklig bevisning för råvarurelaterade snedvridningar i Indonesien med avseende på den berörda produkten. Såsom angavs i tillkännagivandet om inledande omfattade undersökningen därför dessa råvarurelaterade snedvridningar för att fastställa om artikel 7.2a och 7.2b i grundförordningen skulle tillämpas med avseende på Indonesien. Därför skickade kommissionen ytterligare frågeformulär till den indonesiska regeringen.
- (51) Kommissionen gjorde frågeformulären för unionstillverkare, icke närstående importörer, användare och exporterande tillverkare tillgängliga på internet ⁽⁵⁾ på dagen för inledandet. Dessutom skickade kommissionen ett frågeformulär till CUTFA.
- (52) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret från CUTFA, den indonesiska regeringen och fyra unionstillverkare: Oleon NV (*Oleon*), KLK Emmerich GmbH (*KLK*), AAK, Cailà & Parés SA (*Cailà & Parés*); fyra användare: Peter Greven Nederlands C.V., Peter Greven GmbH & Co. KG (gemensamt kallade *Greven-gruppen*), Schill + Seilacher "Struktol" GmbH och Schill + Seilacher GmbH (gemensamt kallade *Schill + Seilacher-gruppen*); tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet: Musim Mas, IBP och Wilmar; deras närstående handlare: Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd (*ICOF Singapore*), Wilmar Trading Pte. Ltd, Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd; och deras närstående importörer: ICOF Europe GmbH, IMBI och Wilmar Europe Trading B.V. (*WETBV*).
- (53) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av dumpning, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök enligt artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags/organisationers lokaler:

Intresseorganisation för unionstillverkare

— Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid (CUTFA)

⁽⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2564

Unionstillverkare

- Oleon NV, Ertvelde, Belgien
- KLK Emmerich GmbH, Emmerich am Rhein, Tyskland
- AAK AB, Malmö, Sverige
- Cailà & Parés SA, Barcelona, Spanien

Exporterande tillverkare i Indonesien

- P.T. Musim Mas och P.T. Intibenua Perkasatama, Medan och Dumai
- P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan

Närstående handlare i Singapore

- Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd, Singapore
- Wilmar Trading Pte. Ltd, Singapore

Närstående handlare i Förenade kungariket

- Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd, Royston

Närstående importörer i unionen

- ICOF Europe GmbH, Hamburg, Tyskland
- Wilmar Europe Trading B.V., Rotterdam, Nederländerna.

1.7 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (54) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2020 till och med den 30 september 2021 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

1.8 Beslut att inte införa provisoriska åtgärder

- (55) Med tanke på ärendets tekniska komplexitet beslutade kommissionen att inte införa provisoriska åtgärder och att fortsätta undersökningen.
- (56) Den 1 juli 2022 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 19a.2 i grundförordningen, medlemsstaterna och alla berörda parter om att inga preliminära tullar kommer att införas på import av fettsyra med ursprung i Indonesien och att undersökningen skulle fortsätta.

1.9 Utlämnande av uppgifter

- (57) Den 1 augusti 2022 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av fettsyra med ursprung i Indonesien (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen mottog synpunkter från den indonesiska regeringen, de exporterande tillverkarna Musim Mas-gruppen, Wilmar, P.T. Ecogreen Oleochemicals (*Ecogreen*), Unilever Indonesia, användarna IMBI, Procter & Gamble International Operations SA (P&G), Greven-gruppen, Schill + Seilacher-gruppen, Henkel Global Supply Chain B.V. (*Henkel*), Kapachim SA (*Kapachim*), Evonik Industries AG (*Evonik*), Quaker Chemical Corporation (*Quaker Houghton*), Omya GmbH (*Omya*), Stéarinerie Dubois Fils (*Stéarinerie Dubois*), NYCO-gruppen (NYCO), DHW Deutsche Hydrierwerke GmbH Rodleben (DHW), E&S Chemie SAS (E&S) och Unilever.
- (58) Med utgångspunkt i dessa synpunkter ändrade kommissionen vissa av de överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull och underrättade alla berörda parter om detta (det ytterligare slutliga utlämnandet och det andra ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter) den 4 oktober 2022 respektive den 28 november 2022.

- (59) Synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet mottogs från Wilmar, Musim Mas, Permata-gruppen, Stéarinerie Dubois och Henkel och synpunkter på det andra ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter mottogs från Wilmar, Musim Mas och Permata-gruppen. Även om kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter som endast skulle avse det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Musim Mas, Permata-gruppen, Wilmar, Henkel och Stéarinerie Dubois samma påståenden som framfördes efter det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (60) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gavs berörda parter möjlighet att bli hörda i enlighet med bestämmelserna i punkt 5.7 i tillkännagivandet om inledande. Höranden rörande det slutliga utlämnandet av uppgifter hölls med Musim Mas-gruppen, Wilmar, Ecogreen, Unilever, Greven-gruppen, Schill + Seilacher-gruppen och AAK. På begäran av Greven-gruppen hölls dessutom ett hörande med förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden. Förhørsombudet fann att de berörda parternas rätt till försvar hade respekterats i detta förfarande.

1.10 Återkallande av klagomålet

- (61) Den 24 augusti 2022 återkallade CUTFA klagomålet.
- (62) Synpunkter på återkallandet av klagomålet mottogs från den indonesiska regeringen, Musim Mas, Wilmar, P.T. Soci Mas och P.T. Energi Sejahtera Mas (gemensamt kallade SOCI/ESM), Ecogreen, P&G, Omya och Stéarinerie Dubois.
- (63) Den indonesiska regeringen uppgav att kommissionen, med tanke på att klagomålet återkallats, omedelbart borde avsluta undersökningen på grund av bristande representativitet. I detta avseende hänvisade den indonesiska regeringen till artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal, som man påstod kräver att representativiteten uppfylls för att motivera undersökningen. Enligt den indonesiska regeringen skulle undersökningen inte stödjas av mer än 50 % av produktionen av den likadana produkt som tillverkas av unionsindustrin, och inte ens av 25 % av de totala unionstillverkarna av den likadana produkten, med tanke på att klagomålet återkallats och att KLK, en av de största unionstillverkarna, i en första skrivelse av den 15 augusti 2022 ansåg att de föreslagna antidumpningstullarna kunde skapa turbulenser i utbudet av fettsyra från Asien, och därefter helt motsatte sig införandet av antidumpningsåtgärder i en andra skrivelse av den 19 augusti 2022.
- (64) Inledningsvis noterar kommissionen att artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal hänvisar till inledandet av undersökningen. Kommissionen behöver därför endast ha representativitet när undersökningen inleds. Dessutom avser tröskelvärdet på 50 % och tröskelvärdet på 25 % i artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal olika grupper av unionstillverkare. I motsats till vad den indonesiska regeringen angav i sin inlägga avser tröskelvärdet på 50 % endast den relativa vikten av de unionstillverkare som stöder klagomålet inom den grupp av unionstillverkare som stöder eller motsätter sig det. Tröskelvärdet på 25 % avser i stället "den totala tillverkningen av den likadana produkt som tillverkas av den inhemska industrin" och avser den procentandel unionstillverkare som stöder klagomålet av den totala tillverkningen i unionen. Kommissionen påminde vidare om att artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal enligt etablerad rättspraxis⁽⁶⁾ inte innebär någon skyldighet för en medlems handläggande myndighet, i detta fall kommissionen, att avsluta en pågående antidumpningsundersökning när stödnivån för klagomålet sjunker under minimitröskelvärdet på 25 % av den inhemska produktionen. Denna artikel rör nämligen endast den grad av stöd som ett klagomål måste ha för att kommissionen ska kunna inleda ett förfarande. Detta gäller med nödvändighet även för tröskeln på 50 %. Denna tolkning bekräftas av ordalydelsen i artikel 9.1 i grundförordningen om återkallande av klagomålet, där verbet "får" används. Även om klagomålet således återkallas av unionsindustrin, har kommissionen ingen skyldighet att avsluta förfarandet utan endast en möjlighet att avsluta förfarandet. Därför tillbakavisades påståendet.
- (65) Den indonesiska regeringen hävdade vidare att kommissionens skadeanalys på grund av tillbakadragandet av klagomålet och KLK:s motstånd mot åtgärderna inte omfattade unionsindustrin, dvs. den inhemska industrin, som enligt artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal borde avse de inhemska tillverkarna av den likadana produkten som helhet eller den största andelen av den sammanlagda inhemska tillverkningen av den likadana produkten.

⁽⁶⁾ Panelrapport, Mexiko – *Steel Pipes and Tubes*, WT/DS331/R, antagen den 24 juli 2007, DSR 2007:IV, s. 1207, punkt 7.347. I linje med WTO:s rättspraxis intog även EU-domstolarna samma ståndpunkt när det gäller den parallella bestämmelsen i artikel 5.4 i grundförordningen, framför allt i domen av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 139.

- (66) Kommissionen noterade att begreppet "inhemsk industri" när det används för att fastställa skada inte nödvändigtvis måste omfatta samma inhemska tillverkare som de som ingår i den inhemska industri som tas med i beräkningen för att fastställa om klagomålet har tillräckligt stöd i enlighet med artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal. Artikel 5.4 i WTO:s antidumpningsavtal rör frågan om representativitet och tar inte upp den separata frågan om vad som utgör en betydande del enligt artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal⁽⁷⁾. Dessutom utesluter artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal inte tillverkare som inte stödde klagomålet eller som inte samarbetade med undersökningen från att omfattas av definitionen av den inhemska industrin⁽⁸⁾. Därutöver omfattade den skadeanalys som kommissionen genomfört hela unionsindustrin oberoende av varje enskild unionstillverkarens stöd av eller samarbete med undersökningen. Detta påstående avvisades därför.
- (67) Den indonesiska regeringen, Wilmar, Musim Mas, SOCI/ESM, Stéarinerie Dubois, P&G och Omya hävdade att KLK:s skrivelser och återkallandet av klagomålet visade att införandet av antidumpningstullar skulle stå i strid med unionens intresse. Wilmar, P&G och Stéarinerie Dubois hävdade i synnerhet att kommissionen efter återkallandet av klagomålet borde ha avslutat undersökningen på grundval av artikel 9.1 i grundförordningen, eftersom införandet av åtgärder skulle stå i strid med unionens intresse. Wilmar hänvisade dessutom till två undersökningar⁽⁹⁾ som avslutades av kommissionen efter det att klagomålet hade återkallats, liksom till ärendet med polyesterstapelfibrer (PSF-ärendet)⁽¹⁰⁾, där kommissionen analyserade fem faktorer innan den drog slutsatsen att det inte låg i unionens intresse att fortsätta undersökningen. Ecogreen uppgav att återkallandet av klagomålet visade att det skulle ligga i unionens intresse att avsluta undersökningen. Musim Mas hävdade att återkallandet av klagomålet och de två skrivelser från KLK som nämns i skäl 63 och som bekräftar att KLK inte skadades av importen från Indonesien, bekräftar att unionsindustrin inte skadades av importen från Indonesien.
- (68) Kommissionen påminde om att återkallandet av ett antidumpningsklagomål styrs av artikel 9.1 i grundförordningen, där det anges att "om klagomålet återkallas får förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot unionens intresse" (kursivering tillagd). Tribunalen har tolkat bestämmelserna i artikel 9.1 i grundförordningen bland annat i domen i målet Philips Lighting Poland och Philips Lighting mot rådet, som inte överklagades⁽¹¹⁾. Tribunalen erkände att unionsinstitutionerna hade stor frihet att fortsätta eller avsluta en undersökning efter ett återkallande och klargjorde att i strikt mening behöver hänsyn till unionens intresse endast tas om kommissionen överväger att avsluta undersökningen. I sådana fall måste kommissionen kontrollera att avslutandet inte strider mot unionens intresse. I detta sammanhang har de undersökningar som kommissionen nyligen beslutade att avsluta efter det att klagomålet återkallats inget allmänt värde som bindande prejudikat och motsvarar i stället en analys från fall till fall. Dessutom gällde den analys av unionens intresse som kommissionen gjorde i PSF-undersökningen inte den fortsatta undersökningen av ärendet utan snarare avslutandet av det. I den aktuella undersökningen genomförde kommissionen dessutom en skadeanalys rörande unionsindustrin som helhet som visade att unionsindustrin led väsentlig skada på grund av importen från Indonesien till dumpade priser (se skälen 180–372). Ett enkelt uttalande i en skrivelse från en unionstillverkare, utan någon stödjande bevisning, bestrider inte kommissionens undersökningsresultat. Dessa påståenden avvisades därför.
- (69) På grundval av ovanstående överväganden beslutade kommissionen att fortsätta undersökningen trots tillbakadragandet av klagomålet och att undersöka om de synpunkter som lämnats efter det slutliga utlämnandet av uppgifter skulle kullkasta kommissionens slutsatser att villkoren för införandet av åtgärder var uppfyllda. Som förklaras senare i denna förordning drog kommissionen slutsatsen att villkoren för införande av slutgiltiga åtgärder fortsatt är uppfyllda.

⁽⁷⁾ Överprövningsorganets rapport, EC – Fasteners (China), WT/DS397/AB/R, antagen den 28 juli 2011, DSR 2011:VII, s. 3995, punkt 425.

⁽⁸⁾ Se fotnot 7, punkterna 430 och 454.

⁽⁹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1146 av den 4 juli 2019 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av varmvalsad stålspont med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 181, 5.7.2019, s. 89) och kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/266 av den 14 februari 2019 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av solfångarglas med ursprung i Malaysia (EUT L 44, 15.2.2019, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslut 2007/430/EC av den 19 juni 2007 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av syntetstapelfibrer av polyester med ursprung i Malaysia och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av de preliminära antidumpningstullar som införts (EUT L 160, 21.6.2007, s. 30) (PSF-beslutet).

⁽¹¹⁾ Dom av den 11 juli 2013, Philips Lighting Poland och Philips Lighting/rådet, T-469/07, EU:T:2013:370, punkt 87. I detta fall återkallades inte ansökan. I stället beslutade vissa unionstillverkare som stödde ansökan när de kontaktades före inledandet ("fastställande av representativitet") senare att ändra ståndpunkt och motsätta sig åtgärder under undersökningens gång. Till följd av detta blev motståndet mot ärendet högre än stödet med avseende på unionstillverkningen. Kommissionen beslutade omsider att den hade rätt att fortsätta undersökningen och införa åtgärder under dessa omständigheter analogt med återkallandet av klagomålet enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

2. PRODUKT SOM UNDERSÖKNINGEN GÄLLER, BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Undersökt produkt

- (70) Den undersökta produkten är fettsyror med en kolkedjelängd på C6, C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 med ett jodtal som är lägre än 105 g/100 g och med en halt av fria fettsyror i förhållande till triglycerider (spaltningsgrad) på minst 97 %, inbegripet

- oblandad fettsyra (även kallad "pure cut"), och
- blandningar som innehåller en kombination av två eller flera kolkedjelängder

med undantag av fettsyra som certifierats genom ett frivilligt system ⁽¹²⁾ för produktion av hållbara biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som erkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 30.4 eller ett nationellt certifieringssystem i enlighet med artikel 30.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹³⁾ och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 och ex 3823 19 90 (Taric-nummer 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 och 3823 19 90 95)

- (71) I tillkännagivandet om inledande ingick inte begreppet spaltningsgrad i definitionen av den undersökta produkten. Efter de synpunkter som mottogs från parterna, såsom förklaras i skälen 80–90, bekräftade kommissionen den 21 januari 2022 genom en not till ärendehandlingarna den produktdefinition som fastställdes i tillkännagivandet om inledande, och klargjorde att endast fettsyror med en spaltningsgrad på minst 97 % omfattades av undersökningen.
- (72) Fettsyror är resultatet av en kemisk omvandling av vegetabilisk olja, inklusive palmkärnolja och palmolja, eller animaliskt fett. De förekommer därför sällan som fria molekyler i naturen och erhålls snarare genom destillation och fraktionering av oljor och fetter.
- (73) Fettsyra används i många olika tillämpningar och kan därför finnas i många vanliga produkter, till exempel många livsmedel, djurfoder, tvål, tvättmedel, läkemedel, kosmetika och andra kroppsvårds- och rengöringsprodukter.

2.2 Berörd produkt

- (74) Den berörda produkten är den undersökta produkten med ursprung i Indonesien (*den berörda produkten*).

2.3 Likadan produkt

- (75) Av undersökningen framgick att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

- Den berörda produkten.
- Den undersökta produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets inhemska marknad. and
- Den undersökta produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

- (76) Kommissionen beslutade i detta skede att dessa produkter därför är att anse som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

- (77) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Stéarinerie Dubois att den berörda produkten och den produkt som tillverkas och säljs av unionsindustrin på unionsmarknaden inte är likadana produkter, särskilt eftersom det inte finns någon unionsmarknad för den undersökta produkten då unionsindustrin inte tillverkar en sådan produkt som uppfyller kraven i Reach ⁽¹⁴⁾ och kosher- och halalkraven.

⁽¹²⁾ Förteckningen över de frivilliga system och nationella certifieringssystem som erkänns av kommissionen finns på https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82); finns att tillgå på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20220607&qid=1657211934884>

⁽¹⁴⁾ Reach-lagstiftningen. Den konsoliderade versionen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) innehåller alla ändringar och rättelser i Reach fram till det datum som anges på förordningens första sida.

- (78) I artikel 1.4 i grundförordningen anges att det med "likadan produkt" avses en produkt som är identisk med eller har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper. Kommissionen fann att den produkt som tillverkas och säljs i det berörda landet, och den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper. Dessutom tillverkar unionsindustrin stora mängder fettsyra som överensstämmer med Reach-lagstiftningen och/eller kosher- och/eller halalkraven såsom anges i skäl 337. Kommissionen bekräftar därför att den berörda produkten och de produkter som tillverkas och säljs på unionsmarknaden av unionsindustrin är likadana produkter.

2.4 Invändningar gällande produktdefinition

- (79) Kommissionen mottog synpunkter på produktdefinitionen från Musim Mas-gruppen, Wilmar, AAK, Campa/IMBI, EBB (European Biodiesel Board), ASSITOL (en italiensk sammanslutning av biodieseltillverkare), APPA Biocarburantes (en spansk sammanslutning av biobränsletillverkare), Neste (tillverkare av förnybar diesel) och två närstående företag till Ecogreen, den indonesiska producenten av fettalkohol: DHW, tillverkare av polyoler, fettestrar, fettaminer och omättade fettsyror, och E&S, tillverkare av fettestrar, etoxilater och sulfonater. Klaganden lämnade också in synpunkter i detta avseende.

2.4.1 Palmfettsyradestillat, avloppsslam från palmoljaframställning, palmoljesyra och fettsyra som biprodukt

- (80) Neste begärde att kommissionen skulle bekräfta att palmfettsyradestillat (PFAD) inte omfattades av undersökningen. PFAD är en råvara bestående av biobaserat avfall och restprodukter från raffinering av livsmedelsgodkänd palmolja som används för framställning av förnybar diesel och andra förnybara produkter.
- (81) Wilmar begärde klargöranden om huruvida avloppsslam från palmoljaframställning (POME) omfattades av produktdefinitionen i undersökningen. POME är en avloppsvattenström som härrör från den fysiska malningsprocessen vid produktion av palmolja, och är en råvara som används vid produktion av biobränslen. POME består huvudsakligen av vatten och en liten andel olja och fasta ämnen.
- (82) AAK begärde att palmsyreolja skulle undantas från undersökningen när hänvisning gjordes till KN-nummer 3823 19 90. Företaget hävdade i synnerhet att palmsyreolja, som omfattas av det KN-numret, inte var samma sak som en fettsyra, och att den innehåller en betydande andel olja som hindrar den från att användas som fettsyra. Det förklarades att palmsyreolja är en biprodukt av raffinaderiverksamheten i tidigare led, och att den används som insatsvara vid tillverkning av stearinsyra, som omfattades av undersökningen.
- (83) Campa/IMBI och EBB uppgav att biodieseltillverkare också var tillverkare av fettsyror, eftersom fettsyror produceras som biprodukt under biodieseltillverkningsprocessen. Det uppgavs särskilt att raffineringsprocessen av råolja gav upphov till ett avfall som kallas "fettsyradestillat". Dessutom erhålls fettsyra som restprodukt när biodiesel framställs genom transesterifiering av raffinerad olja och metanol.
- (84) Som svar på dessa påståenden bekräftade klaganden att de fettsyretyper som används i biodieseltillverkningen inte var avsedda att omfattas av undersökningen. I detta avseende uppgav klaganden att dessa fettsyror kunde särskiljas på grund av skillnader i produktionsprocesserna (oleokemiska ändamål och inte de som avser biodieseltillverkning). Enligt klaganden är de två typerna av fettsyra olika produkter som inte konkurrerar med varandra och som inte kan ingå i den enda berörda produkten.
- (85) Dessutom förklarade klaganden att framställningen av oleokemiska fettsyror inbegriper en viktig process som är nödvändig för att bryta isär triglyceriderna för att frigöra och separera fettsyror och glycerinerna i syfte att erhålla en mycket renad produkt med minst 97 % fettsyror och högst 3 % ospaltat fett. Denna process kallas spaltning. För att få en nästan hundra procentig ren produkt genomgår fettsyra ytterligare destillations- eller fraktioneringsprocesser som syftar till att eliminera det återstående ospaltade fettet och eventuella kvarvarande orenheter. Både destillerad och fraktionerad fettsyra omfattas av produktdefinitionen, under förutsättning att dessa produkter uppfyller jodgränsvärdet på 105 g/100 g.
- (86) Klaganden förklarade vidare att processen för att tillverka biodiesel bestod i att raffinera oljan för att avlägsna föroreningar, men att ingen spaltning ägde rum. Flera fettsyredestillatprodukter, t.ex. FAD (fettsyredestillat), PFAD, PKFAD (palmkärnfettsyredestillat), genereras som biprodukter vid framställningen av biodiesel.

- (87) Klaganden hävdade därför att spaltningsgraden, som anger procentandelen spaltad fettsyra i oljan, utgjorde en tydlig och objektiv skiljelinje för att skilja den undersökta produkten från andra typer av fettsyror som inte berörs av undersökningen. Spaltningsgraden beräknas genom att dividera syratalet med förtvålningstalet. Syratalet (eller neutraliseringstalet) och förtvålningstalet definierades i klagomålet. Klaganden förklarade att även om kriteriet med spaltningsgraden övervägdes i klagomålsskedet berodde skälet till att det inte hade behållits som sådant (dvs. uttryckt som syratalet genom förtvålningstalet) på att alla oleokemiska fettsyror som omfattas av produktdefinitionen hade en fettsyrainhalt på minst 97 %.
- (88) Enligt klaganden har de fettsyror som används i biodieseltillverkningen en mycket lägre spaltningsgrad (81–97 %). På grundval av ovanstående hävdade klaganden att en spaltningsgrad på 97 % bör betraktas som ett brytpunktskriterium för att skilja mellan olika fettsyror.
- (89) AAK uttryckte sitt stöd för klagandens tillvägagångssätt.
- (90) Wilmar hävdade att det syratalet som används vid beräkningen av spaltningsgraden skulle vara det lämpligaste sättet att särskilja mellan fettsyror. Företaget hävdade att spaltningsgraden inte var lika exakt som ett fast gränsvärde baserat på syratalet. Wilmar bad kommissionen att inkludera syratalet i produktkontrollnumret (PCN).
- (91) Såsom anges i skäl 71 noterade kommissionen de berörda parternas synpunkter på produktdefinitionen och klargjorde, i en not till ärendehandlingarna, att endast fettsyror med en spaltningsgrad på minst 97 % omfattades av undersökningen. Därför omfattades inte PFAD, POME, palmsyreolja som klassificeras enligt KN-nummer 3823 19 90 och fettsyra som erhålls som en biprodukt vid framställningen av biodiesel av undersökningen, eftersom deras spaltningsgrad är lägre än 97 %. Kommissionen uppmanade också berörda parter att identifiera alla kvantiteter fettsyra med en spaltningsgrad på minst 97 % som importerats för biodieselproduktion, och att specificera eventuella särskiljande fysiska, kemiska och/eller tekniska egenskaper för denna typ av fettsyra jämfört med fettsyra för andra ändamål.
- (92) Då införandet av tröskelvärdet för spaltningsgrad på 97 % väsentligt ändrade produktdefinitionen hävdade Wilmar att klagomålet borde avvisas, eftersom det inte innehöll tillräcklig bevisning för vare sig dumpning eller skada. Företaget hävdade vidare att uppgifterna i klagomålet baserades på en annan produktdefinition än den som användes för den aktuella undersökningen.
- (93) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Klargörandet i samband med införandet av spaltningsgraden på 97 % i fastställandet av produktdefinitionen, såsom förklaras i skäl 71, ändrade varken produktdefinitionen eller klagomålet, eftersom det endast klargjorde och bättre beskrev den produkt som omfattas av klagomålet. Därför avvisades detta påstående.

2.4.2 Fettsyra som framställs av palmavfall och används för framställning av biodiesel

- (94) EBB, Musim Mas-gruppen och Campa/IMBI uppgav att biodieseltillverkarna använde fettsyra tillverkad av avfall för att tillverka biodiesel. Campa/IMBI och Musim Mas-gruppen uppgav att den fettsyra som används för att tillverka biodiesel i en förestingstillverkningsanläggning⁽¹⁵⁾ måste ha fettsyror med en spaltningsgrad på minst 97 % som huvudsakliga råvaror, och att den fettsyra som används av Campa/IMBI för framställning av biodiesel därför fortfarande skulle omfattas av undersökningen efter det klagörande som kommissionen lämnat i skäl 91. Campa/IMBI, Musim Mas-gruppen och EBB uppgav att slutanvändningen var det enda relevanta kriteriet för att skilja mellan fettsyror som omfattas av undersökningen och fettsyror som används för biodieselproduktion. Vidare uppgavs att certifieringsdokumentet var avgörande för att förstå produktens slutanvändning. I synnerhet är den fettsyra som kosmetik-, läkemedels- eller livsmedelsindustrin eller den kemiska industrin behöver utformad för att uppfylla olika certifieringskrav (t.ex. kosher, halal, GMP+, FSSC 22000, RSPO-certifiering, ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001), medan biodieseltillverkare endast kräver en certifiering som är förenlig med direktiv (EU) 2018/2001 (RED II) om förnybar energi (ett frivilligt system som erkänns av kommissionen inom ramen för RED II, t.ex. ISCC EU eller 2BSVS, eller ett nationellt certifieringssystem som införts i enlighet med RED II). Det uppgavs också att unionsindustrin varken tillverkade, eller kunde tillverka, fettsyra med en hög spaltningsgrad avsedd för biodieselproduktion inom ramen för RED II, vilket främjade användningen av avancerad råvara i detta avseende. Campa/IMBI uppgav också att företaget importerade denna typ av fettsyra genom Taric-nummer 3823 19 30 89, som varken ingick i klagomålet eller i tillkännagivandet om inledande.

⁽¹⁵⁾ En process som med hjälp av en katalysator gör det möjligt att direkt använda fettsyror (i stället för oljor) och metanol för framställning av biodiesel.

- (95) Campa/IMBI och EBB begärde att kommissionen skulle bekräfta att fettsyror som används för biodieselproduktion inte omfattades av undersökningen. Det uppgavs särskilt att fastställandet av produktdefinitionen omfattade den fettsyra som används av Campa/IMBI för tillverkning av biodiesel. Vidare uppgavs det att unionstillverkarna av biodiesel inte angavs i klagomålet som importörer eller användare av fettsyror, och att biodiesel inte var ett av de användningsområden för den berörda produkten som förtecknades i klagomålet.
- (96) På samma sätt motsatte sig ASSITOL och APPA Biocarburantes användningen av spaltningsgraden för att definiera den fettsyra som omfattas av undersökningen, eftersom den inte undantog all fettsyra som används för biodieselproduktion. De hävdade att en annan mekanism borde antas, närmare bestämt på grundval av produktens slutanvändning i enlighet med artikel 254 i unionens tullkodex.
- (97) I detta avseende begärde ASSITOL och Campa/IMBI att kommissionen skulle offentliggöra ett tillkännagivande om ändring av tillkännagivandet om inledande.
- (98) Kommissionen kunde inte bekräfta att en fettsyra med en spaltningsgrad på minst 97 % som framställts av avfall var den berörda produkten utan att bedöma om den hade samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, hade samma användning och om den konkurrerade med den likadana produkten. Vidare är råvarorna inte en avgörande faktor för att utesluta en produkttyp från undersökningens produktdefinition om slutprodukterna är likadana och har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper.
- (99) Kontrollbesöket på plats hos den exporterande tillverkaren i Indonesien visade att de destillerade fettsyror som importerades av IMBI antingen tillverkades av biprodukter som PFAD eller av olika råvaror från palmavfall.
- (100) Under kontrollbesöket i Indonesien bedömde kommissionen de fysiska egenskaperna (såsom utseende, lukt, titer, färg), de tekniska egenskaperna (t.ex. typ och grad, kvalitet, materialformer, färgstabilitet) och de kemiska egenskaperna (exempelvis syratalt, förtvålningstal, jodtal och fettsyrasammansättning) hos den destillerade fettsyra som framställts av avfall jämfört med den andra typen av fettsyra. Undersökningen visade dock att destillerade fettsyror som framställs av avfall har mycket snarlika fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som de fettsyror som framställs av rå palmolja och rå palmkärnolja. Undersökningen visade därför inte på några grundläggande fysiska, tekniska eller kemiska egenskaper som särskiljer destillerad fettsyra framställd av avfall från den andra typen av fettsyra.
- (101) Vidare visade undersökningen att destillerad fettsyra som framställts av avfall omfattas av unionslagstiftningen om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (direktivet om förnybar energi, det så kallade *RED II-direktivet* ⁽¹⁶⁾), där det fastställs att EU:s medlemsstater kan ta med biodiesel som framställts av fettsyra från avfallsmaterial eller biprodukter i beräkningen för de mål som fastställs i det omarbetade *RED II-direktivet* ⁽¹⁷⁾. För att biodiesel ska kunna tas med i beräkningen av EU:s medlemsstater för deras hållbarhetsmål måste dess råvara enligt *RED II-direktivet* ⁽¹⁸⁾, i detta fall destillerade fettsyror, certifieras för att säkerställa att hållbarhetsstandarderna och de kemiska standarderna följs.
- (102) På grundval av detta fann kommissionen att fettsyror med en spaltningsgrad på minst 97 % som framställts av avfall och certifierats enligt artikel 30.4 i direktivet om förnybar energi (*RED II*) ⁽¹⁹⁾ eller ett nationellt certifierings-system som inrättats i enlighet med artikel 30.6 i direktivet om förnybar energi ⁽²⁰⁾, även om de har samma egenskaper som andra fettsyror, har olika användningsområden och inte konkurrerar med den likadana produkten. Kommissionen bekräftade också att dessa fettsyror som framställts av avfall inte omfattades av klagomålet. Kommissionen drog därför slutsatsen att dessa fettsyror inte ingick i den berörda produkten och att de därför undantas från undersökningen. Följaktligen konstaterades det att importen av sådana fettsyror, bland annat från den exporterande tillverkare som ingår i urvalet, IBP (en del av Musim Mas-gruppen), som importerades av IMBI, inte berördes av denna undersökning.
- (103) Dessa ytterligare förtydliganden av produktdefinitionen, utöver dem som offentliggjorts i en not till ärendehandlingen (se skäl 71), återspeglas i den definition av den undersökta produkten som anges i skäl 70.

⁽¹⁶⁾ Se direktiv (EU) 2018/2001.

⁽¹⁷⁾ Se direktiv (EU) 2018/2001.

⁽¹⁸⁾ Se direktiv (EU) 2018/2001.

⁽¹⁹⁾ Se direktiv (EU) 2018/2001.

⁽²⁰⁾ Se direktiv (EU) 2018/2001.

2.4.3 Andra typer av fettsyror

- (104) Ecogreens närstående företag DHW och E&S begärde att fettsyrorna C6 (handelsnamn: Ecoric 6), C8–C10 (handelsnamn: Ecoric 80), C16–C18, C18 omättad (handelsnamn: Ecoric 68 TA) och C18:1 (handelsnamn: Ecoric 18W) skulle undantas från produktdefinitionen. De hävdade att dessa typer av fettsyra producerades av deras närstående exporterande tillverkare Ecogreen under tillverkningsprocessen för fettalkoholer, och att dessa fettsyror hade vissa unika egenskaper och inte kunde tillverkas med samma kvalitet av unionstillverkarna. DHW och E&S uppgav att framför allt de tre första fettsyrorna endast exporterades av Ecogreen till dess dotterbolag i Europa för vidare bearbetning på grund av kvalitetsstabilitet, försörjningskontinuitet och den etablerade certifieringskedjan. DHW och E&S uppgav särskilt att Ecoric 6 endast kunde tillverkas av rå palmkärnolja och ren kokosolja i mycket små volymer. Vidare uppgav DHW och E&S att det fanns andra C6-syror tillgängliga i unionen, men att de tillverkades genom jäsning och därmed inte kunde användas av Ecogreen. Dessutom hävdade de att Ecoric 80 främst tillverkades av rå palmkärnolja och kokosolja och användes för att framställa fettestrar, som efter DHW:s patenterade behandling genererade en ester av hög kvalitet när det gäller smak, lukt och färgstabilitet. Ecoric 68 TA härrörde från rå palmkärnolja. Kolkedjans fördelning liknade den hos fettsyra från talg och användes för att tillverka talgfria fettaminer. Ecoric 18W användes för att tillverka estrar med goda egenskaper vid låga temperaturer, bättre färg hos slutprodukten och färre biprodukter. Slutligen uppgav de att djurbaserad oljesyra var förbjuden i deras esterfabriker på grund av stränga kosherregler.
- (105) Som svar på detta motsatte sig klaganden undantaget av dessa typer av fettsyror och hävdade att detta skulle påverka hela produktdefinitionen för den undersökta produkten, eftersom det produktundantag som begärdes av Ecogreens närstående bolag omfattade hela kedjelängden för de berörda fettsyrorna, från C6 till C18. Dessutom hävdade klaganden att unionstillverkarna, tvärtemot vad DHW och E&S påstår, kunde tillverka och rent faktiskt levererade denna typ av fettsyror till Ecogreens närstående företag, eftersom dessa produkter inte var "unika" för Ecogreen-gruppen och i själva verket var utbytbara med de fettsyror som tillverkades av unionsindustrin.
- (106) Kommissionen drog slutsatsen att unionsindustrin tillverkade liknande fettsyror och att de produkter som DHW och E&S begärde skulle undantas från produktdefinitionen därför konkurrerade med unionsindustrin och vållade skada. Kommissionen avvisade därför denna begäran om undantag.
- (107) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Ecogreen den begäran om undantag som anges i skäl 104. Ecogreen hävdade att dess begäran om undantag tvärtemot klagandens påstående inte omfattade hela kedjelängden för de fettsyror som omfattas av undersökningen, eftersom C12 (laurinsyra), C14 (myrsyra), C16 (palmitinsyra), C18 mättad (stearinsyra) och deras blandningsprodukter inte ingick i dess begäran om undantag. När det gäller de produkter som omfattas av begäran om undantag hävdade Ecogreen dessutom att det inte finns några likadana produkter som tillverkas av unionsindustrin. Ecogreen hävdade särskilt att det i dess Ecoric 6-produkter ingår en viss organisk förening som inte finns i de C6-syror som tillverkas av unionsindustrin. Dessutom hävdade Ecogreen att unionsindustrin använde en helt annan tillverkningsprocess för produkter med C6, C8–C10, C16–C18 och C18 (omättad). Särskilt när det gäller C6 hävdade Ecogreen att unionsindustrin använder jäsning och att varken gruppen Ecogreen eller dess kunder någonsin har godkänt jäsningsprocessen som tillverkningsprocess för fettsyra, eftersom den kan påverka de framställda fettsyrornas grundläggande egenskaper. Rörande sin C18:1-produkt hävdade Ecogreen att produkten är av särskilt hög kvalitet, och att unionsanvändarna av denna produkt har ingått kvalitetsavtal som förpliktigar dem att förse sina kunder med estrar som tillverkas med C18:1 fettsyra som uppfyller stränga specifikationer.
- (108) Kommissionen höll med om att Ecogreens begäran om undantag inte omfattade alla tänkbara längder av kolkedjan för de berörda fettsyrorna, men att den ändå omfattade en betydande delmängd av dessa. När det gäller de produkter som ingick i begäran om undantag underbyggde Ecogreen inte sitt påstående om att det inte fanns några "likadana produkter" som tillverkas av unionsindustrin. När det gäller den organiska förening som påstås skilja Ecogreens C6-produkt från de respektive produkter som tillverkas av unionsindustrin har Ecogreen inte lagt fram några bevis för att den är relevant, inbegripet när det gäller koncentrationen av detta ämne i produkten och hur det påverkar produktens grundläggande egenskaper och användningsområden. Eftersom inga uppgifter om detta ämne, inbegripet dess namn, har lämnats i den öppna versionen av inlagan har andra berörda parter inte kunnat lämna synpunkter på dessa aspekter. När det gäller de påstådda skillnaderna i tillverkningsprocessen påminner kommissionen om att produktionsprocesser i princip inte är relevanta vid bedömningen av huruvida produkterna är likadana. I detta särskilda fall lade Ecogreen inte fram någon konkret bevisning för hur

dessa tillverkningsprocesser skulle påverka slutproduktens grundläggande egenskaper. I synnerhet när det gäller jämsning framställer Ecogreen själv de påstådda skillnaderna i produktens grundläggande egenskaper till följd av denna process som enbart en möjlighet snarare än ett konstaterat faktum som kan styrkas av bevisning. Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen denna begäran om undantag.

- (109) AAK begärde att kommissionen skulle undanta oljesyra av livsmedelskvalitet från undersökningens produktdefinition. AAK hävdade att även om oljesyra omfattades av undersökningen kunde två typer av oljesyra urskiljas: oljesyra av industrikvalitet och oljesyra av livsmedelskvalitet. AAK uppgav att även om de två kvaliteterna har samma grundläggande kemiska egenskaper måste produktionsprocessen för oljesyran av livsmedelskvalitet, eftersom den används vid tillverkningen av livsmedelsprodukter, uppfylla strängare normer, dvs. halten av främmande ämnen i syran får inte överstiga en viss nivå som fastställs i EU:s livsmedelsförordning ⁽²¹⁾. AAK hävdade också att oljesyra av livsmedelskvalitet var betydligt dyrare än oljesyra av industrikvalitet, att den inte kunde ersättas med oljesyra av industrikvalitet, och att unionsindustrin inte kunde leverera ökade kvantiteter. AAK uppgav att det endast förekom marginell import av oljesyra av livsmedelskvalitet från Indonesien, och att denna import därför inte kunde vålla unionsindustrin skada. AAK uppgav att företaget troligen var den enda unionsimportören av betydande volymer oljesyra av livsmedelskvalitet från andra länder. AAK uppgav också att det enligt deras uppgifter inte fanns några anläggningar i Indonesien som producerade oljesyra som uppfyllde de strikta kraven på högsta tillåtna halt av främmande ämnen i livsmedel. AAK uppgav att de ökade priserna på potentiell import av oljesyra av livsmedelskvalitet från Indonesien till följd av detta skulle öka unionsanvändarnas priser för alla kategorier av oljesyra även från Malaysia, vilket skulle påverka AAK:s verksamhet negativt. AAK föreslog att oljesyra av livsmedelskvalitet kunde undantas genom att hänvisa till gränsvärdena för benso(a)pyren och halten av transfettsyra, som är officiellt godkända gränsvärden i EU:s livsmedelsförordning.
- (110) Som svar på ovanstående påstående motsatte sig klaganden att oljesyra av livsmedelskvalitet skulle undantas från undersökningen. I detta avseende hävdade klaganden att oljesyra av livsmedelskvalitet har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som övriga produkter som omfattas av undersökningen, och att ett undantag för denna produktgrupp därför skulle leda till en hög risk för kringgående av åtgärderna. Dessutom vidhöll klaganden att de tillverkare som använder oljesyra av livsmedelskvalitet också var användare av oljesyra av teknisk kvalitet, och att en särskilnad på grundval av slutanvändning därför inte skulle undvika risken för kringgående. Klaganden hävdade också att oljesyra av livsmedelskvalitet fanns att tillgå från andra importkällor som inte var föremål för undersökningen, och att det därför inte fanns någon risk för bristande tillgång.
- (111) I detta avseende drog kommissionen slutsatsen att oljesyra av livsmedelskvalitet hade liknande grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som oljesyra av industrikvalitet. Även om oljesyra av livsmedelskvalitet omfattades av strängare kvalitets- och renhetskrav hade den samma kolkedjelängd som oljesyra som används för industriella tillämpningar. Prisskillnaden mellan de två kvaliteterna är inte i sig avgörande för undantagandet av produkter. Dessutom tillverkar unionsindustrin oljesyra av livsmedelskvalitet, och det finns andra försörjningskällor, såsom Malaysia. Mot bakgrund av detta avvisade kommissionen begäran om undantag.
- (112) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade AAK sin begäran om att undanta oljesyra av livsmedelskvalitet från undersökningens produktdefinition. AAK kritiserade kommissionen för att inte korrekt ha behandlat AAK:s påståenden och hävdade att den använde inkonsekventa kriterier i sitt beslut att utesluta fettsyra avsedd för biodieselproduktion jämfört med oljesyra av livsmedelskvalitet. AAK hävdade särskilt att kommissionens slutsats i skäl 102 om att utesluta fettsyra som framställts av avfall baserades på det faktum att just denna fettsyra hade olika användningsområden och inte konkurrerade med den likadana produkten samtidigt som den hade samma egenskaper som andra fettsyror. För att inte utesluta oljesyra av livsmedelskvalitet från undersökningens produktdefinition drog kommissionen i skäl 111 däremot slutsatsen att oljesyra av livsmedelskvalitet har liknande grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som oljesyra av industrikvalitet med samma kolkedjelängd. AAK uppgav vidare att oljesyra av livsmedelskvalitet och oljesyra av industrikvalitet har olika användningsområden och konkurrerar inte med varandra, och att kommissionens uttalande att båda typerna har liknande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper inte stöddes av fakta och inte underbyggdes i förordningen. Slutligen hävdade AAK att om kommissionen hade gjort liknande analyser av oljesyra av livsmedelskvalitet och av industrikvalitet, skulle den ha funnit skillnader i typ, grad och kvalitet mellan de två typerna.

⁽²¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

- (113) Kommissionen höll inte med om dessa påståenden. För det första, när det gäller fettsyra framställd av avfall, var det inte meningen att fettsyra framställd av avfall skulle omfattas av undersökningen, såsom anges i skäl 102. Eftersom den hade samma fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som andra fettsyror omfattades den dock oavsiktligt av produktdefinitionen. För att säkerställa att undersökningen och de potentiella åtgärderna genomfördes och tillämpades korrekt undersökte kommissionen ingående denna särskilda produkt innan den bekräftade att produkten inte borde ha undersökts/omfattats av åtgärder, såsom förklaras i skälen 98–102. Detta står i kontrast till fettsyror som används i livsmedelsindustrin (såsom oljesyra av livsmedelskvalitet), vilka omfattades av klagomålet och för vilka klagandena lade fram bevis för dumpning, skada och orsakssamband, vilket bekräftades under undersökningen. För det andra grundar sig AAK:s kritik på en missuppfattning av den faktiska och rättsliga situationen när det gäller begäran om undantag för oljesyra av livsmedelskvalitet. Även om oljesyra av industri- och livsmedelskvalitet skulle betraktas som två olika typer av fettsyra, vilket AAK hävdar, skulle detta inte ha någon betydelse för kommissionens slutsatser. Unionsindustrin tillverkar och säljer oljesyra av livsmedelskvalitet, och importen av oljesyra av livsmedelskvalitet från Indonesien ⁽²²⁾ skulle potentiellt kunna konkurrera direkt med den produkt som säljs av unionsindustrin och därmed vålla skada. Kommissionen har därför ingen anledning att dra slutsatsen att det är motiverat att undanta oljesyra av livsmedelskvalitet. Den logiska slutsatsen måste i stället vara raka motsatsen: det är inte möjligt att utesluta oljesyra av livsmedelskvalitet utan att undergräva de positiva verkningarna av de åtgärder som ska införas.
- (114) AAK uppgav också att unionens marginella produktion av oljesyra av livsmedelskvalitet och förekomsten av ett annat tredjeland som levererar produkten inte stödde att oljesyra av livsmedelskvalitet fortsatt skulle ingå i undersökningens produktdefinition. AAK uppgav särskilt att kommissionen i tidigare fastställanden av produktdefinitioner lade vikt vid att unionens tillverkning av en produkttyp var begränsad. I detta avseende hänvisade AAK till antidumpningsundersökningen beträffande import av syntetstapelfibrer av polyester (PSF) med ursprung i Malaysia och Taiwan ⁽²³⁾. AAK hänvisade också till en översyn av produktdefinitionen avseende antidumpningsåtgärderna mot import av kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Förenta staterna och Ryssland, och hävdade att en tunn variant av denna produkt uteslöts eftersom ingen tillverkare hade ett direkt intresse av att tillverka den.
- (115) Utöver de två företag som AAK nämnde i sin inläga erbjuder en tredje unionstillverkare oljesyra av livsmedelskvalitet på unionsmarknaden ⁽²⁴⁾. Dessutom noterade kommissionen att denna produkt även kan erhållas från leverantörer i Malaysia. Därför avvisades detta påstående.
- (116) AAK och Musim Mas-gruppen begärde att palmitinsyra som används som djurfoder skulle undantas från produktdefinitionen. AAK tillverkar palmitinsyra i unionen. Den totala efterfrågan överstiger dock dess produktionskapacitet. Det uppgavs att ren palmitinsyra, med kolkedjelängden C16, tillverkades av rå palmolja och rå palmkärnolja. Enligt företagen kan talg inte användas som råvara för framställning av palmitinsyra för foderproduktion, eftersom EU:s foderlagstiftning förbjuder användning av animaliskt fett i foder för idisslare ⁽²⁵⁾. Det hävdades vidare att den europeiska produktionen av palmitinsyra var försumbar med endast två andra unionstillverkare av palmitinsyra, nämligen KLK och IOI Oleo GmbH. AAK uppskattade att efterfrågan på palmitinsyra i unionen var 45 000 ton per år. AAK uppgav att ren palmitinsyra inte var utbytbar mot andra fettsyror, och att andra fettsyror inte heller kan ersätta palmitinsyra. Vidare uppgavs det att fettsyror från rapsfrö/raps, som påstås vara den viktigaste råvaran i unionen, inte var lämpliga som djurfoder eftersom de inte stöder produktionen av komjolk, vilket palmitinsyra gör. Enligt AAK saknar unionstillverkarna incitament att tillverka palmitinsyra i betydande mängder på grund av den låga efterfrågan på stearinsyra, eftersom dessa produkter tillverkas parallellt med varandra. AAK föreslog att detta undantag skulle kunna genomföras genom att C16 togs bort från produktdefinitionen.
- (117) Som svar på påståendena hävdade Cailà & Parés att företaget kunde producera 17 000 ton palmitinsyra per år när lika konkurrensvillkor återställts på unionsmarknaden, vilket enligt Cailà & Parés är en betydande andel av efterfrågan i unionen.

⁽²²⁾ Det importeras oljesyra till unionen från Indonesien, men Taric-numret för oljesyra särskiljer inte mellan olika kvaliteter.

⁽²³⁾ 2007/430/EG, skäl 40.

⁽²⁴⁾ https://www.ioioleo.de/wp-content/uploads/2021/01/IOI_BASIC_OLEO.pdf

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (Förordningen om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

- (118) Mot bakgrund av ovanstående godtog kommissionen argumentet att lönsamheten för produktionen av palmitinsyra hänger samman med efterfrågan på stearinsyra. Kommissionen ansåg dock att ett återställande av lika villkor i unionen för alla fettsyror, inklusive palmitinsyra och stearinsyra, sannolikt också skulle återställa unionstillverkarnas incitament att producera palmitinsyra i betydande mängder, inklusive palmitinsyra som lämpar sig för djurfoder. Dessutom finns det andra försörjningskällor för palmitinsyra, t.ex. Malaysia. På grundval av detta, och med beaktande av de uppgifter som Cailà & Parés lämnat om att deras produktionskapacitet är högre än importvolymen från Indonesien och även högre än efterfrågan från AAK, avisade kommissionen begäran om undantag för palmitinsyra.
- (119) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Musim Mas-gruppen och AAK sin begäran om att palmitinsyra skulle undantas från produktdefinitionen. Båda företagen ifrågasatte Cailà & Parés förmåga att öka sin produktion av palmitinsyra efter införandet av antidumpningsåtgärderna. I synnerhet hävdade Musim Mas-gruppen att det var ett spekulativt påstående, utan något bevisvärde. AAK upprepade att produktionen av palmitinsyra var kopplad till tillverkningen av ren stearinsyra och att det inte fanns någon marknad för den senare i unionen, eftersom den huvudsakliga användningen av ren stearinsyra var tillverkning av alkylketendimervax (AKD-vax), som inte längre tillverkas i unionen.
- (120) Kommissionen godtog inte dessa argument, varken när det gäller den tekniska kapaciteten eller incitamenten för produktion av palmitinsyra. När det gäller den tekniska kapaciteten bekräftade kommissionen under kontrollbesöket på Cailà & Parés anläggning att företagets totala kapacitet för tillverkning av fettsyror var betydligt högre än dess angivna produktionskapacitet för palmitinsyra (inklusive respektive härledda produkter eller biprodukter) och att den inte upptäckte några uppenbara flaskhalsar som kunde vara specifika för en ökad produktion av palmitinsyra. När det gäller incitament bekräftade undersökningen, såsom anges i skäl 118, att produktionen av palmitinsyra är kopplad till produktionen av stearinsyra. Tvärtom vad AAK antydde är den senare dock inte begränsad till ren stearinsyra. För Cailà & Parés i synnerhet är de härledda produkterna från tillverkningen av palmitinsyra andra typer av stearinsyra som säljs i betydande mängder i unionen. Kommissionen vidhåller därför att införandet av åtgärder mot fettsyror, inbegripet palmitinsyra och stearinsyra, sannolikt också skulle återställa incitamenten för produktionen av palmitinsyra i unionen.
- (121) Musim Mas-gruppen hävdade också att det inte var meningen att palmitinsyra skulle omfattas av klagomålet eftersom klagomålet var avsett att omfatta fettsyror som används som livsmedel och inte som foder. Enligt Musim Mas-gruppen var dessutom unionens produktion av palmitinsyra olämplig för användning som djurfoder, eftersom råvaran för denna är talg och den därför inte kan uppfylla vissa krav, såsom kosher- och halalkraven. Musim Mas-gruppen drog slutsatsen att kommissionen avvisade begäran om undantag endast på grund av möjligheten att i stället få sina leveranser av palmitinsyra från Malaysia.
- (122) Kommissionen godtog inte dessa argument. Utöver "livsmedel" hänvisar klagomålet uttryckligen till "foder" ⁽²⁶⁾ som användning för de produkter som omfattas. Undersökningen har dessutom visat att unionstillverkarna använder vegetabiliska oljor, inklusive palmolja, för sin produktion av palmitinsyra. Slutligen noterar kommissionen, såsom anges ovan, att den i stället för att enbart förlita sig på andra tillverkare utanför unionen också har bedömt unionsindustrins förmåga och incitament att öka sin produktion av palmitinsyra.
- (123) Musim Mas-gruppen uppgav att eftersom det inte fanns någon exporttull eller exportavgift på kokosolja, borde inte den fettsyra som framställs av kokosolja vara föremål för klagomålet.
- (124) Kommissionen noterar att även om det i klagomålet påstås att det förekommer snedvridningar av rå palmolja och rå palmkärnolja på grund av exporttullar och exportavgifter i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen, omfattar klagomålet och undersökningen alla typer av fettsyra som omfattas av produktdefinitionen och inte bara de typer som framställs av rå palmolja och rå palmkärnolja. I vilket fall som helst avslöjade inte undersökningen någon typ av fettsyra som exporterades från Indonesien till EU och som tillverkades enbart av kokosolja. Därför avvisades detta påstående.
- (125) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter bad NYCO kommissionen att undanta fettsyror C8–C10 från produktdefinitionen. Med avseende på detta uppgav NYCO att C8–C10-fettsyror är en mycket specifik form av fettsyra som tillverkas i begränsade mängder i unionen. Denna fettsyra importeras också från Indonesien och Malaysia. NYCO hävdade att det sedan september 2021 fanns en global brist på C8–C10-fettsyror på marknaden, vilket ledde till en betydande prisökning på denna fettsyra. NYCO hävdade att införandet av antidumpningstullar på denna produkt skulle få mycket negativa konsekvenser för dess globala konkurrenskraft och lönsamhet och bad kommissionen att utesluta denna fettsyra från produktdefinitionen.

⁽²⁶⁾ Klagomålet, punkt 41.

- (126) Kommissionen noterade att synpunkter på produktdefinitionen borde ha lämnats in i början av undersökningen för att ge tillräckligt med tid för att bedöma deras rimlighet och ge andra berörda parter möjlighet att reagera på dem. Dessutom nämnde NYCO inga grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som kunde särskilja denna typ av fettsyra från de andra typer av fettsyror som omfattades av undersökningen. De väsentliga punkterna i begäran, särskilt när det gäller unionens intresse, behandlas i skäl 470. Mot bakgrund av dessa överväganden avvisas argumentet.
- (127) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter uppgav Wilmar att produktbeskrivningen för den produkt som omfattas av åtgärderna inte borde omfatta produkter med de Taric-nummer som undantas från beräkningen av importen.
- (128) Kommissionen bekräftade att produktbeskrivningen för den berörda produkten var förenlig med beräkningen av importen. De Taric-koder som används för att beskriva produkten anges endast i upplysnings syfte.

3. DUMPNING

3.1 Normalvärde

- (129) Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet "vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel".
- (130) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på den inhemska marknaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i urvalet var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. På denna grund konstaterades att var och en av de utvalda tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på den inhemska marknaden var representativ.
- (131) Därefter identifierades de på den inhemska marknaden sålda produkttyper som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen för båda de exporterande tillverkarna.
- (132) Kommissionen undersökte sedan huruvida varje utvald exporterande tillverkares försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Kommissionen fastställde att försäljningen på hemmamarknaden av vissa produkttyper inte var representativ för båda de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.
- (133) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden, för att avgöra om den skulle använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (134) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om
- försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som minst motsvarar den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och
  - det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (135) I detta fall är normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna för all försäljning på hemmamarknaden av produkttypen under undersökningsperioden.
- (136) Normalvärdet är det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp av enbart den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden, om någotdera av följande villkor uppfylls:
- volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgör högst 80 % av den totala försäljningsvolymen för den typen, eller
  - det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (137) Analysen av försäljningen på hemmamarknaden visade att minst 80 % av försäljningen på hemmamarknaden av varje produkttyp var lönsam, och att det vägda genomsnittliga försäljningspriset för dem var högre än tillverkningskostnaden. Följaktligen beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av priserna för all inhemsk försäljning av dessa produkttyper under undersökningsperioden.

- (138) För vissa produkttyper för vilka det inte förekom någon försäljning eller otillräcklig försäljning av den likadana produkten vid normal handel eller där en produkttyp inte såldes i representativa kvantiteter på den inhemska marknaden, använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, såvida det inte ansågs lämpligare att använda priset på en tillräckligt jämförbar produkttyp som såldes på den inhemska marknaden och som kunde justeras för skillnaderna i de fysiska egenskaperna i syfte att säkerställa en rättvis jämförelse med det relevanta exportpriset (se skäl 145).
- (139) För vissa produkttyper konstruerades normalvärdet genom att följande adderades till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för den likadana produkten för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningsperioden:
- De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet vid dennes försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden, och
  - den vägda genomsnittliga vinst som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna som ingick i urvalet gjorde på sin hemmamarknadsförsäljning av den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.
- (140) För de produkttyper som inte sålts i representativa kvantiteter på hemmamarknaden adderades de genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för de transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden för dessa typer. För de produkttyper som inte sålts alls på hemmamarknaden adderades de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för alla transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden.

3.2 Exportpris

- (141) De exporterande tillverkare som ingick i urvalet exporterade till unionen via närstående företag som agerar som importörer i unionen.
- (142) Därmed fastställdes exportpriset på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I sådant fall justerades priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt förväntad vinst.
- (143) När det gäller vinstmarginalen beslutade kommissionen, på grund av att ingen icke-närstående importör ville samarbeta såsom anges i skäl 38, att använda den vinstmarginal som använts i ett tidigare förfarande som avsåg en annan kemisk produkt tillverkad av en liknande industri och importerad under liknande omständigheter, det vill säga den vinstmarginal på 6,89 %⁽²⁷⁾ som fastslogs i den nyligen genomförda PVA-undersökningen.

3.3 Jämförelse

- (144) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet på grundval av priset fritt fabrik.
- (145) När det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för olikheter i fysiska egenskaper, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, frakt i det berörda landet, inhemsk försäkring, inrikes sjöfrakt, frakt i unionen, kreditkostnader, bankavgifter, sjöfrakt, sjöförsäkring, förpackningskostnader, garantikostnader samt provisioner.
- (146) En justering enligt artikel 2.10 i tillämpades på försäljning genom närstående handelsföretag. Det konstaterades att handlarna i Singapore och Förenade kungariket fungerade på liknade sätt som en agent. Dessa handlare letade efter kunder, etablerade kontakter med dem, bar ansvaret för försäljningsprocessen, fick ett påslag för sina tjänster och handlade med ett brett sortiment av andra varor än den berörda produkten. Justeringen bestod av handelsföretagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinst som anges i skäl 143.

⁽²⁷⁾ Skäl 352 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1336 av den 25 september 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 315, 29.9.2020, s. 1), skäl (352).

- (147) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Wilmar att företaget utgjorde en enda ekonomisk enhet tillsammans med sin närstående handlare i Singapore, WTPL, och att ingen justering därför borde göras på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen för WTPL:s försäljning. I den konfidentiella versionen av sin inlägga redogjorde Wilmar närmare för detta påstående. Wilmar hävdade vidare att även om Wilmar och WTPL inte bildade en enda ekonomisk enhet var villkoren för tillämpning av artikel 2.10 i i grundförordningen inte uppfyllda när det gäller Wilmars försäljning via WETBV och Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd (VWFI). Wilmar uppgav att det var WETBV och VWFI – inte WTPL – som letade efter kunder, upprättade kontakter med dem, bar ansvaret för försäljningsprocessen och fick ett påslag för sina tjänster. Wilmar hänvisade till köpeavtal, inköpsorder, fakturor, konossement, klareringsdokument, klareringsbekräftelse och bankutdrag som alla är ställda till WETBV och VWFI, inte till WTPL. WTPL var således inte inblandat i försäljningen från WETBV och VWFI till icke-närstående parter i EU och utförde därför inga ombudsliknande funktioner. Det bör därför inte göras någon justering för WTPL:s försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst från Wilmars försäljning i EU via WETBV och VWFI. Wilmar hänvisade också till antidumpningsundersökningen av importen av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland⁽²⁸⁾. I den undersökningen sålde en rysk exportör först den undersökta produkten till en närstående handlare i Schweiz som därefter sålde den vidare till den närstående importören i EU, och kommissionen justerade försäljningspriserna till en icke-närstående kund i EU endast för försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för den närstående importören i EU i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, men inte för vinsten för den närstående handlaren i Schweiz. I de synpunkter som Wilmar framförde efter det ytterligare utlämnandet av uppgifter hävdade företaget att eftersom kommissionen använde samma metod som i ärendet *Biodiesel* (som det hänvisas till i skäl 163) för beräkningen av exportpriset med avseende på P.T. Musim Mas, på grundval av principen om icke-diskriminering, borde kommissionen också för WINA:s vidkommande använda metoden i ärendet om biodiesel, och framför allt konstruera ett exportpris utan att göra avdrag för WTPC:s försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vinst.
- (148) Kommissionen gjorde en noggrann granskning av de synpunkter från Wilmar som mottogs efter det slutliga och ytterligare utlämnandet av uppgifter, och konstaterade, på grundval av alla relevanta faktorer, att den bevisning som Wilmar hade lagt fram motiverade att Wilmar och WTPL behandlades som en enda ekonomisk enhet.
- (149) Wilmar ifrågasatte dessutom användningen av den vinstmarginal på 6,89 % som anges i skäl 143 och hävdade att den var föråldrad, inte tog hänsyn till den senaste marknadsutvecklingen, såsom betydande fluktuationer i råvarupriser och transportkostnader, och att den inte var tillämplig på den berörda produkten.
- (150) Såsom förklaras i skäl 38 samarbetade inga icke-närstående importörer med den föreliggande undersökningen. I avsaknad av alternativa tillgängliga uppgifter som kunde användas beslutade kommissionen därför att använda den vinstmarginal som fastslogs i den nyligen genomförda PVA-undersökningen. Denna vinstmarginal utgör det mest objektiva tillgängliga underlaget för att man ska komma fram till en nöjaktig uppskattning av ett marknadsmässigt (och därför rimligt) exportpris på grundval av detaljerade försäljningsuppgifter för en liknande produkt. Kommissionen noterade att Wilmar inte föreslog några andra alternativ. Därför avvisades detta påstående.
- (151) Wilmar uppgav också att den vinstmarginal som fastställdes i PVA-undersökningen gällde för en icke-närstående importör i unionen och hävdade därför att denna inte var tillämplig i det aktuella fallet för justering av en handlares vinst i ett tredjeland, vars verksamhet skiljer sig från en importörs verksamhet i unionen.
- (152) Det är kommissionens praxis att använda vinsten för en icke-närstående importör i unionen som ett närmevärde för vinsten för en handlare i ett tredjeland i avsaknad av andra tillgängliga uppgifter som skulle kunna användas. Kommissionen noterade att Wilmar inte föreslog några andra alternativ. Därför avvisades detta påstående.
- (153) När det gäller beräkningen av normalvärdet för de produktkontrollnummer vars försäljning på grund av priset inte ansågs ha ägt rum vid normal handel, hävdade Wilmar att kommissionen borde ha beräknat vinstmarginalen på grundval av all inhemsk försäljning, inklusive försäljningen avseende de produktkontrollnummer för vilka normalvärdet behövde beräknas. Enligt Wilmar måste all inhemsk försäljning anses ha ägt rum vid normal handel, eftersom den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden sammantaget för alla produktkontrollnummer tillsammans utgör mer än 80 % av den totala inhemska försäljningen.

⁽²⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1688 av den 8 oktober 2019 om införande av en slutgiltig antidumpningstill och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland, Trinidad och Tobago och Amerikas förenta stater (EUT L 258, 9.10.2019, s. 21).

- (154) Kommissionen noterade att Wilmars argument i sig är motsägelsefullt och att det under alla omständigheter bygger på en sammanblandning av två bestämmelser i grundförordningen. När det gäller den inneboende motsägelsen bortser Wilmars argument för det första från att testet av normal handel genomförs på nivån för varje produktkontrollnummer. Syftet är att för varje produktkontrollnummer fastställa om den relevanta försäljningen sker vid normal handel i förhållande till de relevanta kostnaderna. I det aktuella fallet var det på grund av att försäljningen av dessa produktkontrollnummer inte ansågs ha skett vid normal handel som normalvärdet för detta produktkontrollnummer behövde beräknas. Wilmar bestrider inte den slutsats som dragits på grundval av artikel 2.4 tredje stycket, men hävdar att samma försäljning ändå bör användas vid beräkning av en vinstmarginal vid normal handel enligt artikel 2.6. Kommissionen höll inte med. Försäljning som lagligen ansågs inte ha ägt rum vid normal handel och som därför kunde uteslutas från fastställandet av normalvärdet (vilket Wilmar inte bestrider) kan därefter inte användas för att beräkna en vinstmarginal vid normal handel. Därför avvisades detta påstående.
- (155) Wilmar hävdade också att för de produkttyper som såldes på både hemmamarknaden och exportmarknaden, borde kommissionen vid beräkningen av normalvärdet ha använt uppgifterna om tillverkningskostnad för export (tabellen EUCOP och inte DMCOP). I detta avseende hänvisade Wilmar till domen i de förenade målen C273/85 och C-107/86 ⁽²⁹⁾, där det i punkt 16 fastställs att "syftet med att konstruera normalvärdet är att fastställa en produkts försäljningspris som det skulle vara om produkten såldes i sitt ursprungsland eller i det exporterande landet".
- (156) Kommissionen noterade att det i samma dom i samma punkt anges att det "följaktligen är [...] kostnaderna för försäljningen på den inhemska marknaden som måste beaktas" och därmed produktionskostnaden på den inhemska marknaden. Det påminns vidare om att normalvärdet är det pris som betalas eller ska betalas av oberoende kunder vid normal handel i exportlandet, och att kommissionen därför vid beräkning av normalvärdet måste använda tillverkningskostnaden för den produkt som säljs på den inhemska marknaden och inte den exporterade produkten. Därför avvisades detta påstående.
- (157) Wilmar hävdade också att dess importörs närstående försäljning i unionen borde undantas från beräkningen av dumpningsmarginalen, och påstod att det var kommissionens standardpraxis att undanta försäljning till närstående parter för företagsintern användning från beräkningen av dumpningsmarginalen, eftersom det i sådana fall är omöjligt att fastställa ett exportpris på grundval av det pris till vilket den importerade produkten först såldes vidare till oberoende kunder i unionen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (158) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Kommissionen har ingen sådan praxis. Enligt överprövningsorganets efterlevnadsrapport i EC – Fasteners (DS397) ⁽³⁰⁾ måste dumpningsberäkningarna omfatta 100 % av exporttransaktionerna. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen får priset dessutom, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare, fastställas på någon annan skälig grund. Med tanke på att försäljningsvolymen utgör omkring 1 % av den totala exporten till unionen, och eftersom det närstående priset är något lägre än det icke-närstående priset, ändrade kommissionen beräkningen av exportpriset genom att använda priset till icke-närstående kunder som ett närmevärde för priset till närstående kunder för samma produkttyper.
- (159) Wilmar hävdade också att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för dess närstående importör i unionen borde fastställas utan finansiella kostnader. I den konfidentiella versionen av sin inlägga redogjorde Wilmar närmare för detta påstående.
- (160) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Ytterligare detaljer om kommissionens bedömning tillhandahölls till Wilmar i det särskilda utlämnandet av uppgifter, eftersom den innehöll konfidentiella affärsuppgifter.
- (161) Wilmar hävdade också att kommissionen hade dragit av vissa av WETBV:s utgifter två gånger, en gång som en justering vid beräkningen av exportpriset och sedan som en del av försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna. I den konfidentiella versionen av sin inlägga redogjorde Wilmar närmare för detta påstående.
- (162) Detta påstående befanns vara motiverat och kommissionen gick därför med på att revidera beräkningen av exportpriset i enlighet med detta.

⁽²⁹⁾ Dom av den 5 oktober 1988, Silver Seiko Limited m.fl./Europeiska gemenskapernas råd, förenade målen C-273/85 och C-107/86, EU:C:1988:466, punkt 16.

⁽³⁰⁾ Överprövningsorganets rapport, EC – Fasteners (China) (artikel 21.5 – Kina), WT/DS397/AB/RW och Add.1, antagen den 12 februari 2016, DSR 2016:I, s. 7, punkterna 5.260–5.282.

- (163) Mot bakgrund av att kommissionen i skälen 388–400 drar slutsatsen att produktionskostnaden för inhemsk försäljning snedvridits av den indonesiska regeringens exporttullar och avgifter på rå palmolja och rå palmkärnolja jämte ett högstapris, hävdade Musim Mas-gruppen i sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter att detta innebar att även den vinstmarginal som blev resultatet av jämförelsen av produktionskostnaden för inhemsk försäljning med den inhemska försäljningen också var snedvriden och inte kunde användas som vinstmarginal för det beräknade normalvärdet. I detta avseende hänvisade Musim Mas-gruppen till Biodieselundersökningen ⁽³¹⁾, där kommissionen inte använde den faktiska vinsten från den inhemska försäljningen. Dessutom uppgav Musim Mas-gruppen att kommissionen använde en vinst på 6 % som riktmärke för sin analys av unionsindustrin, medan den använde en vinstmarginal som var nio gånger högre för att beräkna normalvärdet. Musim Mas-gruppen uppgav därför att kommissionen använde en orimlig vinstmarginal vid beräkning av normalvärdet. Dessutom uppgav Musim Mas-gruppen att eftersom kommissionen använde snedvridna kostnader för att beräkna en snedvriden vinst ledde detta till en snedvriden dumpningsmarginal som var högre än skademarginalen, vilket i sin tur skapade en situation där kommissionen kunde åberopa artikel 7.2a i grundförordningen för att undersöka dessa kostnader och dra slutsatsen att de var snedvridna. Musim Mas-gruppen uppgav därför att kommissionen antingen borde använda en icke snedvriden vinstnivå för beräkning av normalvärdet i sin dumpningsberäkning innan tillämpningen av artikel 7.2a, eller inte alls tillämpa artikel 7.2a.
- (164) Kommissionen håller inte med om detta påstående. Musim Mas blandar ihop olika bestämmelser i grundförordningen, nämligen artikel 2.1–2.7 för fastställandet av normalvärdet och artikel 7.2a för fastställandet av nivån på åtgärderna. Kommissionen kan vid beräkningen av normalvärdet i ett land normalt inte bortse från exportörernas faktiska vinst från den inhemska försäljningen, såvida denna vinst inte kan avvisas i enlighet med artikel 2.6 eller 2.6a i grundförordningen. Vidare omfattar artikel 7.2a i grundförordningen inte beräkningen av normalvärdet. Enligt artikel 7.2a kan kommissionen fastställa åtgärderna på nivån för dumpningsmarginalen i situationer där klaganden hävdar att det förekommer råvarurelaterade snedvridningar och undersökningen bekräftar dessa påståenden. Normalvärdet beräknas separat från denna bestämmelse. Kommissionen kan därför inte bortse från vinstmarginalen för den inhemska försäljningen vid normal handel. När det gäller den metod som kommissionen använde i den av Musim Mas-gruppen nämnda Biodieselundersökningen, betonas att denna metod ogillades både av tribunalen i Musim Mas mot rådet ⁽³²⁾, Pelita Agung Agrindustri mot rådet ⁽³³⁾ och Wilmar Bioenergi Indonesia och Wilmar Nabati Indonesia mot rådet ⁽³⁴⁾, samt av WTO:s överprövningsorgan i EU – Biodiesel (Indonesien) ⁽³⁵⁾. När det gäller den vinstmarginal på 6 % som Musim Mas-gruppen hänvisar till är detta unionsindustrins vinstmål, vilket är ett annat begrepp än vinstmarginalen för exportörernas inhemska försäljning vid normal handel. Vinstmålet är den lägsta vinst som föreskrivs i grundförordningen för beräkningen av målpriset och skademarginalen. Därför avvisades detta påstående.
- (165) Musim Mas-gruppen uppgav också att ICOF Singapore fungerar som marknadsföringsenhet för Musim Mas Holdings (MMH) och dess dotterbolag. MMH är det yttersta moderföretaget till olika enheter. Enligt Musim Mas-gruppen är MMH därför en konsoliderad juridisk person som utgör en enda ekonomisk enhet. Vidare uppgavs det att Musim Mas till 95 % ägdes av Musim Mas Resources, som i sin tur ägs till 99,95 % av MMH. ICOF Europe är ett helägt dotterbolag till ICOF Singapore. Dessutom uppgav Musim Mas-gruppen att alla räkenskaper, inklusive resultatuppgifterna, konsoliderades i MMH. Gruppen uppgav därför att eftersom MMH är en enda ekonomisk enhet bör den vinst som kommissionen använt vid beräkningen av dumpningsmarginalen för Musim Mas-gruppen omfatta all vinst för MMH och dess dotterbolag, eftersom Musim Mas, ICOF Singapore och ICOF Europe alla är dotterbolag till MMH. Kommissionen bör därför inte dra av vinsten på 6,9 % för försäljning genom ICOF Europe, eftersom detta skulle leda till en dubbeljustering av den vinst som blir resultatet av vinsten i det beräknade normalvärdet eller vinsten från försäljningen på den inhemska marknaden. Det hävdades vidare att kommissionen när det gäller ICOF Singapore inte borde ha dragit av den hypotetiska vinsten på 6,9 % och företagets faktiska försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. I detta avseende hänvisade Musim Mas-gruppen till Biodieselundersökningen, där kommissionen drog av ICOF Singapores faktiska påslag för biodiesel.

⁽³¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstill och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽³²⁾ Dom av den 15 september 2016, Musim Mas/rådet, T-80/14, EU:T:2016:504, punkt 94.

⁽³³⁾ Dom av den 15 september 2016, Pelita Agung Agrindustri/rådet, T-121/14, EU:T:2016:500, punkt 74.

⁽³⁴⁾ Dom av den 15 september 2016, Wilmar Bioenergi Indonesia och Wilmar Nabati Indonesia/rådet, T-139/14, EU:T:2016:499, punkt 101.

⁽³⁵⁾ Panelrapport, EU – Biodiesel (Indonesien), WT/DS480/R och Add.1, antagen den 28 februari 2018, DSR 2018:II, s. 605, punkt 8.1 a–d.

- (166) Kommissionen instämmer inte i Musim Mas-gruppens påstående om att Musim Mas-gruppen och ICOF Singapore utgör en enda ekonomisk enhet. Enligt kommissionen har Musim Mas, på grundval av alla relevanta faktorer, inte bevisat att Musim Mas-gruppen och ICOF Singapore utgör en enda ekonomisk enhet. Undersökningen visade i själva verket att försäljningen mellan Musim Mas och ICOF Singapore styrdes av ett ramavtal. Såsom anges i skäl 146 handlade ICOF Singapore dessutom med ett stort antal andra varor än den berörda produkten och företaget tog inte del i Musim Mas inhemska försäljning. Ytterligare detaljer om kommissionens bedömning tillhandahölls Wilmar i det särskilda utlämnandet av uppgifter, eftersom det var fråga om konfidentiella affärsuppgifter.
- (167) Mot bakgrund av detta ramavtal ändrade kommissionen dock beräkningen av exportpriset för försäljningen via ICOF Singapore genom att dra av det faktiska påslaget från exportpriset i stället för den icke-närstående importörens vinst och ICOF Singapores försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader.
- (168) När det gäller exportförsäljningen via den närstående importören ICOF Europe håller kommissionen inte med om påståendet att inga avdrag borde göras för icke-närstående importörens vinst samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Eftersom ICOF Europe är en importör i unionen bör exportpriset för dess försäljning i unionen fastställas i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

3.4 Dumpningsmarginaler

- (169) För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den undersökta produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (170) På denna grund fastställdes de slutgiltiga vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %

- (171) När det gäller de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes därför på grundval av marginalerna för de exporterande tillverkare som ingår i urvalet.
- (172) På denna grund har den slutgiltiga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet fastställts till 26,6 %.
- (173) För samtliga övriga exporterande tillverkare i Indonesien fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av de tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställde kommissionen de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja. Graden av samarbetsvilja är de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportvolym till unionen uttryckt som en andel av den totala importen från det berörda landet till unionen under undersökningsperioden, vilken fastställdes på grundval av den metod som förklaras i skäl 195.
- (174) Samarbetsnivån var i detta fall hög eftersom exporten från de samarbetande exporterande tillverkarna omfattade hela importen under undersökningsperioden. Med detta som utgångspunkt har kommissionen beslutat att fastställa dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare till den nivå som gäller för det företag med den högsta dumpningsmarginalen som ingår i urvalet.
- (175) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna uttryckta i procent av cif-priset vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %
Övriga samarbetsvilliga företag	26,6 %
Alla övriga företag	46,4 %

- (176) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Greven-gruppen att kommissionen inte var tillräckligt transparent när det gäller beräkningen av dumpningsmarginalerna och att den borde lämna ut mer information om detta.
- (177) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Beräkningsmetoden förklaras i sin helhet i skälen 129–175. Kommissionen kan dock inte lämna ut beräkningarna av de enskilda dumpningsmarginalerna för de exporterande tillverkarna i urvalet till andra berörda parter, eftersom beräkningarna innehåller konfidentiella uppgifter. Kommissionen har lämnat ut detaljerade uppgifter om beräkningarna till de exporterande tillverkarna i urvalet och de kunde lämna synpunkter i detta avseende. Kommissionen tog upp dessa synpunkter i skälen 147–168 och ändrade beräkningarna när så var lämpligt. Detta påstående avvisades därför.
- (178) Greven-gruppen hävdade också att den stora skillnaden mellan dumpningsmarginalerna för de två exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte verkade rimlig.
- (179) Dumpningsmarginalerna för de två exporterande tillverkare som ingick i urvalet beräknades på grundval av deras egna försäljnings- och kostnadsuppgifter, som bekräftades vid kontrollbesöket på plats hos dem. Att dumpningsmarginalen för en exporterande tillverkare var högre än för den andra är irrelevant. Därför avvisades detta påstående.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (180) Undersökningen visade att 15 tillverkare i unionen tillverkade den likadana produkten under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (181) Unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 872 000 ton under undersökningsperioden. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av de makroekonomiska uppgifter som CUTFA angav i frågeformuläret. De unionstillverkare som ingick i urvalet stod för cirka 61 % av den sammanlagda unionstillverkningen av den likadana produkten.
- (182) Wilmar och Musim Mas-gruppen hävdade att vissa unionstillverkare borde uteslutas från definitionen av unionsindustrin på grund av deras förbindelser med indonesiska och malaysiska tillverkare av den berörda produkten. Wilmar och Musim Mas-gruppen uppgav särskilt att KLK, en unionstillverkare som ingick i urvalet, var en del av en malaysisk grupp som var närstående en tillverkare av fettsyror i Indonesien. Wilmar och Musim Mas-gruppen uppgav också att Oleon var närstående en malaysisk tillverkare av fettsyra, Oleon Asia-Pacific Sdn Bhd och Oleon Port Klang Sdn Bhd, som exporterade till unionen och konkurrerade med importen från Indonesien. Den indonesiska regeringen begärde också att kommissionen skulle undersöka detta påstående.
- (183) Granskningen av ovanstående påstående visade att KLK importerade begränsade mängder fettsyra från Indonesien och att mindre än 5 % av dess försäljning i unionen var återförsäljning av importerade produkter. Det faktum att Oleon var ett närstående företag till ett företag i Malaysia är dessutom inte relevant för den aktuella undersökningen, eftersom denna undersökning gäller import från Indonesien. Kommissionen fann därför inga skäl att utesluta detta företag från definitionen av unionsindustrin, vare sig på grund av att det är en importör av fettsyra eller på grund av sina förbindelser med företag i Indonesien eller Malaysia.
- (184) Wilmar hävdade också att Temix International – Temix Oleo ingick i samma företagsgrupp som P.T. Sinar Mas Agro Resources and Technology Tbk, som är en indonesisk exporterande tillverkare. Golden Agri Resources Ltd hade en andel på 92 % av aktierna i P.T. Sinar Mas och 25 % i Temix Oleo S.r.l. Wilmar hävdade därför att Temix Oleo S.r.l på grundval av detta förhållande borde undantas från definitionen av unionsindustrin.
- (185) Det bör dock noteras att Temix International – Temix Oleo inte var en tillverkare som ingick i urvalet, och att uppgifterna om detta företag endast har använts för att fastställa makroekonomiska trender, t.ex. försäljnings- och produktionsvolymerna. Eftersom dessa uppgifter inte kunde snedvridas av ett förhållande till en exporterande tillverkare ansågs det inte lämpligt att undersöka denna fråga ytterligare.

4.2 Förbrukning i unionen

- (186) Kommissionen fastställde förbrukningen på unionsmarknaden på grundval av de kontrollerade uppgifter rörande unionsindustrin som lämnats av CUTFA om försäljningen på EU:s öppna marknad och överföringarna för företagsintern användning för alla de 15 tillverkare som omfattades av definitionen av unionsindustrin. Importvolymerna från alla länder hämtades från Eurostat.
- (187) Fettsyror säljs normalt på den öppna marknaden men kan också användas som insatsvara vid tillverkningen av produkter i senare led i förädlingskedjan. Kommissionen fann att omkring 11 % av unionstillverkarnas tillverkning av den likadana produkten var avsedd för företagsintern användning. Dessa kvantiteter överfördes helt enkelt (utan fakturering) och/eller levererades till internpriser inom samma företag eller företagsgrupper för vidare bearbetning i senare led.

- (188) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin har kommissionen samlat in uppgifter om hela produktverksamheten och fastställt den tillverkning som var avsedd för företagsintern användning och den som var avsedd för den öppna marknaden.
- (189) Tabell 1 nedan visar att endast en liten del av unionsindustrins sammanlagda tillverkning var avsedd för företagsintern användning under skadeundersökningsperioden. Det visar också att den företagsinterna marknaden förblev stabil på omkring 8 % av förbrukningen under den perioden. För fullständighetens skull och i lämpliga fall visas siffrorna för den lilla företagsinterna marknaden och analyseras separat som en del av den övergripande bedömningen av den relevanta skadeindikatorn. För andra indikatorer, t.ex. produktion, kapacitet, produktivitet, antal anställda och löner, avser de siffror som anges nedan hela verksamheten eftersom ingen åtskillnad mellan siffrorna ansågs nödvändig.
- (190) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Unionens förbrukning (ton)

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen	1 278 072	1 295 034	1 240 681	1 219 265
<i>Index</i>	100	101	97	95
Den företagsinterna marknaden	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Index</i>	100	100	94	102
Förbrukning på den öppna marknaden	1 185 465	1 202 625	1 153 549	1 124 691
<i>Index</i>	100	101	97	95

Källa: CUTFA och Eurostat

- (191) Förbrukningen på den fria marknaden i unionen minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden. En detaljerad analys visar att unionsmarknaden ökade med 1 % mellan 2018 och 2019, från omkring 1,19 till 1,20 miljoner ton, och att den år 2020 minskade med 4 procentenheter till omkring 1,15 miljoner ton. Under undersökningsperioden minskade förbrukningen på den öppna marknaden med ytterligare 2,5 % och nådde 1,12 miljoner ton.
- (192) Fluktuationerna och den totala minskningen under skadeundersökningsperioden berodde på utvecklingen inom vissa användarsektorer, exempelvis städning, ofta på grund av faktorer som rör covid-19-pandemin, i synnerhet under 2020 och under undersökningsperioden. Förutom denna tillfälliga företeelse ansåg unionstillverkarna att efterfrågan på fettsyror på unionsmarknaden i allmänhet var stabil.
- (193) Tendenserna och utvecklingen på den totala marknaden (dvs. inbegripet företagsintern användning) var mycket likartade dem som observerades på den öppna marknaden.
- (194) Utvecklingen på den företagsinterna marknaden visas och analyseras i tabell 5 nedan.

4.3 Import från det berörda landet

4.3.1 Volym av och marknadsandel för importen från det berörda landet

- (195) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostat som samlats in för de KN- och Taric-nummer som anges i tillkännagivandet om inledande. För att få tillförlitliga importuppgifter för den berörda produkten justerades de tillgängliga importsiffrorna, eftersom inte alla nummer helt och hållet avsåg den berörda produkten. För importnummer som delvis är relaterade till den berörda produkten erhöles en procentsats från de Taric-nummer som fastställts vid tidpunkten för tillkännagivandet om inledande. Uppgifterna omfattade perioden december 2021–april 2022. För dessa nummer beräknades en procentsats både för importen från Indonesien och för importen från tredjeländer. För alla länder gjordes ytterligare ett avdrag på 2 % av importvolymen för att omfatta import som registrerats under de relevanta koderna, men som hade en spaltningssgrad på under 97 %. Siffran 2 % beräknades på grundval av de svar på provtagningsformuläret som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, vilka ändrade sina svar på provtagningsformuläret efter det att kommissionen klargjort produktdefinitionen på det sätt som anges i skäl 71.
- (196) Ovanstående metod för att beräkna importen beskrevs i en not till ärendehandlingarna av den 2 juni 2022, och berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter på den. Importvolymen omfattar inte den fettsyra som undantogs från undersökningens produktdefinition.

- (197) Flera berörda parter kommenterade noten men motsatte sig inte själva metoden, och föreslog inte heller någon alternativ metod för att på ett tillförlitligt sätt fastställa importvolymerna av de fettsyror som berörs av undersökningen.
- (198) CUTFA ansåg att justeringen på 2 % inte var lämplig, eftersom kommissionens metod bygger på procentsatser som redan beaktar fettsyror med en spaltninggrad på minst 97 %.
- (199) Kommissionen noterade att beskrivningen av koderna i klagomålet åtminstone fram till slutet av april 2022 inte omfattade kriteriet med spaltninggraden. Därför var förslaget att avstå från justeringen på 2 % inte motiverat och kunde inte godtas.
- (200) Marknadsandelen för importen från alla tredjeländer fastställdes på grundval av den totala import som fastställts per land och jämfördes med förbrukningen på den öppna marknaden enligt tabell 1 ovan.
- (201) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Importvolym från det berörda landet (i ton)	202 755	228 139	231 243	228 156
<i>Index</i>	100	113	114	113
Marknadsandel av den öppna marknaden	17,1 %	19,0 %	20,0 %	20,3 %
<i>Index</i>	100	111	117	119

Källa: Eurostat och CUTFA

- (202) Volymen på den dumpade importen från det berörda landet ökade från cirka 203 000 ton till omkring 228 000 ton under skadeundersökningsperioden, en ökning totalt sett med 13 %. Importkvantiteterna ökade med 11 % år 2019, men låg därefter kvar på en stabil nivå på omkring 230 000 ton. De uppgifter som samlades in under undersökningen tydde på att vissa exporterande tillverkare hade problem med covid-19-pandemin, däribland problem med leveranskedjan (se i synnerhet skäl 266).
- (203) Marknadsandelen för denna import ökade dock under alla år, från 17,1 % till 20,3 % under skadeundersökningsperioden, en ökning totalt sett med 3,2 procentenheter eller med 19 %.

4.3.2 Priser för importen från det berörda landet och prisunderskridande/prisnedgång

- (204) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av siffror från Eurostat. Den relevanta importen identifierades med hjälp av den metod som beskrivs i skäl 195. Dessa siffror dubbelkontrollerades mot siffrorna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, och bekräftade samma trender.
- (205) Det vägda genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (i euro/ton)

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Indonesien	912	765	805	1 023
<i>Index</i>	100	84	88	112

Källa: Eurostat.

- (206) Importpriserna från Indonesien ökade från 912 till 1 023 euro/ton under skadeundersökningsperioden, dvs. med 12 %. Priserna sjönk med 12 % från 2018 till 2020, men ökade sedan med 27 % från 2020 fram till undersökningsperioden. Denna utveckling bör ses mot bakgrund av den globala prisökningen på råvaror under den perioden, vilken är den främsta orsaken till kostnadsökningen. Såsom framgår av tabell 7 var ökningen av råvarupriserna huvudorsaken till prisökningarna i unionen. Likaså ökade de indonesiska exportörernas tillverkningskostnader per enhet under undersökningsperioden jämfört med 2020, på grund av en ökning av deras råvarupriser.
- (207) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra
- det vägda genomsnittliga försäljningspriset för varje produkttyp som de unionstillverkare som ingår i urvalet debiterade icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån från fabrik,
  - och det motsvarande vägda genomsnittliga priset per produkttyp för de indonesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till nivån på kostnader, försäkring och frakt (cif-nivån), med lämpliga justeringar för tullar och kostnader efter import.
- (208) I de fall försäljningen från de indonesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden skedde via ett närstående försäljningsföretag i unionen fastställdes importpriset på cif-nivå genom att försäljningspriset justerades efter den första oberoende kunden. Alla kostnader beaktades som uppkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet den närstående importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt den vinstmarginal som fastställs i skäl 143, analogt med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (209) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna vid behov och efter avräkning av avdrag och rabatter. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen för unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Resultatet visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på mer än 20 %. De faktiska beräknade siffrorna redovisas här av sekretesskäl (eftersom de endast grundas på två företag), men har meddelats de berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och ligger i intervallet 11–29 %. All försäljning från unionstillverkarna i urvalet skedde direkt till oberoende kunder, utan närstående försäljningsenheter. En exporterande tillverkare i urvalet sålde också direkt till oberoende kunder i unionen, utan medverkan av sina närstående försäljningsenheter i unionen. När det gäller den andra exporterande tillverkaren skedde merparten av dess försäljning via en närstående försäljningsenhet i unionen. Ingen berörd part ifrågasatte förekomsten av ett betydande prisunderskridande.
- (210) Kommissionen beaktade dessutom andra effekter på priserna, framför allt förekomsten av betydande prisnedgångar. Redan i början av skadeundersökningsperioden var unionsindustrins försäljningspriser och lönsamhet låga (se lönsamhetssiffrorna i tabell 10). År 2019 tvingades unionsindustrin sänka sina priser ytterligare, vilket ledde till förluster. Om det inte hade varit för den dumpade importen, som uppvisade den största ökningen under 2019 och blev kvar på förhöjda nivåer under 2020 och under undersökningsperioden, skulle unionsindustrin sannolikt ha kunnat hålla sina priser på åtminstone den nivå som behövdes för att sälja utan förluster under 2019 och 2020. Under 2020 och under undersökningsperioden ökade unionens försäljningspriser (parallellt med ökningen av produktionskostnaderna), men återigen på nivåer som ledde till förluster under 2020 och till endast marginell lönsamhet under undersökningsperioden. Unionstillverkarna förlorade genomgående marknadsandelar mellan 2019 och undersökningsperioden. Den dumpade importen kunde således utöva ett betydande pristryck på försäljningen i unionen, vilket hindrade unionstillverkarna från att höja priserna för att tillgodose kostnadsökningarna på ett sätt som skulle ha gjort det möjligt för dem att uppnå rimliga vinster.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna kommentarer

- (211) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (212) För fastställandet av skada gjorde kommissionen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i makrofrågeformuläret från CUTFA. Uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som de fyra unionstillverkarna i urvalet lämnat som svar på frågeformuläret. Båda uppsättningarna av uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

- (213) De makroekonomiska indikatorerna togs fram av CUTFA på grundval av en rapport från LMC International Ltd ⁽³⁶⁾, ett oberoende företag som utför marknadsundersökningar inom jordbruks- och jordbruksindustrisektorn, inklusive avseende oleokemiska produkter såsom fettsyror (*rapportuppgifterna*). Rapportuppgifterna har en bredare omfattning än de fettsyror som omfattas av denna undersökning, och används i stor utsträckning av den oleokemiska industrin. För att skilja den likadana produkten från andra produkter använde CUTFA ytterligare information om den mängd råvaror som användes, och förlitade sig på att den likadana produkten endast tillverkades med specifika råvaror, t.ex. palmolja, palmkärnolja eller talg. De produkter som inte omfattas av undersökningen använder andra råvaror, t.ex. rapsolja eller sojaolja. Med hjälp av denna metod var det möjligt att fastställa produktions- och försäljningsvolymen för både den undersökta produkten och andra produkter. Rapportuppgifterna fanns tillgängliga för perioden 2018–2020. Uppgifterna för undersökningsperioden uppskattades proportionellt, på grundval av utvecklingen när det gäller produktion och försäljning för de företag som gjorde sina uppgifter direkt tillgängliga för CUTFA. Uppgifterna för andra indikatorer som nämns nedan fastställdes också med hjälp av samma företagsuppgifter. CUTFA:s beräkningar kontrollerades och makrouppgifterna dubbelkontrollerades mot de uppgifter som kommissionen samlade in från de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilka svarar för 61 % av unionens sammanlagda tillverkning.
- (214) Wilmar frågade varför de makrodata som CUTFA lämnat in var mindre omfattande än rapportuppgifterna, som var allmänt tillgängliga för den oleokemiska industrin.
- (215) Detta berodde på de nödvändiga justeringar som CUTFA gjorde (se skäl 213) för att utesluta produkter från produktdefinitionen.
- (216) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.
- (217) De fyra tillverkare som ingick i urvalet var källan till uppgifterna om de mikroekonomiska indikatorerna.
- (218) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittliga priser per enhet, tillverkningskostnad per enhet, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (219) Unionens sammanlagda produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Tillverkningsvolym (i ton)	936 063	924 837	862 055	872 185
<i>Index</i>	100	99	92	93
Produktionskapacitet (ton)	1 161 964	1 134 616	1 097 798	1 118 314
<i>Index</i>	100	98	94	96
Kapacitetsutnyttjande (%)	80,6	81,5	78,5	78,0
<i>Index</i>	100	101	97	97

Källa: CUTFA

- (220) Av effektivitetsskäl planeras unionstillverkningen av den undersökta produkten pågå 24 timmar per dag, utom under perioder av normalt underhåll. I vissa fall och i viss utsträckning visade undersökningen emellertid att andra produkter kan tillverkas i samma produktionsanläggningar. Tillverkningen baseras på orderingen. Tabell 4 visar på en outnyttjad kapacitet på omkring 20 % per år.

⁽³⁶⁾ <https://www.lmc.co.uk/oleochemicals/>

- (221) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins produktionsvolym med 7 %. En detaljerad analys visar att denna produktionsminskning huvudsakligen ägde rum år 2020.
- (222) Unionens produktionskapacitet beräknades på grundval av en uppnåelig maximal produktion på lång sikt, med beaktande av underhåll. Under skadeundersökningsperioden minskade produktionskapaciteten i unionen med 4 %. Denna minskning återspeglar en omfördelning av kapaciteten till andra produkter på grund av färre beställningar av fettsyror. Unionsindustrin kunde dock inte helt ersätta produktionen av fettsyror med andra produkter.
- (223) Under skadeundersökningsperioden minskade unionens kapacitetsutnyttjande med 3 %, trots en minskning av produktionskapaciteten med 4 %.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (224) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Total försäljningsvolym på unionsmarknaden inklusive företagsintern användning (ton)	947 561	943 413	875 893	862 863
<i>Index</i>	100	100	92	91
Marknadsandel (inklusive företagsintern användning) (%)	74,1	72,8	70,6	70,8
<i>Index</i>	100	98	95	95
Företagsintern användning	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Index</i>	100	100	94	102
Företagsintern användning (%) av den totala försäljningen på marknaden	9,8	9,8	9,9	11,0
<i>Index</i>	100	100	102	112
Försäljning på den öppna marknaden	854 953	851 004	788 760	768 288
<i>Index</i>	100	100	92	90
Marknadsandel av försäljning på den öppna marknaden (%)	72,1	70,8	68,4	68,3
<i>Index</i>	100	98	95	95

Källa: CUTFA

- (225) Utvecklingen för unionsindustrins försäljning (inklusive företagsintern användning) liknade tillverkningen under skadeundersökningsperioden. Detta beror på att tillverkningen i denna industri drivs av försäljningsorder. Lagerutrymmet är vanligtvis begränsat och lagren av färdiga varor kan med tiden försämrans i kvalitet eller falla utanför specifikationerna. Lagerhållningen hålls därför normalt på mycket låga volymer.

- (226) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins totala försäljningsvolym i unionen med 9 %.
- (227) Försäljningsvolymen på den öppna marknaden i unionen minskade också med 10 % under skadeundersökningsperioden. Mellan 2018 och 2019 var unionens försäljningsvolym stabil. Från 2019 till undersökningsperioden minskade dock dessa volymer med 10 %.
- (228) Unionsindustrins företagsinterna marknad (uttryckt i procent av dess totala försäljning i unionen inklusive företagsintern användning) låg på omkring 10–11 % under hela skadeundersökningsperioden.
- (229) Marknadsandelen för unionsförsäljningen på den öppna marknaden minskade från 72,1 % till 68,3 % under skadeundersökningsperioden, dvs. en minskning med 3,9 procentenheter eller 5 %.

Tillväxt

- (230) Med tanke på att unionsindustrin förlorade 5 % av sin marknadsandel under skadeundersökningsperioden och dess försäljning på den öppna marknaden minskade med 10 % står det klart att ingen tillväxt ägde rum, utan att det snarare var en period av minskning både i absoluta tal och i förhållande till förbrukningen på den öppna marknaden.

4.4.2.3 Sysselsättning och produktivitet

- (231) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Antal anställda (heltidsekvivalenter)	945	914	952	898
<i>Index</i>	100	97	101	95
Produktivitet (ton per anställd)	990	1 012	906	971
<i>Index</i>	100	102	91	98

Källa: CUTFA

- (232) Unionsindustrins sysselsättning i heltidsekvivalenter minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden.
- (233) Produktiviteten i ton per anställd minskade under 2020, men förblev totalt sett huvudsakligen stabil under skadeundersökningsperioden.

4.4.2.4 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (234) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin ansågs vara betydande, med tanke på volymen på och priserna för importen från det berörda landet.
- (235) Detta är den första antidumpningsundersökningen avseende fettsyra. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan av eventuell tidigare dumpning.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (236) De vägda genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för de unionstillverkare som ingick i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningspris och tillverkningskostnad per enhet i unionen

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden (euro/ton)	879	770	861	1 101
<i>Index</i>	100	88	98	125
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	856	764	861	1 056
<i>Index</i>	100	89	101	123

Källa: unionstillverkarna i urvalet

- (237) Försäljningen på unionsmarknaden till icke-närstående kunder skedde både till oberoende handlare och till slutanvändare inom ett stort antal användarsektorer. Priserna för båda typerna av kunder och för de olika sektorerna fastställdes på samma sätt och på en liknande nivå.
- (238) Försäljningspriserna på unionsmarknaden till icke-närstående parter (på den öppna marknaden) ökade under skadeundersökningsperioden från 879 euro/ton till 1 101 euro/ton, en ökning med 25 %. Dessa försäljningspriser föll med 12 % år 2019, men ökade med 12 % år 2020 och med 28 % under undersökningsperioden.
- (239) Denna till synes positiva utveckling bör ses mot bakgrund av betydande ökning av råvarukostnaderna. Under undersökningsperioden stod dessa kostnader för mer än 70 % av tillverkningskostnaden per enhet. Denna tillverkningskostnad per enhet ökade med 23 % under skadeundersökningsperioden, dvs. på liknande sätt som ökningen av det genomsnittliga försäljningspriset på den öppna unionsmarknaden.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (240) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	81 344	85 487	89 010	87 188
<i>Index</i>	100	105	109	108

Källa: unionstillverkarna i urvalet

- (241) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd ökade med 8 % under skadeundersökningsperioden. Löneutvecklingen förhandlades fram med fackföreningar och andra personalrelaterade kostnader fastställdes av nationella förvaltningar.

4.4.3.3 Lager

- (242) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lagerhållning

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Utgående lager (i ton)	21 784	23 066	23 708	19 013
<i>Index</i>	100	106	109	87
Utgående lager som andel av produktionen	3,8	4,1	4,5	3,6
<i>Index</i>	100	108	116	93

Källa: unionstillverkarna i urvalet

- (243) Lagernivåerna för de unionstillverkare som ingår i urvalet minskade med 23 % under skadeundersökningsperioden. Utgående lager i procent av produktionen låg dock på låga nivåer under hela perioden. Såsom nämns i skäl 225 ovan beror detta på att verksamheten inom fetttsyreindustrin baseras på tillverkning på beställning, och på att lagren hålls på en låg nivå eftersom de kan försämrats i fråga om kvalitet eller specifikationerna för dem kan ändras. Denna indikator är därför av mindre betydelse i den övergripande skadeanalysen.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (244) Lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och räntabiliteten för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i % av omsättningen)	1,9	- 0,5	- 2,1	2,5
<i>Index</i>	100	- 27	- 108	128
Kassaflöde (i euro)	27 037 404	12 370 885	- 1 239 176	22 774 816
<i>Index</i>	100	46	- 5	84
Investeringar (i euro)	7 394 509	11 769 077	10 473 680	8 531 863
<i>Index</i>	100	159	142	115
Räntabilitet	9,0 %	0,6 %	- 4,4 %	12,1 %
<i>Index</i>	100	7	- 48	134

Källa: unionstillverkarna i urvalet

- (245) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Lönsamheten för de tillverkare som ingick i urvalet förblev låg, dvs. under 3 %, under hela skadeundersökningsperioden och minskade till och med från 1,9 % år 2018 till - 2,1 % år 2020. Under undersökningsperioden återhämtade sig lönsamheten till 2,5 %, även om den låg kvar på låga nivåer. Den lilla återhämtningen under undersökningsperioden berodde på att kunderna på unionsmarknaden var mer benägna att godta prisökningar från unionstillverkarna, eftersom de exporterande tillverkarna påverkades av krisen i leveranskedjan i samband med covid-19-pandemin.
- (246) Lönsamhetsutvecklingen visar, när den ses tillsammans med försäljningspriserna och tillverkningskostnaden i tabell 7 samt de låga priserna på den indonesiska importen, på ett betydande nedåtgående pristryck. Unionsindustrin kunde inte höja sina priser för att på lämpligt sätt återspegla kostnadsökningarna och sälja till rimligt lönsamma priser. Detta innebar att unionsindustrins lönsamhet förblev låg under hela skadeundersökningsperioden, medan den indonesiska dumpade importens marknadspenetration började på en redan hög nivå (17,1 %) och

kunde öka i volym med 22 % och uppnå en marknadsandel på 20,3 %, vilket framgår av tabell 2. Trots betydande prisökningar på råvaror ökade dessutom genomsnittspriset på denna import med endast 12 %, vilket framgår av tabell 3. Under samma period tvingades unionsindustrin höja priserna med 25 % bara för att täcka kostnaderna. Såsom också konstateras i skäl 210 utövade importen från Indonesien ett kontinuerligt nedåtgående tryck (både i fråga om konstant höga volymer och låga priser) redan från början av skadeundersökningsperioden. De indonesiska priserna var redan 2019 konsekvent lägre än unionsindustrins priser och eventuellt tidigare (se skäl 302). Detta ledde till nedpressade och otillräckliga vinstnivåer under hela skadeundersökningsperioden, särskilt under undersökningsperioden.

- (247) Wilmar lämnade synpunkter på avsaknaden av ett nedåtgående pristryck, men företagets slutsats drogs på grundval av trender i indexen snarare än på unionstillverkarnas faktiska lönsamhetsnivå.
- (248) Kommissionen fann att Wilmars slutsatser var felaktiga, eftersom företaget inte tog hänsyn till den dumpade importens marknadspenetration under hela skadeundersökningsperioden och unionsindustrins därav följande låga lönsamhetsnivåer. Påståendet avvisades därför.
- (249) Musim Mas-gruppen lämnade in två unionstillverkares årsrapporter och hävdade att informationen i dessa, särskilt lönsamhetsindikatorerna under undersökningsperioden, visar att dessa företag inte lidit någon skada.
- (250) I detta avseende noterar kommissionen att dessa rapporters omfattning är betydligt bredare än verksamheten för de två unionstillverkare som är närstående den undersökta produkten. Därför avvisades detta påstående.
- (251) Nettokassaflödet avspeglar unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Utvecklingen av nettokassaflödet utvecklades på ett liknande sätt som avkastningen på omsättning: den minskade 2019 och 2020 och ökade något under undersökningsperioden. Sammantaget uppvisade kassaflödet en negativ trend under skadeundersökningsperioden och minskade med 16 %.
- (252) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Räntabiliteten utvecklades också på ett liknande sätt som avkastningen på omsättning: den sjönk 2019 och 2020 och ökade något under undersökningsperioden.
- (253) De unionstillverkare som ingick i urvalet fortsatte att investera under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av siffrorna för investeringar ovan. Investeringarna uppgick till mellan 7 och 12 miljoner euro per år och gjordes främst för att göra effektivitetsvinster och underhålla befintliga anläggningar. Unionsindustrin betjänar en mångsidig kundbas, vars krav ständigt utvecklas. Unionsindustrin måste förbli flexibel i sin förmåga att tillverka det produktsortiment och den produktkvantitet som den kan erbjuda marknaden. Sådana investeringar hotas av en minskande kapitalanskaffningsförmåga.
- (254) Undersökningen visade också att andra investeringar för att öka kapaciteten inte hade genomförts som planerat under skadeundersökningsperioden. Även om dessa investeringar är nödvändiga för att säkerställa industrins fortbestånd var alla företag i urvalet, även de som ingår i större koncerner, tvungna att skjuta upp investeringarna under den perioden. Den otillräckliga räntabiliteten äventyrar också unionsindustrins framtida kapitalanskaffningsförmåga och därmed dess överlevnad på medellång och lång sikt.

4.4.4 Slutsats om skada

- (255) Lagerutvecklingen och den företagsinterna användningen uppvisade en blygsam förbättring under skadeundersökningsperioden. Ökningen av den företagsinterna förbrukningen var begränsad till 2 % och lagernivåerna minskade. Undersökningen visade att den företagsinterna användningen inte påverkas direkt av den dumpade importen och att lagren är mindre relevanta för fettsyraindustrin, som främst arbetar på grundval av ordergången. Detta innebär att dessa faktorer inte är centrala faktorer i skadeanalysen.
- (256) Vissa andra indikatorer, såsom försäljningspriser, lönsamhet, räntabilitet och investeringar, visade på en utveckling som förefaller positiv under skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade dock att den positiva utvecklingen av försäljningspriserna var kopplad till utvecklingen av råvarupriserna, som ökade betydligt under den perioden. Den blygsamma förbättringen av lönsamheten och räntabiliteten ändrade inte heller det faktum att resultatet under skadeundersökningsperioden förblev otillräckligt för att säkerställa unionsindustrins lönsamhet på medellång och lång sikt (se även skälen 266–269).
- (257) Den låga lönsamheten jämte utvecklingen av försäljningspriserna och produktionskostnaderna är i själva verket ett tydligt bevis på ett nedåtgående pristryck. Under skadeundersökningsperioden, då den dumpade importen låg kvar på ökade nivåer och låga priser, kunde unionsindustrin i synnerhet inte höja priserna till en nivå som gjorde det möjligt för den att täcka sina kostnader och nå målvinstmarginalen (6 %).

- (258) Trots att investeringarna hölls så höga som möjligt för att upprätthålla effektiviteten gjorde unionsindustrin uppenbarligen inte tillräckligt höga vinster för att uppmuntra investeringar för att utveckla sin verksamhet under skadeundersökningsperioden, särskilt inte under undersökningsperioden. Unionsindustrins försämrade ekonomiska situation skedde på en marknad med relativt stabil förbrukning (den minskade förbrukningen 2020 och under undersökningsperioden var till stor del tillfällig på grund av effekterna av covid-19-pandemin). Unionsindustrins marknadsandel minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, från 72,1 % år 2018 till 68,3 % under undersökningsperioden.
- (259) Även om skadan i denna undersökning huvudsakligen bestod av pris- och resultatindikatorer såsom lönsamhet och kapitalanskaffningsförmåga, drabbades unionsindustrin också av en nedgång i de undersökta volymindikatorerna. Tillverkning, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och marknadsandel på unionsmarknaden minskade alla under skadeundersökningsperioden. Dessutom minskade även sysselsättningen och produktiviteten, vilket var kopplat till den lägre produktions- och försäljningsvolymen.

Synpunkter efter utlämnandet av uppgifter

- (260) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade den indonesiska regeringen vissa skadeindikatorer och drog slutsatsen att unionsindustrin inte vållades någon skada under skadeundersökningsperioden. Detta yttrande gjordes på grundval av att 1) tabell 4 visade en ökning av produktionen och kapaciteten från 2020 till undersökningsperioden, 2) tabell 5 visade en ökning av marknadsandelen, inklusive företagsintern användning, från 2020 till undersökningsperioden, 3) tabell 7 visade en ökning av försäljningspriset under skadeundersökningsperioden följt av en vinstökning från -2,1 % under 2020 till 2,5 % under undersökningsperioden, 4) tabell 9 visade en minskning av lagren under skadeundersökningsperioden, och 5) tabell 10 visade en ökning av lönsamheten, kassaflödet och räntabiliteten från 2020 till undersökningsperioden. Den indonesiska regeringen hävdade också att kommissionen godtyckligt och grundlöst använde ett vinstmål på 6 %, och att unionsindustrins vinstökning från -2,1 % under 2020 till 2,5 % under undersökningsperioden var betydande, utan motstycke och uppnåddes under covid-19-pandemin. Wilmar hävdade att kommissionen inte analyserade tabell 10 korrekt och hävdade att lönsamheten ökade under skadeundersökningsperioden och var hög under undersökningsperioden.
- (261) Kommissionen höll inte med om påståendet att de relevanta uppgifterna inte visade på väsentlig skada. Såsom nämns i skäl 202 minskade förbrukningen med 5 % under skadeundersökningsperioden, medan importvolymen från Indonesien ökade med 13 %. Marknadsandelen för importen från Indonesien ökade också i samband med detta. Dessutom är förbrukningen i unionen i allmänhet stabil⁽³⁷⁾, vilket förklaras i skäl 192, och den förväntas öka igen efter den tillfälliga nedgång som inträffade under 2020 och under undersökningsperioden, då denna berodde på covid-19-pandemin⁽³⁸⁾.
- (262) På samma sätt ökade unionsindustrins marknadsandel, inklusive företagsintern användning, från 70,6 % till 70,8 %. Marknadsandelen för unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden, som är den relevanta indikatorn, minskade emellertid från 68,4 % under 2020 till 68,3 % under undersökningsperioden. Under hela skadeundersökningsperioden minskade marknadsandelen för unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden kontinuerligt från 72,1 % under 2018 till 70,8 % under 2019, till 68,4 % under 2020 och till 68,3 % under undersökningsperioden. I motsats till detta ökade samtidigt den indonesiska importens marknadsandel kontinuerligt från 17,1 % under 2018 till 19,0 % under 2019, till 20 % under 2020 och till 20,3 % under undersökningsperioden.
- (263) Påståendet om höjningen av det genomsnittliga försäljningspriset måste likaså ses mot en bakgrund av betydande ökning av råvarukostnaderna (se skäl 256). Såsom förklaras i skäl 243 förblev det utgående lagret som procentandel av produktionen dessutom relativt stabilt under skadeundersökningsperioden, och industrin arbetade på beställningsbasis, vilket gjorde att lagren hölls på en låg nivå.
- (264) Påståendet om resultatindikatorerna i tabell 10 bortser från det fullständiga sammanhanget. Kassaflödet under skadeundersökningsperioden minskade till exempel konstant från 2018 till 2020 och blev negativt under 2020. Under undersökningsperioden ökade kassaflödet och blev positivt i takt med att unionsindustrin lyckades öka sina vinster, vilket förklaras i skäl 251 och 266. Kassaflödet under undersökningsperioden var dock fortfarande betydligt lägre än kassaflödet under 2018. Totalt sett minskade kassaflödet med 16 %.

⁽³⁷⁾ IHS Markit *chemical economics handbook*, offentliggjord i juni 2021: "Fastlandskina, Västeuropa och Nordamerika är de främsta konsumentmarknaderna. Den historiska ökningen av förbrukningen av fettsyror har genererat tillväxt i BNP i de regioner där de förbrukas" (<https://ihsmarkit.com/products/natural-fatty-acids-chemical-economics-handbook.html>).

⁽³⁸⁾ Industry ARC *Fatty Acid Market Forecast (2021–2026)*: Covid-19-pandemin innebär också ett hinder för produktionen, förbrukningen, importen och exporten av fettsyror. Under 2020 innebär konsekvenserna av covid-19-pandemin att svårigheterna på marknaden för fettsyror förstärktes. Efterfrågan på fettsyra väntades emellertid öka i slutet av 2021, tack vare att sektorerna för kroppsvård och rengöring växer." (<http://www.industryarc.com/Report/15848/fatty-acid-market.html>).

- (265) När det gäller nivån på vinstmålet ansåg kommissionen att det var lämpligt att använda 6 % som lägsta vinst. I artikel 7.2c i grundförordningen anses 6 % vara den lägsta lönsamhetsnivå som kan förväntas under normala konkurrensförhållanden vid beräkningen av skademarginalen. Denna nivå fastställdes på grundval av de långsiktiga lönsamhetssiffror som fastställts för industrierna i unionen. Ingen bevisning lades fram för att en sådan nivå skulle vara uppenbart olämplig för den berörda industrin (se skäl 268). Detta påstående kunde därför avvisas på denna grund.
- (266) Kommissionen noterade dock att unionsindustrins vinst låg något över ett nollresultat endast under 2018 (1,9 %) och under undersökningsperioden (2,5 %), medan den var negativ under 2019 och 2020 (– 0,5 % respektive – 2,1 %). Dessutom måste den positiva nivå som uppnåddes under 2021, vilket omfattar nio månader av undersökningsperioden, ses mot bakgrund av de betydande störningarna i leveranskedjan på marknaden till följd av covid-19-pandemin, vilka allvarligt påverkade den indonesiska exporten till unionen. Leveranserna av fettsyror till unionen hindrades på grund av förseningar från Asien orsakade av en brist på lastfartyg, tankfartyg och arbetstagare till följd av covid-19, och extrema höjningar av fraktkostnaderna till följd av detta⁽³⁹⁾. Dessa tillfälliga störningar påverkade priserna globalt inom industrin såväl som importen från Indonesien, som minskade i absoluta tal mellan 2020 och undersökningsperioden. Till följd av detta förklarade unionsindustrin att den kunde dra nytta av dessa specifika tillfälliga störningar på marknaden genom att höja priserna till lönsamma nivåer på unionsmarknaden utan större uppostringar när det gäller marknadsandelen. Sammantaget pendlade unionsindustrins lönsamhet mellan något över och något under nollresultatet under hela skadeundersökningsperioden, medan importvolymen från Indonesien var betydande och dess marknadsandel ökade betydligt från 17,1 % och 20,3 % trots en något minskande förbrukning. Alla faktorer visar tydligt att unionsindustrins lönsamhet påverkades negativt under skadeundersökningsperioden av den dumpade indonesiska importen och att lönsamhetstoppen på 2,5 % under undersökningsperioden nåddes i samband med leveransproblem för de indonesiska exportörerna, främst på grund av covid-19-pandemins efterdyningar.
- (267) Lönsamheten i tabell 10 beräknas på grundval av kostnaden för sålda varor bestående av den fettsyra som tillverkas och säljs på unionsmarknaden av unionsindustrin till icke-närstående kunder. Unionsindustrin i allmänhet tillverkar på grundval av orderingången, men det finns fortfarande en liten lagerhållning, såsom framgår av tabell 9. I en industri med liten lagerhållning finns det därför en liten skillnad mellan tillverkningskostnaden per enhet och kostnaden per enhet sålda varor. Av detta följer att även om unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet under 2019 och 2020 var högre eller lika med den genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet, gjorde unionsindustrin förluster, såsom framgår av tabell 10.
- (268) När det gäller den normala vinstnivån för fettsyra under normala konkurrensförhållanden förklarade den indonesiska regeringen inte varför den vinstnivå på 2,5 % som industrin uppnådde under undersökningsperioden skulle vara tillräcklig. Den indonesiska regeringen kunde inte heller styrka vilken vinstnivå som i stället skulle användas när de kritiserade det lagstadgade gränsvärde på 6 % som kommissionen använde, och den kunde inte heller förklara den påstådda effekten av covid-19-pandemin på lönsamhetsnivån. Kommissionen noterade att det inte finns någon annan bevisning tillgänglig rörande fettsyreindustrins historiska lönsamhet i frånvaro av dumpad import från Indonesien som skulle stödja den indonesiska regeringens påstående att lönsamheten på 2,5 % var tillräcklig, eller undergräva valet av den använda vinstnivån på 6 %. Kommissionens slutsatser stöddes däremot av offentligt tillgänglig information och av uppgifter i de öppna ärendehandlingarna. Kommissionen noterade att bruttodriftsöverskottet⁽⁴⁰⁾ i procent av omsättningen inom den kemiska industrin ligger på omkring 11 %, enligt en rapport som utarbetats av den europeiska kemiindustrins samarbetsorganisation (Cefic) om bland annat lönsamheten under 2020 för den europeiska kemiska industrin i vidare mening. På grundval av den statistik som samlats in av CSIMarket⁽⁴¹⁾ uppgick marginalerna före skatt för den kemiska tillverkningsindustrin under 2021 till omkring 13 %. I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter uppgav dessutom Greven-gruppen att den kemiska industrins EBIT-marginaler (vinst före ränta och skatter) i Europa under 2020 låg på omkring 7 % (se skäl 294 för mer detaljerade uppgifter). På grundval av den tillgängliga bevisningen ansåg kommissionen därför att unionsindustrin inte nådde en lönsamhetsnivå som motsvarade normala marknadsvillkor under hela skadeundersökningsperioden.

⁽³⁹⁾ OFI Magazine, "Strong demand forecast for oleochemicals", 9 juli 2021, <https://www.ofimagazine.com/news/strong-demand-forecast-for-oleochemicals>

⁽⁴⁰⁾ Bruttodriftsöverskottet (GOS) eller vinsten definieras som förädlingsvärdet minus personalkostnaderna. Det är det överskott som verksamheten ger efter det att arbetskraften avlönats. Bruttodriftsöverskottet när det gäller kemikalier svarar för 11 % av omsättningen, se <https://www.francechimie.fr/media/52b/the-european-chemical-industry-facts-and-figures-2020.pdf>

⁽⁴¹⁾ CSIMarket, *Chemical Manufacturing Industry Profitability*, https://csimarket.com/Industry/industry_Profitability_Ratios.php?ind=101&hist=4

- (269) Av ännu större betydelse är att kommissionen noterade, såsom förklaras i skälen 253 och 254, att unionsindustrins investeringar var begränsade under skadeundersökningsperioden, med fokus på effektivitetsvinster och bibehållandet av en smidig drift av de befintliga anläggningarna. På grund av den negativa eller låga lönsamhetsnivån under skadeundersökningsperioden kunde unionsindustrin inte göra de investeringar som krävdes för att förnya och uppnå de effektivitets- och produktivitetsvinster som krävdes för att kunna konkurrera på marknaden. Unionsindustrin betjänar en mångsidig kundbas, vars krav ständigt utvecklas. Under skadeundersökningsperioden utgjorde avskrivningskostnaderna endast omkring 2 % av produktionskostnaden. En ökning av avskrivningskostnaderna efter gjorda investeringar till 4 % av produktionskostnaden skulle göra att unionsindustrin skulle nå ett nollresultat i ett scenario som förutsätter att den skulle lyckas bibehålla undersökningsperiodens högre priser, vilket är högst osannolikt med tanke på orsakerna till att dessa priser ökade under undersökningsperioden. Den vinstnivå som industrin uppnådde under hela skadeundersökningsperioden är därför inte tillräcklig för att göra de investeringar som krävs inom denna sektor. Alla dessa faktorer motsade helt den indonesiska regeringens ogrundade påståenden om unionsindustrins nödvändiga lönsamhetsnivå.
- (270) Avslutningsvis noterade kommissionens att dess analys var heltäckande och omfattande, eftersom den omfattade alla fyra åren och innehöll alla de skadeindikatorer som krävs enligt artikel 3.5 i grundförordningen. Kommissionen använde dessutom alla uppgifter i sin analys om huruvida utvecklingen var positiv eller negativ. Kommissionen visade därför att dess slutsats att väsentlig skada hade åsamkats var rättsligt och ekonomiskt riktig. Dessa påståenden avvisades därför.
- (271) Den indonesiska regeringen hävdade också att slutsatsen om skada var oförenlig med skrivelsen från KLK av den 19 augusti 2022, som tog upp konkurrensen mellan KLK och indonesiska exporterande tillverkare samt KLK:s lönsamhet.
- (272) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom skrivelsen kommer från en enda unionstillverkare och inte utgör en fullständig bedömning av skadan. Ett sådant uttalande kan därför inte ha företräde framför kommissionens slutsatser om väsentlig skada.
- (273) Den indonesiska regeringen hävdade också att även om fettsyra som används för tillverkning av biodiesel undantogs från produktdefinitionen, underlät kommissionen att justera importstatistiken i enlighet med detta.
- (274) Kommissionen avvisade detta påstående och bekräftade att importstatistiken inte omfattar de importerade mängder fettsyra som framställts av avfall och som används för biodieselproduktion.
- (275) Wilmar hävdade att utvecklingen av tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet enligt tabell 4 inte var skadevållande.
- (276) Kommissionen noterade att tillverkningen minskade med 7 % under skadeundersökningsperioden och kapacitetsutnyttjandet med 3 % enligt tabell 4. Wilmar bedömde inte dessa tendenser i sitt rätta sammanhang. På en marknad med en minskad förbrukning på 5 % under skadeundersökningsperioden ökade importen från Indonesien med 13 %, och dess marknadsandel ökade från 17,1 % under 2018 till 20,3 % under undersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför påståendena om tillverkning och kapacitetsutnyttjande.
- (277) Wilmar hävdade att kommissionen hade fel i att hävda att de lagernivåer som anges i tabell 9 var av mindre betydelse i skadeanalysen och hävdade att mindre lager var ett tecken på ökad försäljning.
- (278) Kommissionen noterade att försäljningsvolymerna minskade under hela skadeundersökningsperioden, såsom framgår av tabell 5. Med tanke på de låga utgående lagernivåerna, som var under 4,5 % av produktionsvolymen under hela perioden, höll kommissionen fast vid sina synpunkter om lagerfrågor i den övergripande skadeanalysen.
- (279) Wilmar hävdade att utvecklingen av investeringar och räntabilitet enligt tabell 10 inte var skadevållande.
- (280) När det gäller investeringar behandlades påståendet i skäl 269. Räntabiliteten är värdet av den totala vinsten för den undersökta produkten dividerat med värdet av de totala anläggningstillgångar som används vid tillverkningen av den undersökta produkten. Under skadeundersökningsperioden var värdet på de totala anläggningstillgångarna relativt stabilt. Trenden för räntabiliteten följer därför lönsamhetstrenden. Följaktligen minskade räntabiliteten mellan 2018 och 2020. Under undersökningsperioden ökade räntabiliteten i takt med att unionsindustrins

lönsamhet ökade jämfört med tidigare år. Såsom förklaras i skäl 266 var dock den ökade lönsamheten under undersökningsperioden endast tillfällig. Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att investeringsnivåerna var otillräckliga för unionsindustrins framtida överlevnad (se skälen 253, 254 och 269), och detta påstående avvisades därför.

- (281) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Musim Mas-gruppen att unionsindustrin inte lidit någon skada under undersökningsperioden. Gruppen begärde att kommissionen i skadeanalysen skulle fokusera på undersökningsperioden och påstod att det under detta år förekom en positiv utveckling med avseende på produktion, produktionskapacitet, marknadsandel, genomsnittliga priser, räntabilitet, kassaflöde, lönsamhet och lagerhållning. Musim Mas-gruppen påpekade särskilt att lönsamheten var som högst under undersökningsperioden (2,5 %).
- (282) Kommissionen måste utföra skadebedömningen för hela skadeundersökningsperioden och inte bara för undersökningsperioden. Den metod som Musim Mas-gruppen föreslog, liksom den bedömning som gjordes ovan av den indonesiska regeringen och Wilmar, skulle inte utgöra en fullständig och korrekt analys av unionsindustrins skadesituation, såsom krävs enligt artikel 3 i grundförordningen. Den lilla ökningen av produktionsvolymen (1,2 %) och produktionskapaciteten (1,9 %) samt lagerminskningen berodde på den tillfälliga lönsamhetsökningen, såsom förklaras i skäl 266. Kassaflödet och räntabiliteten följde lönsamhetsutvecklingen. Unionsindustrins marknadsandel på den öppna marknaden minskade under undersökningsperioden jämfört med under 2020, från 68,4 % till 68,3 %. Unionsindustrins försäljningspris ökade i linje med den ökade tillverkningskostnaden per enhet till följd av råvaruprisökningen, vilken möjliggjordes av de tillfälliga försörjningsavbrotten och effekterna av covid-19-pandemin, särskilt under undersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.
- (283) Musim Mas-gruppen ifrågasatte också beräkningarna av prisunderskridandet (av misstag kallade Musim Mas-gruppen detta för målprisunderskridande (*underselling*) i stället för prisunderskridande (*undercutting*)) för den indonesiska importen, och hävdade att utlämnandet av uppgifter om genomsnittliga enhetsvärden i tabellerna 3 och 7 tyder på en mycket mer blygsam priseteffekt på unionsindustrins priser, närmare bestämt från ett prisöverskridande på 4 % under 2018 till ett blygsamt prisunderskridande på 7 % under undersökningsperioden.
- (284) Denna exporterande tillverkare drog sina slutsatser om prisunderskridande på grundval av en enkel jämförelse mellan de indonesiska tillverkarnas genomsnittliga importpris till unionen och unionsindustrins genomsnittspris, utan att ta hänsyn till att alla exportörer och alla tillverkare i unionen har produktblandningar som kan variera avsevärt sinsemellan. För mer tillförlitliga prisunderskridandemarginaler bör priserna för jämförbara produkttyper jämföras på nivån för de exporterande tillverkarna, när sådana uppgifter finns tillgängliga. Exportören hävdade att prisunderskridandet i genomsnitt var 7 % under undersökningsperioden, medan jämförelsen på produkttypnivå visade på en prisunderskridandemarginal på över 20 %. Exportörens synpunkter rörande prisunderskridandemarginaler avvisades.
- (285) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde CUTFA i kommissionens slutsatser om skada och påpekade att analysen av försäljningspriser, prisunderskridande, målprisunderskridande, nedåtgående pristryck, enhetskostnader och resultatindikatorer såsom avkastning på omsättning visade att unionsindustrin hade lidit skada under den berörda perioden. CUTFA hänvisade också till kommissionens analys av volymindikatorer såsom produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och marknadsandel, som visade att unionsindustrin lidit skada även när det gäller volymindikatorer. Dessutom bekräftade CUTFA att en liten förbättring av lönsamheten under undersökningsperioden inte hade skapat en hållbar och konkurrenskraftig situation för industrin på unionsmarknaden.
- (286) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin under undersökningsperioden har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

- (287) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från det berörda landet vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats på grund av andra faktorer än den dumpade importen från det berörda landet inte tillskrevs den dumpade importen. Det rör sig om följande faktorer: Import från andra källor än Indonesien, unionsindustrins exportresultat, utvecklingen av företagsintern användning, utvecklingen av förbrukningen, råvarufrågor och unionsindustrins påstådda ineffektivitet.

5.1 Verkningar av den dumpade importen

- (288) Som framkommer av tabell 2 ökade volymen av dumpad import från Indonesien från omkring 203 000 ton år 2018 till omkring 228 000 ton under undersökningsperioden, dvs. en ökning med 13 %. Importens marknadsandel ökade under samma period från 17,1 % till 20,3 %, en ökning med 19 %. Dessa iakttagelser sammanfaller med en minskning av unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden med 10 % och en minskning av dess marknadsandel från 72,1 % till 68,3 %, dvs. en minskning med 5 %. Under den perioden var försäljningen på den mindre företagsinterna marknaden stabil. Undersökningen visade att den dumpade importen också har ökat stadigt från år till år när det gäller volym och marknadsandel. I absoluta tal fortsatte 2019 års ökning av importvolymerna inte i samma takt år 2020 och undersökningsperioden på grund av problem i samband med covid-19-pandemin. Trots att förbrukningen minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden är det dock uppenbart att det främst var importen från Indonesien som förbättrade sin ställning på marknaden trots att exportörerna hade försörjningsproblem (se skäl 202).
- (289) Såsom förklaras i skäl 210 hade importen från Indonesien orsakat en nedgång i unionsindustrins priser redan i början av skadeundersökningsperioden. Mot bakgrund av att råvarukostnaderna fluktuerar kraftigt över hela världen har unionstillverkarna dessutom inte kunnat justera sina priser på ett sätt som skulle göra det möjligt för dem att nå rimliga lönsamhetsnivåer eller ens förbli lönsamma över huvud taget.
- (290) Den indonesiska importens marknadspenetration under skadeundersökningsperioden var möjlig eftersom den undersökta produkten är en råvara och priset spelar en viktig roll för kundernas beslutsfattande. Det tidsmässiga sambandet mellan försämringen av unionsindustrins ekonomiska situation och den betydande förekomsten av dumpad import från Indonesien som underskrider unionsindustrins priser och pressar ned priserna på EU-marknaden bekräftar att det finns ett orsakssamband mellan dessa två.
- (291) Som förklaras ovan gjorde slutligen de exporterande tillverkarnas försörjningsproblem att trycket på unionsindustrin tillfälligt minskade under undersökningsperioden. Detta gjorde det möjligt för unionsindustrin att höja priserna till en nivå där de kunde göra en viss vinst, men inte tillräckligt för att uppnå en rimlig vinstnivå under normala konkurrensförhållanden.
- (292) Dessutom fann kommissionen att när förbrukningen på den öppna marknaden minskade med 3 % mellan 2018 och 2020 ökade den indonesiska importen med 14 % och priserna minskade med 12 %. Under samma period minskade unionsindustrins försäljningsvolym med 8 % och dess priser minskade med 2 %. Detta ledde till ekonomiska förluster som också påverkade unionsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden, då trycket från den dumpade importen fortsatte.
- (293) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter instämde CUTFA i kommissionens analys av orsakssambandet mot bakgrund av de skadeindikatorer och prisjämförelser som faststälts ovan och volymerna, marknadsandelen och priserna för importen från Indonesien. CUTFA påpekade att det pristryck som utövades av importen från Indonesien hade förhindrat de tillräckliga prisökningar som behövdes på grund av de ökade råvarupriserna. Dessutom nämnde CUTFA att ökningen av importen från Indonesien hade bidragit till den skada som lidits.
- (294) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade Greven-gruppen unionsindustrins lönsamhet och hävdade att den följde den allmänna trenden för den europeiska kemiska industrin under skadeundersökningsperioden. Till stöd för detta argument lämnade Greven-gruppen in ett diagram med EBIT-marginalerna (vinst före ränta och skatter) för den europeiska kemiska industrin, som uppvisade en minskning på 33,9 % eller 3,4 procentenheter, från 10,4 % under 2018 till 7,0 % under 2020. Mot bakgrund av dessa uppgifter drog Greven-gruppen slutsatsen att unionsindustrins försämrade lönsamhet måste betraktas som genomsnittlig för den europeiska kemiska industrin och att den därför var oväsentlig och kunde tillskrivas andra faktorer än den dumpade importen från Indonesien.
- (295) Kommissionen noterade att Greven-gruppen använde perioden 2018–2020 som jämförelse. Med utgångspunkt i unionsindustrins faktiska lönsamhet på 1,9 % under 2018 skulle en minskning på 33,9 % innebära en minskning till 1,26 % under 2020. I stället sjönk unionsindustrins lönsamhet till negativa nivåer (– 2,1 %) under 2020. En sådan minskning kan inte anses vara oväsentlig, eller ens ligga nära trenden för den europeiska kemiska industrin i vidare mening. Vad som är viktigare är att Greven-gruppens påståenden bygger på lönsamhetstrenderna för relativa lönsamhetsförändringar, samtidigt som man helt bortser från den kemiska industrins faktiska, absoluta lönsamhetsnivåer. Dessutom har en minskning i procentenheter från 10,4 % till 7,0 % inte samma inverkan på verksamheten i ett företag vars vinster minskar från 1,9 % till – 1,5 %. I det första scenariot redovisade företaget

helt enkelt mindre vinst, medan företaget i det andra scenariot gick med förlust, vilket äventyrade dess framtid. Det är obestridligt att fettsyreindustrins negativa eller låga absoluta lönsamhetsnivåer ligger under den europeiska kemiska industrins normala genomsnittliga vinst. Såsom förklaras i skälen 266 och 269 var de negativa eller mycket låga lönsamhetsnivåerna under skadeundersökningsperioden otillräckliga för att unionsindustrin skulle kunna fortsätta sin affärsverksamhet under normala förhållanden, eftersom de inte kunde höja priserna till den nivå som var nödvändig för att absorbera ökningen av råvarukostnaderna och uppnå en normal vinst. Industrin kunde inte heller göra de nödvändiga investeringarna för att förnya och hålla jämna steg med kundernas efterfrågan på specifika produkter (se skälen 253, 254 och 269). Greven-gruppen visade inte hur sådana negativa eller låga lönsamhetsnivåer för fettsyreindustrin i absoluta tal kunde motiveras under normala konkurrensförhållanden, och dokumenterade inte heller vilka specifika faktorer förutom dumpad import från Indonesien som påverkade unionsindustrins lönsamhet, annat än genom att allmänt hänvisa till den kemiska industrins lönsamhetsutveckling. På grundval av alla dessa faktorer drog kommissionen slutsatsen att påståendet att den låga lönsamheten berodde på andra faktorer som inte hade något samband med den dumpade importen av fettsyra från Indonesien inte bara är obestyrkt utan i allt väsentligt grundlöst, vilket framgår av ovanstående argument, och därför måste avvisas.

- (296) Wilmar hävdade att ökningen av importen från Indonesien inte hade någon inverkan på unionsindustrins försäljningsvolym. Wilmar hävdade särskilt att tabell 2 inte visade någon betydande ökning av importen i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Wilmar hävdade att importen från Indonesien var stabil, med undantag för under 2019 då den ökade med 25 384 ton, vilket var obetydligt jämfört med den totala förbrukningen på 1 295 034 ton. Importvolymerna har förblivit relativt stabila sedan dess; de ökade med 1 % under 2020 och minskade med 1 % under undersökningsperioden, vilket enligt Wilmar är normala marknadsfluktuationer. Dessutom hävdade Wilmar att den totala ökningen av importen under skadeundersökningsperioden var 13 % och ägde rum först 2019, dvs. att det inte förekom någon ökning av importen under de följande åren, trots den påstådda dumpningen. Som jämförelse visade importen från Malaysia en stadig tillväxt mellan 2018 och 2020. Wilmar hävdade att en ökning av importen, som skedde 2019, inte påverkade unionsindustrins försäljning i absoluta tal under samma år. Dessutom hävdade Wilmar att unionsindustrins kraftiga nedgång i försäljningen ägde rum under 2020 och under undersökningsperioden, då importen från Indonesien inte ökade. Wilmar tillade att marknadsandelen för importen från Indonesien ökade med 1,9 % under 2019 och med ytterligare 1 % under 2020. Den totala ökningen mellan 2018 och undersökningsperioden var 3,2 %. En sådan ökning ägde rum mot bakgrund av en minskning av unionens förbrukning under 2020 och därefter under undersökningsperioden på grund av effekterna av covid-19, den ekonomiska nedgången och nedgången i särskilda industrier (t.ex. fordonsindustrin).
- (297) Kommissionen noterade att importen från Indonesien ökade med 13 % under skadeundersökningsperioden och att dess marknadsandel ökade med 19 %. Dessutom ökade importen från Indonesien med 13 % mellan 2018 och 2019 på en relativt stabil marknad när förbrukningen ökade med 1 %, medan unionsindustrins försäljning förblev nästan konstant. Detta ledde till en ökning av den indonesiska importens marknadsandel från 17,1 % till 19,0 %, medan unionsindustrins marknadsandel minskade från 72,1 % till 70,8 %. Även om unionsindustrins försäljning i absoluta tal inte minskade mellan 2018 och 2019 förlorade unionsindustrin marknadsandelar och kunde inte bibehålla priserna på lönsamma nivåer under 2019 och 2020. Följaktligen påverkade ökningen av importen från Indonesien unionsindustrin under denna period, i motsats till vad Wilmar hävdade, eftersom unionsindustrin förlorade marknadsandelar och gick med förlust.
- (298) Mellan 2019 och 2020, på en marknad med en minskad konsumtion (med 4 %), fortsatte importvolymen från Indonesien att öka, men i lägre grad, med 1,4 %. Importen från Indonesien ökade även sin marknadsandel med ytterligare en procentenhet. Å andra sidan förlorade unionsindustrin ännu fler marknadsandelar, närmare bestämt 2,4 procentenheter, men måste sänka sina priser ännu mer för att inte förlora ännu fler marknadsandelar och ådrog sig därför större förluster jämfört med 2019, dvs. -2,1 %. Mellan 2019 och 2020 fortsatte därför den indonesiska exporten att öka sin marknadsandel, medan unionsindustrin förlorade fler marknadsandelar och ådrog sig större förluster än under 2019.
- (299) Kommissionen noterade vidare att den indonesiska importen hade en betydande marknadsandel redan från början av skadeundersökningsperioden, dvs. 17,1 %. Det är därför inte förvånande att importen från Indonesien under en period med en liten minskning av konsumtionen inte ökade lika kraftigt från och med 2019 som mellan 2018 och 2019. Unionsindustrin valde att behålla sin marknadsandel och gjorde förluster på grund av prispresen från

den indonesiska importen. Om unionsindustrin hade valt att bibehålla högre priser och offra fler marknadsandelar skulle de indonesiska fettsyreexportörerna ha ökat sin export ännu mer och befäst sin ställning som leverantörer till de största kunderna i unionen. Därför måste den långsammare ökningen av importen från Indonesien mellan 2019 och 2020 jämfört med 2018 och 2019 ses mot bakgrund av unionsindustrins reaktion för att skydda sin marknadsandel.

- (300) Mellan 2020 och undersökningsperioden förändrades unionsmarknaden på grund av covid-19-pandemin. Förbrukningen minskade med 2,5 %, importvolymen från Indonesien minskade med 2,3 % och unionsindustrins försäljning minskade också med 2,6 %. Under denna tidsperiod, på grund av att covid-19-pandemin störde leveranskedjorna och ökade priserna globalt, lyckades den indonesiska importen till och med öka sin marknadsandel något med 0,3 procentenheter medan unionsindustrin minskade sin marknadsandel med 0,1 procentenheter (se skäl 266). Utan problemen med leveranskedjan skulle den indonesiska importen sannolikt ha ökat ännu mer. Såsom anges i skäl 259 avser skadan i detta fall huvudsakligen priseffekter, även om volymen också konstaterades ha skadats. Den betydande nivå på prisunderskridandet och prisnedgången som konstaterades under undersökningen (se skälen 209 och 210), samt förändringen i nivån på den indonesiska importen och marknadsandelarna under hela skadeundersökningsperioden bekräftar detta. Påståendet att ökningen av importen från Indonesien inte hade någon inverkan på unionsindustrins försäljningsvolym avvisades därför.
- (301) Wilmar hävdade också att unionsindustrin inte påverkades av de priseffekter som orsakades av importen från Indonesien. Wilmar använde som bevis uppgifterna om genomsnittliga priser i tabellerna 3 och 7 och de prisökningar som unionsindustrin uppnådde. Företaget hävdade också att importen från Indonesien inte konkurrerade med unionsindustrin och därför inte kunde utöva något pristryck. Wilmar hävdade vidare att kommissionen endast förlitade sig på "end to end" (dvs. prisjämförelser från 2018 till slutet av undersökningsperioden) för att dra sina slutsatser om priset.
- (302) När det gäller importpriserna från Indonesien fastställde kommissionen volymen och priserna på importen från Indonesien med hjälp av den metod som anges i skälen 195 och 199. Även om denna metod är mycket rättvisande när det gäller importvolymen anser kommissionen, när det gäller priserna, att det efter de synpunkter som inkommit från parterna är nödvändigt att jämföra priserna i tabell 3 med de exportpriser som rapporterats av Wilmar, särskilt för 2018. Under 2018 exporterade Wilmar den allra största delen av den totala importen från Indonesien på unionsmarknaden, och företagets exportpris är därför ett rimligt riktmärke för importpriset under 2018. Det genomsnittliga exportpriset per enhet för Wilmar under 2018 var lägre än importpriset i tabell 3 och lägre än unionsindustrins försäljningspris per enhet i tabell 7.
- (303) Man bör dessutom komma ihåg att det i kommissionens analys av prisutvecklingen och det nedåtgående pristrycket i detta fall påpekades att även ökade råvarupriser måste tas med i beräkningen. I kommissionens analys beaktades därför unionsindustrins kostnader per enhet och lönsamhet samt både unionsindustrins priser och priserna på importen från Indonesien. Den prisökning som unionsindustrin lyckades uppnå under undersökningsperioden var bara tillräcklig för att kompensera för den ökade produktionskostnaden till följd av ökningen av råvarupriserna för industrin. Industrin lyckades dessutom höja priserna under undersökningsperioden på grund av de problem i leveranskedjan som de indonesiska exportörerna drabbades av i samband med covid-19-problemen, såsom förklaras i skäl 266. Som de unionstillverkare som ingick i urvalet uppgav skulle industrin inte ha kunnat höja priserna under undersökningsperioden i linje med de högre produktionskostnaderna om det inte hade varit för den tillfälliga situation på marknaden som berodde på effekterna av covid-19-pandemin, och den åsamkade skadan skulle då ha varit ännu större. Det faktum att de indonesiska exporterande tillverkarna lyckades bibehålla sin export och öka sin marknadsandel under undersökningsperioden visar dessutom att de skadliga verkningarna av deras dumpade import, trots dessa problem med leveranskedjan, kan och sannolikt kommer att fortsätta att vålla unionsindustrin skada.
- (304) Dessutom gjordes en analys av prisunderskridandet under undersökningsperioden per produkttyp. Detta visade att konkurrensen mellan unionsindustrin och importen från Indonesien var stark, och de flesta importerade produkttyper konkurrerade med identiska typer som såldes av unionsindustrin. Med tanke på att fettsyror är råvaror som huvudsakligen säljs på grundval av priset ansågs prispressen på unionsmarknaden vara mycket stark. Det faktum att prisökningarna ägde rum under skadeundersökningsperioden, allteftersom råvarukostnaderna ökade, är inte ett

tecken på hälsa om, såsom fallet är här, dessa höjda priser ligger på nivåer som bara täcker kostnaderna utan att uppnå de nödvändiga vinstnivåerna. Detta påvisas av det faktum att unionsindustrins tillväxt och försäljning stagnerade under skadeundersökningsperioden på grund av för låga priser som ledde till otillräckliga lönsamhetsnivåer. Dessa påståenden avvisades därför.

- (305) Wilmar hävdade också att kassaflödets utveckling inte var skadevällande och antydde att kassaflödesproblemen berodde på att unionsindustrins kunder betalade sina fakturor för sent eller på stora investeringsprojekt.
- (306) Dessa påståenden är ogrundade och spekulativa. Inga bevis lades fram till stöd för något av dessa påståenden. Tvärtom stämmer industrins låga och sjunkande kassaflöde överens med avkastningen på omsättning och andra indikatorer, som huvudsakligen berodde på låga försäljningspriser och låga lönsamhetsnivåer. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.
- (307) Wilmar hävdade också att utvecklingen av sysselsättning och produktivitet inte stod i förhållande till utvecklingen av importvolymerna från Indonesien.
- (308) För det första bör det påpekas att inte alla skadeindikatorer behöver uppvisa en direkt korrelation med importen från Indonesien för att en övergripande bedömning av väsentlig skada ska kunna göras inom ramen för artikel 3 i grundförordningen. Dessutom minskade både sysselsättningsnivån och produktiviteten under skadeundersökningsperioden, och kommissionen beaktade dessa faktorer på lämpligt sätt i avsnittet "Slutsats om skada". Såsom anges i skäl 259 ledde emellertid den dumpade importen till negativa priseffekter för unionsindustrin, som led väsentlig skada eftersom den inte kunde höja sina priser till en nivå som möjliggjorde en rimlig vinstnivå. Kommissionen avvisade därför påståendena om sysselsättning och produktivitet.
- (309) Wilmar jämförde också priserna på unionsmarknaden med unionsindustrins exportpriser under skadeundersökningsperioden och antydde att de var mycket lika. Wilmar gjorde antagandet att unionsindustrins exportpriser fastställdes på den globala marknadsprisnivån och drog slutsatsen att unionsindustrins priser inte hölls nere av importen från Indonesien, utan fastställdes på den globala prisnivån.
- (310) Kommissionen noterade att antagandet att unionsindustrins exportpriser fastställdes på en global prisnivå inte förklarades eller underbyggdes. Kommissionen jämförde unionsindustrins försäljningspriser direkt med Wilmars exportpriser för varje produktkontrollnummer, och visade att Wilmars priser väsentligt underskred unionsindustrins priser. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (311) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade Musim Mas-gruppen in synpunkter och en analys av importvolymen från Indonesien och de genomsnittliga priserna, och gjorde jämförelser med unionsindustrins genomsnittliga priser och lönsamhet för att visa att importen från Indonesien inte var orsak till den skada som unionsindustrin lidit.
- (312) Eftersom jämförelserna och slutsatserna grundar sig på genomsnittliga priser är de dock mindre exakta än de slutsatser som dragits på grundval av specifika beräkningar av prisunderskridandet, vilka visar på ett tydligt pristryck. I kommentaren om att lönsamheten var som högst under undersökningsperioden bortser man dessutom från att lönsamheten till och med under detta särskilda år var för låg för att säkerställa industrins lönsamhet, såsom förklaras i skälen 266 och 269. I motsats till vad denna part hävdar visar dessa omständigheter just precis orsakssambandet mellan den indonesiska dumpade exporten och den skada som EU-industrin lidit. Den svaga återhämtning som unionsindustrin kunnat göra tack vare den tillfälligt bristfälliga försörjningen från Indonesien och osäkerheten i den indonesiska exporten till unionsmarknaden gjorde att användarna köpte fettsyra från unionstillverkare i stället för från indonesiska exportörer, vilket förklaras i skäl 266. Dessa synpunkter avvisades därför.
- (313) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen från Indonesien vållade unionsindustrin väsentlig skada.

5.2 Verkningar av andra faktorer

5.2.1 Import från tredjeländer

- (314) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden, enligt den beräkningsmetod som beskrivs i skäl 195:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Malaysia	Volym (ton)	88 322	90 583	95 453	88 183
	<i>Index</i>	100	103	108	100
	Marknadsandel (%)	7,5	7,5	8,3	7,8 %
	<i>Index</i>	100	101	111	105
	Genomsnittligt pris	1 110	849	925	1 161
	<i>Index</i>	100	76	83	105
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	39 435	32 899	38 092	40 064
	<i>Index</i>	100	83	97	102
	Marknadsandel (%)	3,3	2,7	3,3	3,6
	<i>Index</i>	100	82	99	107
	Genomsnittligt pris	1 331	1 522	1 329	1 443
	<i>Index</i>	100	114	100	108
Totalt för alla tredjeländer undantaget Indonesien	Volym (ton)	127 757	123 482	133 545	128 247
	<i>Index</i>	100	97	105	100
	Marknadsandel (%)	10,8	10,3	11,6	11,4
	<i>Index</i>	100	95	107	106
	Genomsnittligt pris	1 178	1 028	1 040	1 249
	<i>Index</i>	100	87	88	106

Källa: Eurostat.

- (315) Importvolymerna från Malaysia var relativt stabila under skadeundersökningsperioden. Volymmässigt låg de på en liknande nivå under undersökningsperioden som år 2018, dvs. omkring 88 000 ton. Marknadsandelen för denna import var mellan 7,5 % och 8,3 % under skadeundersökningsperioden, även om marknadsandelen totalt sett ökade med 5 % på grund av den minskade förbrukningen.
- (316) Den import från Malaysia som kom in på unionsmarknaden omfattade huvudsakligen KN-numren 3823 11 00, 3823 12 00 och 3823 19 10. Dessa var också de viktigaste numren för importen från Indonesien. De tillgängliga

uppgifterna tyder på att produktmixen för importen från de två länderna förblev stabil under skadeundersökningsperioden. De genomsnittliga importpriserna från Malaysia var genomgående högre än både de indonesiska priserna (med mer än 10 % per år) och unionsindustrins.

- (317) Importvolymen från andra tredjeländer ökade med 2 % under skadeundersökningsperioden. Under hela perioden förblev denna import stabil på omkring 40 000 ton och hade totalt en marknadsandel på mindre än 4 %.
- (318) Importen från andra länder avsåg också huvudsakligen KN-numren 3823 11 00, 3823 12 00 och 3823 19 10, vilket tyder på en liknande produktmix. De genomsnittliga importpriserna från dessa andra tredjeländer var genomgående högre än både Indonesiens och unionsindustrins.
- (319) Wilmar hävdade att importpriserna från Argentina vållade unionstillverkarna skada.
- (320) Med tanke på att denna import var försumbar och endast stod för omkring 4 000 ton och 0,4 % av marknadsandelen under undersökningsperioden, avvisades detta påstående.
- (321) Kommissionen drog därför slutsatsen att importen från tredjeländer inte vållade unionsindustrin väsentlig skada eller försvagade orsakssambandet avseende importen från Indonesien.

5.2.2 Unionsindustrins exportresultat

- (322) Unionstillverkarnas exportvolym utvecklades under skadeundersökningsperioden på det sätt som visas i tabell 12. Denna siffra erhöles genom att använda exporten från de unionstillverkare som ingick i urvalet och extrapolera siffran så att den representerade hela unionsindustrin ⁽⁴²⁾.

Tabell 12

Exportresultat för unionstillverkarna i urvalet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Exportvolym (i ton)	91 577	82 260	79 319	86 173
<i>Index</i>	100	90	87	94
Genomsnittligt priser till icke-närstående parter (euro/ton)	929	804	857	1 105
<i>Index</i>	100	87	92	119

Källa: unionstillverkarna i urvalet

- (323) Unionsindustrins exportvolym minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Försäljningspriserna för denna export ökade med 19 % under samma period, med beaktande av att dessa priser också påverkades av kostnadsutvecklingen enligt tabell 7.
- (324) Med tanke på att exportvolymerna endast utgjorde omkring 10 % av unionens försäljningsvolym och att utvecklingen av försäljningsvolym och priser liknade den som observerats för unionsindustrins försäljning på den öppna marknaden i unionen, är det uppenbart att unionsindustrins exportresultat inte är en viktig faktor i den övergripande bedömningen av unionsindustrins ekonomiska situation.
- (325) Kommissionen drog därför slutsatsen att unionsindustrins exportresultat inte vållade unionsindustrin väsentlig skada eller kunde försvaga orsakssambandet avseende den indonesiska importen.

5.2.3 Konsumtion

- (326) Konsumtionen på den öppna unionsmarknaden minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av tabell 1. När även företagsintern användning beaktas minskade också den totala unionsmarknaden med 5 %. Undersökningen visade att den minskade förbrukningen främst berodde på faktorer kopplade till covid-19-pandemin och dess inverkan på användarsektorerna i unionen, t.ex. städning, såsom anges i skäl 191.
- (327) Wilmar och P&G hävdade att utvecklingen inom fordonssektorn under covid-19-pandemin delvis orsakade den minskade förbrukningen. Dessutom hävdade de att införandet av lagstiftning om gränsvärden för 3-monoklorpropandiol (3-MCPD) också påverkade försäljningen inom livsmedelssektorn.

⁽⁴²⁾ De unionstillverkare som ingick i urvalet står för omkring 60 % av tillverkningen och försäljningen i unionen.

- (328) Kommissionen fann att den tillfälliga minskningen av förbrukningen under covid-19-pandemin inte kunde förklara den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Utvecklingen inom fordons- och livsmedelssektorerna spelade ingen större roll för konsumtionens allmänna utveckling, vars minskning var begränsad till 5 %. Skadeanalysen visade att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit var kopplad till prisfrågor, t.ex. prisunderskridande och nedåtgående pristryck, vilket hindrade unionen från att höja priserna i linje med kostnaderna till en lämplig vinstnivå.
- (329) Undersökningen visade att unionsindustrins förluster i fråga om tillverkning och försäljningsvolym var större än konsumtionsminskningen under skadeundersökningsperioden. Trots den minskande konsumtionen var det den dumpade importen från Indonesien som drog störst fördel av marknadsutvecklingen i det att den ökade sin marknadsandel med 19 % under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av tabell 2.
- (330) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att konsumtionsutvecklingen inte låg bakom den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.2.4 Råvarufrågor

- (331) Den undersökta produktens huvudsakliga råvaror är talg, ett material som härrör från animaliskt fett och/eller vegetabiliska oljor såsom rå palmolja. Dessa utgör omkring 70 % av de totala kostnaderna för produktionen av fettsyror.
- (332) Unionstillverkarna använde talg som en viktig råvara men använde även stora mängder vegetabilisk olja, däribland rå palmolja, som köptes in från unionen och Sydostasien, inklusive Indonesien. Talg är lokalt tillgängligt och lämpar sig för tillverkning av de flesta användarsegmenten av fettsyror. De exporterande tillverkarna i Indonesien använde främst rå palmolja, rå palmkärnolja och små volymer av andra lokalt tillgängliga vegetabiliska oljor, såsom kokosolja, i sin produktion. Undersökningen visade att fettsyrans kvalitet och specifikation generellt sett beror på insatsråvaran, även om det fanns en stor utbyttbarhet mellan talg och produkter som baseras på rå palmolja. Dessutom kan de tillverkade produkterna förfinas ytterligare eller utvecklas till produkter med olika egenskaper genom hydrogenering och fraktionering för att uppfylla vissa kundkrav.
- (333) Wilmar och P&G hävdade att unionsindustrins beroende av talg som råvara snarare än rå palmolja hade en negativ inverkan på deras kostnader och lönsamhet. Företagen hävdade att utvecklingen på talgmarknaden i unionen hade ökat konkurrensen om talg och pressat upp talgpriserna. Greven-gruppen hävdade att den ökande användningen av utsmält djurfett för biobränsleproduktion hade en negativ inverkan på tillgången på talg för den oleokemiska industrin, och att bristen hade orsakat drastiska prisökningar.
- (334) Kommissionen noterade att orsaken till skadan var de låga priserna på importen från Indonesien. Att dessa låga priser möjliggörs av möjligheten att köpa in billiga råvaror⁽⁴³⁾ är oväsentligt för skadeanalysen, eftersom undersökningen har visat att de indonesiska exportörerna har ägnat sig åt dumpning.
- (335) Kommissionen konstaterade dessutom att unionsindustrins råvarukostnader visade att kostnaderna för både talg och rå palmolja hade ökat med upp till 40 % under skadeundersökningsperioden. Dessutom var de genomsnittliga inköpspriserna för både talg och rå palmolja mycket lika, eftersom rå palmolja måste importeras från Sydostasien. Transportkostnaderna hade ökat för importerade produkter, särskilt under pandemin när logistikkostnaderna påverkades av försörjningsproblem. Unionsindustrins användning av talg (utöver en blandning av andra typer av råvaror) var därför ett rationellt och effektivt val baserat på sund affärslogik och kunde inte anses vara en källa till självförvårdad skada. Påståendena avvisades därför.
- (336) Wilmar hävdade också att användningen av den undersökta produkten var begränsad om talg användes som råvara, eftersom sådana produkter inte kunde användas på halal- och koshermarknaderna. Dessutom kunde fettsyror som framställts av talg som råvara inte användas som djurfoder.
- (337) Undersökningen visade dock att sektorn för hemstädning var den överlägset största köparen av sådana fettsyror, som representerade mer än 50 % av förbrukningen i unionen. Dessutom kunde unionstillverkarna säkerställa överensstämmelsen med krav såsom kosher och halal genom att avsätta en del av sina produktionsanläggningar till att uteslutande producera fettsyror med vegetabiliska oljor som råvara. Därför avvisades detta påstående.
- (338) Wilmar hävdade också att avsaknaden av talg innebar att unionsindustrins tillverkning och försäljning begränsades.

⁽⁴³⁾ Kommissionen noterar också att det låga priset på råvaror beror på ekonomiska snedvridningar på den indonesiska marknaden. Se skälen 392 – 400.

- (339) Wilmar lade inte fram någon bevisning till stöd för sin ståndpunkt i den icke-konfidentiella versionen av sin inläga. Den konfidentiella bevisning som lämnats in visade i själva verket en ökning av talgförbrukningen i produktionen av fettsyra under skadeundersökningsperioden. Därför avvisades detta påstående.
- (340) Med tanke på att priserna på talg och vegetabilisk olja som råvaror var jämförbara, särskilt under undersökningsperioden, den stora utbytbarheten av talg och produkter baserade på rå palmolja samt det faktum att restriktionerna för användningen av talgbaserade fettsyror var begränsade, fann kommissionen att användningen av talg som råvara inte var en orsak till den väsentliga skadan för unionsindustrin.
- (341) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade Greven-gruppen, Wilmar, Musim Mas-gruppen och Schill + Seilacher-gruppen frågor som rör utvecklingen av kostnaden för talg som råvara på grund av andra industriernas ökade användning av den, och den minskade tillgången på råvaror för unionsindustrin. Dessa parter viktigaste argument var att kommissionen i det slutliga meddelandet av uppgifter inte lade tillräcklig vikt vid effekterna av talgens försämrade tillgänglighet, vilket ledde till ökade talgkostnader jämfört med palmolja som råvara för tillverkning av fettsyror. Till stöd för sina synpunkter lämnade Greven-gruppen in statistik och analyser som visade hur förhållandet mellan priserna på talg och palmolja utvecklades under perioden 2008–2022. Dessutom hävdade Greven-gruppen att talgpriserna skulle fortsätta att öka i framtiden och att unionsindustrin underlät att göra de betydande investeringar som krävdes för att möjliggöra en övergång till rå palmolja som huvudsaklig råvara i produktionen.
- (342) Kommissionen bestrider inte att tillgången på talg i unionen har minskat under årens lopp, att talgpriserna har ökat till följd av detta eller att det har skett en historisk förändring när det gäller talgprisernas konkurrenskraft jämfört med råvarupriserna för vegetabilisk olja. Liksom inom alla branscher måste ökade råvarupriser, särskilt för industrier med låg vinst, föras över på kunderna i något skede för att industrierna ska förbli livskraftiga. Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins råvarukostnader med omkring 40 % för både palmolja och talg. Unionsindustrin kunde inte höja priserna på fettsyror tillräckligt för att avspegla dessa kostnadsökningar och uppnå tillräckliga lönsamhetsnivåer när råvarukostnaderna utgör omkring 70 % av de totala kostnaderna. Talgkostnaderna var snarlika kostnaderna för rå palmolja (inklusive logistikkostnader) under skadeundersökningsperioden, baserat på bekräftade kostnadsuppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Orsaken till att råvarupriserna inte i tillräcklig utsträckning hade förts över på kunderna var det pristryck på den likadana produkten som orsakades av priserna på den dumpade importen från Indonesien. Såsom diskuteras ovan var priserna på rå palmolja och talg (inklusive transportkostnader) i alla händelser mycket lika för unionstillverkarna av fettsyra.
- (343) När det gäller unionstillverkarnas förmåga att flytta sin tillverkning från en typ av råvara till en annan noterade kommissionen att alla de fyra unionstillverkare som ingick i urvalet redan använder olika typer av råvaror, inklusive talg och palmolja, beroende på marknadsförhållandena. Under alla omständigheter är förväntningarna på den framtida marknadsutvecklingen, såsom utvecklingen av talgpriserna, inte relevanta för bedömningen av skada och orsakssamband under skadeundersökningsperioden.
- (344) Av denna anledning ökade unionens försäljningspriser på grund av råvaruprisökningen, men unionsindustrin kunde inte sätta sina priser på en rimlig nivå på grund av den billiga dumpade importen. Detta påstående kan därför inte godtas.

5.2.5 Unionsindustrins påstådda ineffektivitet

- (345) Wilmar och P&G hävdade att de indonesiska exportörerna var vertikalt integrerade i den utsträckning att de ägde palmoljeplantager och därför hade konkurrensfördelar gentemot unionsindustrin, som var ineffektiv.
- (346) Kommissionen anser att en påstådd konkurrensfördel inte kan motivera den skadevällande dumpning som de indonesiska exportörerna orsakar på unionsmarknaden. Såsom förklaras i avsnittet "Dumpning" ovan jämförde kommissionen det pris som de berörda exportörerna tog ut av EU-baserade kunder med normalvärdet i Indonesien och fann att det förekom betydande dumpning. Detta innebär att den konstaterade dumpningen endast beror på handelsbeteendet hos de indonesiska exporterande tillverkare som beslutade att exportera till priser som var lägre än deras inhemska försäljningspriser eller kostnader. Undersökningen visade att detta beteende vållade unionsindustrin väsentlig skada.
- (347) Wilmar hävdade också att unionsindustrin led brist på investeringar, vilket skulle förklara den skada som konstaterats.

- (348) Såsom nämndes ovan gjorde unionsindustrin huvudsakligen investeringar för att upprätthålla den befintliga kapaciteten och förbättra effektiviteten. Undersökningen visade att de otillräckliga lönsamhetsnivåerna och den minskade kapitalanskaffningsförmågan till följd av den dumpade importen ledde till begränsade investeringsnivåer. Den påstådda bristen på investeringar var därför inte orsaken utan snarare följd av den väsentliga skada som vållats av den dumpade importen från Indonesien. Den massiva förekomsten av dumpad import på unionsmarknaden hade en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet och kapitalanskaffningsförmåga, och vissa strukturella investeringar kunde inte genomföras som planerat, särskilt under undersökningsperioden.
- (349) Wilmar hävdade att vissa unionstillverkare, däribland KLK, hade importerat fettsyror från Indonesien under skadeundersökningsperioden. Wilmar hävdade att den eventuella skadan måste anses ha varit åtminstone delvis självförvållad.
- (350) Undersökningen visade att de inköp från Indonesien som gjorts av de unionstillverkare som ingick i urvalet, inklusive KLK, var försumbara, dvs. de utgjorde mindre än 3 % av deras produktionsvolym per år och under hela skadeundersökningsperioden. Därför avvisades detta påstående.
- (351) Wilmar hävdade också att unionsindustrin led skada på grund av ett dåligt geografiskt läge, närmare bestämt på grund av platser som inte gav tillgång till djuphavshamnsanläggningar för inköp av råvaror och försäljning av färdiga varor.
- (352) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom undersökningen visade att åtminstone alla fyra av de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilka stod för 61 % av unionstillverkningen (såsom anges i skäl 36), hade tillgång till djuphavs- eller flodhamnsanläggningar under skadeundersökningsperioden. Även om vissa mindre unionstillverkare kanske inte har tillgång till djuphavshamnsanläggningar är detta inte fallet för unionsindustrin som helhet och kan därför inte förklara den väsentliga skadan.
- (353) Wilmar påstod också att KLK-gruppens förvärv av anläggningen i Düsseldorf skapade ytterligare ineffektivitet inom unionsindustrin. Detta påstående grundar sig på det faktum att anläggningen använder talg som råvara.
- (354) Såsom påpekas i skälen 331–340 är dock talgpriset snarlikt priset på andra råvaror, och talg är tekniskt lämpligt för tillverkningen av de flesta användarsegment. Detta påstående ansågs därför sakna grund.
- (355) P&G och Wilmar hävdade att unionsindustrin var ineffektiv och sysselsatte ett stort antal anställda och därför drabbades av höga sysselsättningskostnader.
- (356) Med tanke på att unionsindustrins sysselsättningskostnader (löner plus alla andra sysselsättningsrelaterade kostnader) endast utgjorde 7,2 % av de totala kostnaderna under skadeundersökningsperioden ansågs denna kostnad inte kunna vålla unionsindustrin väsentlig skada. Därför tillbakavisades påståendet.
- (357) Wilmar hävdade att unionsindustrin var ineffektiv när det gäller att uppfylla leveranstiderna och säkerställa leverans av de relevanta kvantiteter som krävs av unionsmarknaden. Detta påstående åtföljdes inte av någon bevisning.
- (358) Det framgår dock av tabell 4 att unionsindustrin har mer än 200 000 ton outnyttjad kapacitet som den omedelbart skulle kunna använda om tillräckligt många beställningar mottogs. I frånvaro av bevisning för att unionsindustrin inte kunde eller inte ville leverera avvisades påståendet.
- (359) På grundval av ovanstående omständigheter och överväganden drog kommissionen slutsatsen att eventuella påstådda effektivitets- och råvaruproblem inte var sådana att de vållade unionsindustrin väsentlig skada eller försvagade orsakssambandet i fråga om den indonesiska importen.
- (360) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Wilmar att orsaken till den skada som unionsindustrin lidit var ökade logistikkostnader till följd av covid-19-pandemin och ökade arbetskraftskostnader. Det hävdades att dessa problem gjorde att unionsindustrin inte var konkurrenskraftig jämfört med indonesiska exporterande tillverkare.
- (361) Logistikkostnaderna utgör en relativt liten del av den totala kostnaden (under 5 %). Dessutom ökade arbetskraftskostnaderna per anställd endast med 8 % under skadeundersökningsperiodens fyra år enligt förhandlingar med fackföreningar och nationella förvaltningar. Arbetskraftskostnaderna utgjorde endast omkring 7,2 % av de totala kostnaderna. Kommissionen avvisar därför påståendet att ökade logistik- och arbetskraftskostnader vållade skada.
- (362) Wilmar hävdade också att orsaken till den olönsamma försäljningen under 2019 och 2020 berodde på ökade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt finansieringskostnader.

- (363) Detta påstående gjordes dock på grund av att Wilmar missförstod tabell 7 avseende produktionskostnader. I den tabellen avses med "produktionskostnader" de totala kostnaderna för unionstillverkarna, inklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt finansieringskostnader. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt finansieringskostnaderna var i själva verket relativt stabila under skadeundersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför påståendet att ökade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt finansieringskostnader vållade skada.
- (364) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Greven-gruppen att unionstillverkarna har tillräcklig kapacitet för att ersätta importen från Indonesien, även om en marknadsandel på 20 % i teorin skulle kunna täckas av unionsindustrins outnyttjade kapacitet på 20 %. Till stöd för detta påstående tillhandahöll Greven-gruppen uppgifter som visade att det nuvarande kapacitetsutnyttjandet inom unionens fettsyreindustri (80 %) redan ligger på det långsiktiga genomsnittet för den europeiska kemiska industrin i vidare mening. Mot bakgrund av detta hävdade Greven-gruppen att ett kapacitetsutnyttjande på 100 % varken var hållbart eller möjligt att uppnå under en längre tidsperiod. Dessutom hänvisade Greven-gruppen till sin egen efterfrågan, som från och med 2020 inte kunde tillgodoses av unionstillverkarna, antingen på grund av otillräcklig kapacitet eller otillräcklig tillgång på råvaror. I synnerhet när det gäller läkemedels-, foder- och livsmedelssektorerna hävdade Greven-gruppen att unionstillverkarnas produktionskapacitet var otillräcklig, eftersom fettsyror för dessa sektorer endast kunde tillverkas av vegetabiliskt eller palmbaserat material och måste vara RSPO (Roundtable on Sustainable Palm Oil) Mass Balance-certifierade samt kosher- och halalcertifierade.
- (365) Kommissionen påminde om att unionens produktionskapacitet för fettsyra beräknades på grundval av en uppnåelig maximal produktion på lång sikt, med beaktande av underhåll. Det faktum att det långsiktiga genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet inom den kemiska industrin i vidare mening ligger på 80 % innebär därför inte att unionens fettsyreindustri inte fullt ut kan använda sin outnyttjade kapacitet enligt kommissionens beräkningar i detta fall. Dessutom har Greven-gruppen inte lagt fram några bevis för att unionsindustrins påstådda oförmåga att tillgodose gruppens efterfrågan har berott på systematiska faktorer snarare än på omständigheter och att den skulle kvarstå på lång sikt. När det gäller fettsyror för läkemedels-, foder- och livsmedelssektorerna ansåg kommissionen att lika villkor på unionsmarknaden för fettsyror skulle återställa lönsamheten, vilket i sin tur skulle göra det möjligt för unionsindustrin att göra de investeringar som krävs för att ta itu med de kapacitetsbrister som rör specifika produkter. Mot bakgrund av detta avvisades dessa argument.

5.2.6 Företagsintern användning

- (366) Den företagsinterna förbrukningen ökade med cirka 2 % i absoluta tal under skadeundersökningsperioden och utgjorde omkring 10 % av den totala marknadsförbrukningen under varje år av skadeundersökningsperioden, såsom anges i tabell 5. Kommissionen ansåg därför att utvecklingen när det gäller företagsintern användning var stabil eller något positiv för unionsindustrin.
- (367) Utvecklingen av den företagsinterna användningen kunde därför inte ha vållat unionsindustrin väsentlig skada eller försvagat orsakssambandet med den indonesiska importen.

5.3 Slutsats beträffande orsakssamband

- (368) Det fanns 15 tillverkare av fettsyror i unionen under undersökningsperioden, och de sålde till ett stort antal kunder i många användarsektorer. Undersökningen visade att förekomsten av dumpad import med låga priser från Indonesien ledde till att priserna hölls nere på unionsmarknaden under skadeundersökningsperioden. Detta betyder att unionsindustrins prisnivå inte kunde matcha råvaruprisökningarna under hela skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins lönsamhet var följaktligen låg, eller till och med negativ, under hela skadeundersökningsperioden. En sådan lönsamhet är lägre än den vinst som industrin borde uppnå under normala konkurrensförhållanden och är uppenbart otillräcklig för att säkerställa industrins långsiktiga överlevnad. Unionsindustrins investeringar måste göras för att underhålla de befintliga anläggningarna, men den minskade kapitalansaffningsförmågan hotade investeringsnivåerna.
- (369) Betydande kvantiteter dumpad lågprisimport från Indonesien förekom på unionens öppna marknad. Alltmedan denna marknad krympte med 5 % under skadeundersökningsperioden ökade den indonesiska importvolymen med 13 % och marknadsandelen med 18 %. De stod därför för omkring två tredjedelar av all import till unionsmarknaden under undersökningsperioden. Undersökningen visade att denna marknadspenetration också hade negativa konsekvenser för unionsindustrin, särskilt för produktions- och försäljningsvolymerna, som minskade med 7 % respektive 10 % under skadeundersökningsperioden. Denna information framkommer av tabellerna 4 och 5.
- (370) Andra faktorer som undersöktes var import från andra källor, unionsindustrins exportresultat, utvecklingen av företagsintern användning, konsumtionsutvecklingen och unionsindustrins påstådda ineffektivitet.

- (371) Kommissionen särskilde och avgränsade därför verkningarna av alla kända faktorer som påverkade unionsindustrins situation från den dumpade importens skadevållande verkningar. Ingen av faktorerna, tillsammans eller var för sig, befanns ha tillräcklig inverkan på unionsindustrins situation för att det skulle vara möjligt att ifrågasätta slutsatsen att den indonesiska importen vållade väsentlig skada.
- (372) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada. Skadan består främst av ett nedåtgående pristryck, otillräcklig lönsamhet, räntabilitet, kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga, förlust av marknadsandelar och minskad produktion, produktivitet, försäljningsvolym och sysselsättning.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

- (373) För att kunna fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.
- (374) Klaganden hävdade att det förekom råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen. För att utföra bedömningen av den lämpliga nivån för åtgärderna fastställde kommissionen därför först storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit utan några snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen. Därefter undersökte kommissionen om dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkarna i urvalet skulle bli högre än deras skademarginal (se avsnitt 6.2 nedan).

6.1 Målprisunderskridande

- (375) Skadan skulle undanröjas om unionsindustrin hade kunnat uppnå ett vinstmål genom att sälja till ett sådant målpris som avses i artikel 7.2c och 7.2d i grundförordningen.
- (376) I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen beaktade kommissionen följande faktorer för att fastställa vinstmålet: lönsamhetsnivån före den ökade importen från det undersökta landet, den lönsamhetsnivå som krävs för att täcka totala kostnader och investeringar, forskning och utveckling (FoU), innovation samt den lönsamhetsnivå som förväntas under normala konkurrensförhållanden. Denna vinstmarginal bör inte vara lägre än 6 %.
- (377) Uppgifter om fastställandet av den normala vinsten ingick i de frågeformulär som sändes till de unionstillverkare som ingick i urvalet. Detta omfattade lönsamheten för den likadana produkten under de tio år som föregick undersökningsperioden. Unionstillverkarna kunde dock inte lämna fullständiga uppgifter på grund av förändringar i redovisningssystemen och organisatoriska förändringar. Dessutom var lönsamheten för den likadana produkten under skadeundersökningsperioden lägre än 6 %, vilket framgår av tabell 10.
- (378) Vissa unionstillverkare som ingick i urvalet hävdade att EU:s investeringsnivå, FoU-nivå och innovation under skadeundersökningsperioden skulle ha varit högre under normala konkurrensförhållanden.
- (379) Tillverkarna kunde dock inte kvantifiera dessa påståenden. Därför drogs slutsatsen att vinstmålet borde fastställas till 6 % i enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen.
- (380) I enlighet med artikel 7.2d i grundförordningen bedömde kommissionen de framtida kostnaderna till följd av multilaterala miljöavtal, och protokollen till dessa, som unionen är part i, samt de ILO-konventioner som förtecknas i bilaga Ia till grundförordningen, som unionsindustrin kommer att ådra sig under tillämpningsperioden för åtgärden enligt artikel 11.2. Kommissionen fastställde en ytterligare kostnad på 0,1 %, som lades till det icke-skadevållande priset. Det finns en not om hur kommissionen har fastställt denna ytterligare kostnad i den ärendeakt som berörda parter kan få ta del av.
- (381) Dessa kostnader innefattade de ytterligare framtida kostnaderna för att säkerställa efterlevnaden av EU:s utsläppshandelssystem. Detta utsläppshandelssystem utgör en hörnsten i EU:s politik för att följa multilaterala miljöavtal. Dessa ytterligare kostnader beräknades på grundval av de genomsnittliga uppskattade ytterligare utsläppsrätter som måste köpas in under tillämpningsperioden för åtgärderna (2022–2026). Utsläppsrätterna beräknades netto utan gratis utsläppsrätter och justerades för att säkerställa att de endast avsåg den undersökta produkten. Kostnaderna för utsläppsrätterna extrapolerades för att beakta förväntade prisvariationer under åtgärdernas livslängd. Källan till dessa beräknade priser är ett Bloomberg-utdrag av den 23 juni 2022. Det genomsnittliga beräknade genomsnittspriset för utsläppsrätter (inklusive Bloomberg New Energy Finance) för denna period är 91,8 euro per ton utsläppt koldioxid.

- (382) På denna grund beräknade kommissionen ett icke-skadevällande pris för unionsindustrins likadana produkt genom att tillämpa den marginal för vinstmålet som anges i skäl 378 på tillverkningskostnaden för de unions-tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden, och lade sedan till justeringarna enligt artikel 7.2d för varje enskild produkttyp.
- (383) Kommissionen fastställde sedan nivån för målprisunderskridandemarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset från de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Indonesien som ingick i urvalet, vilket fastställdes vid beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevällande priset för den likadana produkt som de unionstillverkare som ingick i urvalet sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen eventuellt resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.
- (384) Mot bakgrund av revideringarna av WETBV:s försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader (se skälen 161 och 162) reviderade kommissionen även beräkningen av det konstruerade cif-värdet i enlighet med detta.
- (385) För andra samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet använde kommissionen de vägda genomsnittliga marginalerna för de två exporterande tillverkarna i urvalet.

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal	Målprisunderskridandemarginal
P.T. Musim Mas	46,4 %	30,5 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %
Övriga samarbetsvilliga företag	26,6 %	35,9 %

- (386) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Wilmar att dess skademarginal inte borde ha justerats för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst avseende försäljningen via WET B.V., eftersom jämförelsen gjordes i ett annat handelsled än för unionspriserna.
- (387) Kommissionen noterade dock att det icke-skadevällande priset för unionsindustrins likadana produkt endast omfattade tillverkningskostnaden för de unionstillverkare som ingick i urvalet och inte några försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för försäljning från närstående försäljningsenheter, eftersom all försäljning från den unionstillverkare som ingick i urvalet skedde direkt till konsumenterna (se skäl 209). Kommissionen ansåg därför att det inte fanns någon obalans vad gäller handelsled. Detta påstående avvisades därför.

6.2 Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin

- (388) Klaganden har tillhandahållit tillräcklig bevisning i klagomålet för att det föreligger råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen i Indonesien med avseende på den berörda produkten. Enligt bevisningen i klagomålet omfattades rå palmolja och rå palmkärnolja, som stod för mer än 70 % av produktionskostnaden för den berörda produkten, av en exportskatt, en exportavgift och ett högsta inhemska pris i Indonesien.
- (389) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det var nödvändigt att bedöma huruvida det föreligger snedvridningar när det gäller den undersökta produkten i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen, vilket skulle göra en tull som är lägre än dumpningsmarginalen otillräcklig för att undanröja den skada som vållats genom den dumpade importen av den undersökta produkten endast med avseende på exportören Musim Mas, eftersom dumpningsmarginalen för Wilmar var lägre än skademarginalen.
- (390) Kommissionen identifierade först de huvudsakliga råvaror som Musim Mas använde vid tillverkningen av den berörda produkten. De huvudsakliga råvarorna ansågs vara de råvaror som sannolikt motsvarade minst 17 % av tillverkningskostnaden för den berörda produkten. Kommissionen fastställde att Musim Mas använde rå palmolja och rå palmkärnolja för tillverkningen av den berörda produkten. Rå palmolja stod för mer än 30 % av den totala tillverkningskostnaden, medan rå palmkärnolja stod för mer än 40 %.
- (391) Kommissionen undersökte därefter om någon av de huvudsakliga råvaror som användes vid tillverkningen av den berörda produkten var snedvriden genom någon av de åtgärder som förtecknas i artikel 7.2a i grundförordningen: dubbla system för prissättning, exportskatter, tilläggsskatt på export, exportkvoter, exportförbud, skattemässiga

exportavgifter, licenskrav, minimipriser vid export, nedsättning eller indragning av mervärdesskatteåterbetalning, restriktioner avseende tullklaringsplats för exportörer, förteckning över kvalificerade exportörer, skyldigheter på den inhemska marknaden samt gruvrättigheter för bestämda ändamål. För detta ändamål förlitade sig kommissionen på relevant indonesisk lagstiftning.

- (392) Undersökningen visade att både rå palmolja och rå palmkärnolja omfattades av en exportskatt och en exportavgift. Exportskatten består av en progressiv tullplan för rå palmolja och rå palmkärnolja (dekret nr 166/PMK.010/2020 ⁽⁴⁴⁾). Dessutom fanns det en progressiv exportavgift för rå palmolja och rå palmkärnolja (dekret nr 57/PMK.05/2020 ⁽⁴⁵⁾, ändrat genom dekret nr 76/PMN.05/2021 ⁽⁴⁶⁾).
- (393) Kommissionen fastställde att Musim Mas gynnades av exportskatten och exportavgiften.
- (394) Kommissionen jämförde det inhemska priset för rå palmolja och rå palmkärnolja med ett internationellt referensvärde.
- (395) När det gäller det inhemska priset för rå palmolja och rå palmkärnolja visade undersökningen att det statsägda företaget Kharisma Pemasaran Bersama Nusantara (KPNB) anordnar dagliga anbudsförfaranden ⁽⁴⁷⁾ där de statsägda företagen PTPN säljer rå palmolja och rå palmkärnolja. Det finns ett anbud per dag för rå palmolja och ett anbud per vecka för rå palmkärnolja och endast en standardkvalitet för rå palmolja och rå palmkärnolja, och därför endast ett dagligt pris för rå palmolja och endast ett veckopris för rå palmkärnolja. Priset fastställs till fob Dumai eller Belawan (två viktiga kusthamnar i Indonesien). PTPN anger priset och företagen antingen accepterar det eller väntar till följande dag. I kontrakten mellan privata företag används också det pris som fastställs av PTPN. Anbudspriset är ett offentligt pris och alla aktörer på marknaden känner till det. Undersökningen visade att avtalen mellan närstående parter också baseras på det pris som fastställs av PTPN. Därför köper alla köpare i Indonesien rå palmolja och rå palmkärnolja till det dagliga pris som fastställs av PTPN. Vidare visade undersökningen att de små skillnaderna mellan anbudspriset och det faktiska inköpspriset för de exportörer som ingick i urvalet främst berodde på transportkostnader. När det gäller det inhemska priset på rå palmolja och rå palmkärnolja använde kommissionen därför de dagliga anbudspriser som fastställts av PTPN under undersökningsperioden och som lämnats in av en av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.
- (396) När det gäller det internationella referensvärdet för rå palmolja och rå palmkärnolja använde kommissionen flera referensvärden: 1) fob indonesiska exportpriser från Global Trade Atlas ⁽⁴⁸⁾ (GTA), 2) malaysiska inhemska priser ⁽⁴⁹⁾, 3) fob malaysiska exportpriser från GTA 4) spotpriser cif Rotterdam ⁽⁵⁰⁾ ⁽⁵¹⁾.
- (397) Jämförelsen visade att det inhemska indonesiska priset för rå palmolja var 20 % lägre än fob-priserna för indonesiska exportvaror, 23 % lägre än de malaysiska inhemska priserna, 29 % lägre än fob-priserna för malaysiska exportvaror och 24 % lägre än spotpriserna cif Rotterdam (justerade till fob-priser).
- (398) Jämförelsen visade att det inhemska indonesiska priset för rå palmkärnolja var 18 % lägre än det indonesiska exportpriset, 19 % lägre än det malaysiska inhemska priset, 6 % lägre än det malaysiska exportpriset och 22 % lägre än spotpriserna cif Rotterdam (justerade till fob-priser).
- (399) Slutligen undersökte kommissionen om rå palmolja eller rå palmkärnolja var för sig stod för minst 17 % av produktionskostnaden för den berörda produkten. Vid denna beräkning användes ett icke snedvridet råvarupris som fastställts vid export från Indonesien och hämtats från GTA. Kommissionen fastställde att för Musim Mas stod rå palmolja för mer än 40 % och rå palmkärnolja för mer än 50 % av den totala tillverkningskostnaden.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.ssas.co.id/wp-content/uploads/2020/10/166-PMK.010-2020.pdf> (endast på indonesiska, senast hämtad den 10 juli 2022).

⁽⁴⁵⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/FullText/2020/57~PMK.05~2020Per.pdf> (endast på indonesiska, senast hämtad den 10 juli 2022).

⁽⁴⁶⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/30a94928-f217-48ee-934e-c2be549f350f/76~PMK.05~2021Per.pdf> (endast på indonesiska, senast hämtad den 10 juli 2022).

⁽⁴⁷⁾ <https://kpbn.co.id/home.html?lang=1>

⁽⁴⁸⁾ <https://www.gtis.com/gta/>

⁽⁴⁹⁾ Malaysian Palm Oil Board https://bepi.mpob.gov.my/admin2/price_local_daily_view_cpo_msia.php?more=Y&jenis=1Y&tahun=2020 och https://bepi.mpob.gov.my/index.php/en/?option=com_content&view=article&id=1033&Itemid=136

⁽⁵⁰⁾ CRUDE PALM OIL – CIF ROTTERDAM Spot Historische Prijzen – Investing.com <https://nl.investing.com/commodities/crude-palm-oil-cif-rotterdam-futures-historical-data>

⁽⁵¹⁾ <https://gapki.id/en/news/19196/october-1-2020-commodity-price-position-at-the-closing-of-physical-exchange-market>

- (400) Kommissionen drog därför slutsatsen att priserna för rå palmolja och rå palmkärnolja var föremål för snedvridningar och betydligt lägre än priserna på de representativa internationella marknaderna i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen.

7. UNIONENS INTRESSE

7.1 Unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen

- (401) I enlighet med artikel 7.2b i grundförordningen undersökte kommissionen om den med säkerhet kunde fastslå att det låg i unionens intresse att fastställa beloppet på slutgiltiga tullar i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen enbart med avseende på Musim Mas. Wilmars antidumpningstull skulle under alla omständigheter fastställas till dumpningsmarginalen, eftersom målprisunderskridandet fastställdes till en högre nivå. Fastställandet av unionens intresse baserades på en bedömning av alla uppgifter som var relevanta för denna undersökning, däribland det exporterande landets outnyttjade kapacitet, konkurrensen om råvaror och verkningarna på unionsföretagens leveranskedjor.

7.2 Outnyttjad kapacitet i exportlandet

- (402) Den indonesiska regeringen hävdade att den totala produktionskapaciteten i Indonesien för den undersökta produkten uppgick till omkring 3 600 000 ton under undersökningsperioden, medan den faktiska tillverkningen uppgick till omkring 2 600 000 ton. Den uppgav att båda uppskattningarna baserades på en rapport från den indonesiska sammanslutningen för oleokemiska tillverkare (APOLIN).
- (403) Kommissionen noterar att de ursprungliga beräkningarna har ändrats av den indonesiska regeringen med en marginal på upp till +/-30 % för att skydda konfidentialiteten, och att den därav följande uppskattningen på 1 000 000 ton outnyttjad kapacitet är betydligt lägre än dess verkliga värde. På samma sätt är den därav följande uppskattningen på 72 % av kapacitetsutnyttjandet betydligt högre än dess verkliga värde. Kommissionen noterar vidare att även på grundval av en uppskattning på 1 000 000 ton är den outnyttjade kapaciteten i Indonesien högre än, och skulle därför kunna ersätta, hela unionstillverkningen, som uppgick till omkring 872 000 ton under undersökningsperioden. Den är också fyra gånger större än importvolymen från Indonesien, som uppgick till cirka 228 000 ton.
- (404) Mot bakgrund av vad som sagts ovan drog kommissionen slutsatsen att indonesiska tillverkare har en betydande outnyttjad kapacitet och att denna outnyttjade kapacitet, om den används, kan öka den globala tillgången till den undersökta produkten, pressa ner priserna och därigenom underminera åtgärdernas effektivitet om de inte fastställs till en nivå som motsvarar dumpningen.

7.3 Konkurrens om råvaror

- (405) Den huvudsakliga råvaran för tillverkningen av den undersökta produkten är antingen talg eller vegetabilisk olja, t.ex. rå palmolja och rå palmkärnolja.
- (406) Såsom fastställs i skälen 397 och 398 var priserna på rå palmolja och rå palmkärnolja i Indonesien betydligt lägre än priserna på rå palmolja och rå palmkärnolja på de representativa internationella marknaderna. Detta skapar en orättvis fördel för de exporterande tillverkarna i Indonesien jämfört med unionsindustrin. Kommissionen drog därför slutsatsen att rå palmolja och rå palmkärnolja visserligen var tillgängliga för unionsindustrin, men att de med tanke på snedvridningarna var tillgängliga till ett högre pris än för tillverkare i Indonesien. Unionsindustrin har därför en ofördelaktig ställning jämfört med de indonesiska exporterande tillverkarna.

7.4 Verkningar på unionsföretagens leveranskedjor

- (407) Såsom framgår av tabell 4 hade unionsindustrin en outnyttjad kapacitet på nästan 250 000 ton under undersökningsperioden. Denna outnyttjade kapacitet var högre än importvolymen från Indonesien under samma period. Följaktligen kan unionsindustrin ersätta importen från Indonesien med sin egen tillverkning och till och med täcka nästan hela unionens efterfrågan på den undersökta produkten.
- (408) Undersökningen har dessutom visat att användare i unionen skulle kunna köpa den undersökta produkten från tredjeländer såsom Malaysia. Den totala volymen av importen från tredjeländer förblev stabil under skadeundersökningsperioden, samtidigt som dess marknadsandel sjönk med 6 %. I avsaknad av dumpad import från Indonesien skulle importen från tredjeländer öka, eftersom försäljningspriserna på unionsmarknaden skulle vara mer attraktiva.
- (409) Wilmar hävdade att det faktum att unionstillverkare såsom AAK begärde att vissa fettsyror skulle undantas från undersökningens produktdefinition visar att vissa unionstillverkare (av produkter i senare led i förädlingskedjan) var i stort behov av tillgång till alla importkällor.

- (410) Kommissionen noterar att unionsindustrins förmåga att täcka efterfrågan i unionen gäller ett brett spektrum av fettsyror. I synnerhet när det gäller AAK:s begäran om undantag, såsom förklaras i skälen 108–118, kan de typer och kvantiteter av fettsyra som krävs antingen tillverkas av unionstillverkare när lika villkor har återställts på unionsmarknaden eller köpas in från andra länder än Indonesien.
- (411) Användarna skulle därför ha tillräcklig tillgång till den undersökta produkten även om importen från Indonesien minskade. Följaktligen förväntas inte några snedvridningar av värdekedjorna för användarna i unionen.
- (412) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kommenterade flera berörda parter åtgärdernas inverkan på leveranskedjorna i unionen.
- (413) Dessa synpunkter diskuteras i avsnitt 7.9.2 i denna förordning. På grundval av dessa synpunkter och den därpå följande analysen är kommissionen övertygad om att eventuella försörjningsproblem kommer att vara tillfälliga och hanterbara mot bakgrund av andra tillgängliga försörjningskällor, såsom Malaysia.

7.5 Slutsats om unionens intresse enligt artikel 7.2b i grundförordningen

- (414) Efter att ha bedömt alla uppgifter som är relevanta för denna undersökning drog kommissionen slutsatsen att det ligger i unionens intresse att fastställa beloppet för slutgiltiga tullar med avseende på Musim Mas i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen.
- (415) Mot bakgrund av ovanstående analys drog kommissionen slutsatsen, i enlighet med artikel 7.2a i grundförordningen, att det låg i unionens intresse att fastställa nivån på den slutgiltiga tullen på grundval av dumpningsnivån, med förbehåll för de ytterligare överväganden inom ramen för artikel 21 som anges i avsnitt 7.6.
- (416) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Musim Mas-gruppen att den indonesiska regeringens strategier när det gäller rå palmolja och rå palmkärnolja undersöktes i den samtidigt pågående antisubventionsundersökning som nämns i skäl 3, och att en tillämpning av artikel 7.2a i grundförordningen i den föreliggande antidumpningsundersökningen och ett påförande av antisubventionstullar på samma strategier skulle leda till att dubbla korrigerande åtgärder tillämpades på samma uppsättning av den indonesiska regeringens strategier.
- (417) Kommissionen kommer att ta upp frågan om eventuella dubbla korrigerande åtgärder inom ramen för antisubventionsundersökningen.

7.6 Unionens intresse enligt artikel 21 i grundförordningen

- (418) Efter att ha bedömt unionens intresse i enlighet med artikel 7.2b i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevällande dumpning konstaterats föreligga, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen. Fastställandet av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla olika berörda intressen, däribland intresset hos unionsindustrin, importörer, användare och andra relevanta ekonomiska aktörer. Ingen icke-närstående importör samarbetade i undersökningen.
- (419) Kommissionen sände frågeformulär till kända berörda parter. Kommissionen fick svar på frågeformuläret från fyra användare som tillhör två företagsgrupper, dvs. Greven-gruppen och Schill + Seilacher-gruppen.

7.7 Unionsindustrins intresse

- (420) I unionen finns det 15 företag, med omkring 900 anställda, som tillverkar fettsyra. Tillverkarna är mycket spridda över hela unionen. De unionsindustrier som ingick i urvalet och samarbetade med undersökningen stod för mer än 60 % av den totala tillverkningen.
- (421) Efter återkallandet av det klagomål som avses i avsnitt 1.10 beslutade kommissionen att fortsätta undersökningen, och genomförde sin analys av skada och orsakssamband avseende unionsindustrin som helhet oberoende av enskilda unionstillverkares stöd och/eller samarbete, vilket förklaras närmare i skälen 64, 66, 68 och 69. Analysen i avsnitten 4 och 5 i denna förordning bekräftade att unionsindustrin led väsentlig skada och att denna skada orsakades av indonesiska exporterande tillverkares dumpade import av den berörda produkten. Kommissionen noterade vidare att den har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller beslutet att fortsätta eller avsluta ett förfarande efter ett tillbakadragande.

- (422) I skrivelsen om att dra tillbaka klagomålet uppgav klaganden att skälet till att det drogs tillbaka var "på grund av påverkan från berörda parter" ⁽⁵²⁾. Detta bekräftar att klaganden inte ifrågasatte analysen och slutsatsen om förekomsten av väsentlig skada orsakad av dumpad indonesisk import, utan att det enda skälet till tillbakadragandet var påverkan från berörda parter. Ett skäl som är kopplat till att berörda parter utövar inflytande på klaganden skulle inte stödja slutsatsen att det ligger i unionens intresse att avsluta förfarandet enbart av detta skäl, när kommissionen redan har dragit slutsatsen att det förekommer betydande skadevällande dumpning. I detta avseende noterade kommissionen vidare att klagomålet återkallades i ett mycket sent skede av förfarandet, när det hade lämnats ut fullständiga uppgifter till parterna om undersökningsresultaten som visade att unionsindustrin lidit väsentlig skada till följd av den indonesiska dumpade importen. De synpunkter som mottogs av parterna efter utlämnandet av uppgifter ändrade inte denna slutsats och stödde därmed uppfattningen att det under alla omständigheter inte skulle ligga i unionens intresse att avsluta förfarandet utan att införa åtgärder, även om klaganden drog tillbaka sitt klagomål.
- (423) Med tanke på den väsentliga skada för unionsindustrin som beskrivs i skälen 255–259 skulle införandet av åtgärder göra det möjligt för unionsindustrin att förbättra sin lönsamhet i riktning mot hållbara nivåer, öka investeringarna och på så sätt bibehålla en konkurrenskraftig ställning på sin kärnmarknad. Unionsindustrin skulle också kunna återvinna förlorade marknadsandelar genom att öka försäljningsvolymerna på unionsmarknaden.
- (424) Avsaknaden av åtgärder kommer sannolikt att leda till ytterligare betydande negativa effekter för unionsindustrin i form av lägre försäljnings- och produktionsvolymerna samt ytterligare prisnedgång, vilket leder till ytterligare finansiell försämring av dess ekonomiska situation när det gäller lönsamhet och investeringar och äventyrar dess framtid och sysselsättning.
- (425) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Musim Mas-gruppen att unionsindustrin, som använder talg som råvara, inte skulle gynnas av åtgärderna och att det i slutändan skulle vara malaysiska exporterande tillverkare som skulle gynnas.
- (426) Med tanke på kommissionens synpunkter om talg som en faktor utan orsakssamband, de högre priserna på importen från Malaysia under hela skadeundersökningsperioden och unionsindustrins förmåga att öka lönsamheten och investeringarna och därmed öka produktions- och försäljningsvolymerna om åtgärder skulle antas, avvisades denna synpunkt.
- (427) Införandet av åtgärder mot indonesisk fettsyra ligger därför helt klart i unionsindustrins intresse.

7.8 Icke-närstående importörer/handlars intresse

- (428) Inga icke-närstående importörer/handlare samarbetade, såsom anges i skäl 38.
- (429) Kommissionen hade därför inga uppgifter för att exakt fastställa vilken inverkan införandet av åtgärder skulle få på de icke-närstående importörernas/handlarnas verksamhet. Avsaknaden av samarbete tyder på att importörerna inte anser att införandet av antidumpningsåtgärder skulle ha någon betydande inverkan på deras verksamhet. Även om en minskning av importen och återförsäljningen av varor som berörs av åtgärderna kan konstateras i ett första steg, kan en sådan negativ inverkan på omsättningen till slut kompenseras genom ökad återförsäljning av produkter som köpts in från andra källor, t.ex. Malaysia.
- (430) Kommissionen drog därför slutsatsen att åtgärdernas verkningar inte skulle bli oproportionerliga för importörer/handlare.

7.9 Användarnas intresse

- (431) Den undersökta produkten köps in av flera industrier på unionsmarknaden för att tillverka produkter såsom livsmedel, foder, läkemedel, kosmetika (dagliga hygienprodukter och lyxartiklar), produkter för hemstädning och kroppsvård samt industrirengöringsmedel.
- (432) Fyra användare tillhörande två företagsgrupper, som svarar för 4–7 % av unionens totala förbrukning, samarbetade i undersökningen och fyllde i användarfrågeformuläret.
- (433) En grupp använde fettsyra för att tillverka metallisk och alkalisk tvål samt estrar som används som tillsatser i plast-, smörjmedels- och textilindustrin. Den andra gruppen tillverkar kemikalier för tekniska textilier, läderkemikalier, kosmetika och fina kemikalier.

⁽⁵²⁾ Skrivelsen finns att tillgå i den öppna akten under nr t22.004777.

- (434) Undersökningen visade att dessa användare tillsammans köpte [6–9] % av den totala importen från Indonesien, [4–7] % av unionsindustrins totala försäljning och [2–4] % av den totala importen från andra länder under undersökningsperioden. Kommissionen hade därför begränsad information för att bedöma den övergripande inverkan av införandet av antidumpningsåtgärderna på användarnas verksamhet.
- (435) På grundval av de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarna köpte de under undersökningsperioden omkring [23–26] % av sina behov av fettsyra från Indonesien, [68–72] % från unionstillverkare och [2–5] % från andra källor. Medan en användargrupp importerade försumbara mängder importerade den andra mer än en fjärdedel av sitt behov av fettsyra från Indonesien under den perioden.
- (436) Beroende på användaren varierade försäljningen av produkter som innehåller fettsyror mellan 29 % och mer än 95 % av den totala omsättningen. Sammantaget varierade andelen fettsyra från alla ursprungsländer i de samarbetsvilliga användarnas totala tillverkningskostnader mellan 6 % och 52 %.
- (437) De fyra användarnas totala lönsamhetsmarginaler varierade mellan en siffra och två siffror.
- (438) När det gäller åtgärdernas inverkan på de samarbetsvilliga användarna, och med tanke på produktens begränsade utbytbarhet, ansåg kommissionen att deras vinster kan påverkas något av införandet av åtgärder. Med tanke på deras vinstmarginaler skulle effekten inte vara oproportionerlig, eftersom åtminstone en del av prisökningen skulle kunna föras över på leveranskedjan nedströms.
- (439) Med tanke på unionsindustrins otillräckliga lönsamhet och prisnedgången på marknaden kan det rimligen antas att priserna kommer att öka efter det att åtgärderna har införts. Den negativa inverkan åtgärderna kan ha på vissa användare bör dock balanseras mot risken för en nedläggning av unionsindustrins verksamhet, eftersom den nuvarande situationen inte är hållbar. Om inga åtgärder införs kommer detta att leda till mindre tillförlitliga och stabila försörjningskällor och oundvikligen till prisökningar på unionsmarknaden.
- (440) P&G samarbetade inte fullt ut med undersökningen, utan uppgav att de motsatte sig införandet av åtgärder. Företaget ansåg att införandet av åtgärder skulle äventyra dess tillgång till en tillförlitlig leveranskälla för fettsyra. P&G hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder skulle få två avgörande konsekvenser. För det första var det troligt att åtgärderna skulle leda till ökade produktionskostnader inom konsumentvaruindustrin, och att dessa kostnader i slutänden skulle föras över på konsumenterna. För det andra var det sannolikt att införandet av åtgärder skulle störa leveranskedjorna från Indonesien vid en tidpunkt då efterfrågan på fettsyra var stark och unionstillverkarna arbetade med full kapacitet. Greven-gruppen hävdade också att efterfrågan på fettsyra på unionsmarknaden inte kunde tillgodoses utan import av fettsyra från Indonesien.
- (441) Kommissionen noterade att P&G inte svarade på frågeformuläret och inte lämnade några detaljerade uppgifter om sina inköp av fettsyra och vilken betydelse de har för priset på de färdiga varorna. Kommissionen kunde därför inte bedöma inverkan av införandet av åtgärder på P&G:s verksamhet.
- (442) Dessutom fann kommissionen att unionsindustrins produktionskapacitet var tillräcklig för att täcka nästan hela förbrukningen på EU-marknaden. För närvarande har unionsindustrin omkring 20 % outnyttjad kapacitet, och om villkoren för rättvis konkurrens återställs skulle unionstillverkarna kunna öka sin tillverkning för att möta efterfrågan i unionen. Dessutom finns det outnyttjad kapacitet för tillverkning av fettsyror i Malaysia. Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av antidumpningsåtgärder inte kunde leda till brist på fettsyra på unionsmarknaden.

7.9.1 Allmänna kommentarer om användarnas intresse efter det slutliga utlämnandet av uppgifter

- (443) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter mottogs synpunkter avseende unionens intresse från Greven-gruppen, Schill + Seilacher-gruppen, P&G, Unilever, Henkel, Quaker Houghton, Evonik, NYCO, Kapachim, Omya, Stéarinerie Dubois, Wilmar, Musim Mas-gruppen, Ecogreen och CUTFA. Många av dessa parter var användare som inte hade samarbetat fullt ut med undersökningen och som inte tidigare hade lämnat synpunkter. Undersökningen gynnades därför av ett bredare spektrum av synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, även om uppgifterna inte lämnades i det frågeformulärformat som krävdes när undersökningen inleddes, och det var inte möjligt att kontrollera riktigheten i alla synpunkter som lämnades.
- (444) CUTFA påpekade att åtgärderna endast skulle ha en begränsad inverkan på användarna, eftersom kostnadsökningarna skulle kunna föras över på kunderna. Även om så inte var fallet var vinsterna av en storlek som skulle absorberas, så att åtgärdernas effekter inte skulle bli oproportionerliga.

(445) Det bredare utbudet av synpunkter från användare verkade tyda på att användarna kunde delas in i två huvudkategorier.

a) **Stora multinationella koncerner**

(446) Den första kategorin bestod av stora multinationella koncerner, såsom P&G, Unilever, Henkel, Quaker Houghton och Evonik, som tillverkade ett stort antal färdiga varor med hjälp av den undersökta produkten som viktig råvara, främst inom hemstädning, tvätt, skönhetsvård och kroppsvård. På grund av att dessa parter inte samarbetade fullt ut var det emellertid inte möjligt att fastställa den mängd fettsyra som användes i deras produktion eller fettsyrens betydelse för produktionskostnaden, inte ens för de viktigaste produkterna i vilka fettsyra ingår. Dessutom visade de uppgifter rörande P&G, Unilever och Henkel som fanns tillgängliga från offentliga källor⁽⁵³⁾ att koncernernas omsättning och vinster hade ökat avsevärt under de senaste åren, särskilt när det gäller produkter för hemstädning, som är den största marknaden för fettsyror.

(447) P&G förklarade att de inte hade lämnat in något ifyllt frågeformulär eftersom P&G:s produktion, i likhet med produktionen hos andra användare av fettsyror, är splittrad på många produktionsanläggningar.

(448) P&G fyllde dock inte ens i det avsnitt i frågeformuläret som avser företagets inköp av fettsyra via dess centrala inköpsenhet. Det faktum att användarindustrin är splittrad hindrade inte att åtminstone några av dem lämnade in ett ifyllt frågeformulär. Dessutom visar den offentligt tillgängliga konsoliderade årsredovisningen för P&G att företagets europeiska verksamhet hade en mycket stor omsättning under 2021 (16,7 miljarder US-dollar⁽⁵⁴⁾). Dess globala lönsamhet var 23 %⁽⁵⁵⁾. Henkel hade en omsättning på 9,1 miljarder euro i Väst- och Östeuropa under 2021, och lönsamheten i dessa regioner var 18,9 %⁽⁵⁶⁾. Denna information stödde kommissionens uppfattning att de stora köparna av fettsyror i de största användarindustrierna (hemstädning, tvätt, skönhets- och kroppsvård) inte skulle påverkas oproportionerligt mycket av de föreslagna åtgärderna.

(449) Henkel hävdade att bristen på samarbetsvilja från användarnas sida inte innebar att åtgärderna, på de nivåer som föreslogs i det slutliga utlåtandet av uppgifter, inte skulle ha stor inverkan på deras verksamhet.

(450) Som anges nedan gjorde kommissionen en översyn av sina ursprungliga fastställanden och slutsatser om inverkan på användarna mot bakgrund av de ytterligare synpunkter som inkommit som svar på det slutliga utlåtandet av uppgifter, inbegripet synpunkterna från nya berörda parter.

(451) Henkel, Kapachim, Omya och Wilmar påpekade också att användarnas intresse bör ses mot bakgrund av den senaste utvecklingen före utlåtandet av uppgifter, såsom ökande råvaru- och energipriser, inflation och leveranskedjeleraterade problem.

(452) Kommissionen noterade att dessa problem rörde utvecklingen efter undersökningsperioden. Det har inte styrkts vilken inverkan denna utveckling skulle kunna få på användarindustrin, till exempel huruvida merkostnaderna har förts över på kunderna och vilken inverkan detta har haft på lönsamheten för produkter som innehåller fettsyror. Under alla omständigheter står det inte klart huruvida denna utveckling är av bestående karaktär. Dessa påståenden kunde därför inte godtas.

(453) I sin konfidentiella inlägga fokuserade Unilever på en viss produkt som skulle påverkas av åtgärderna, och hävdade att priserna skulle öka avsevärt och att företaget kanske skulle behöva importera denna produkt, vilket skulle få konsekvenser för dess tillverkning och sysselsättning i unionen. Företaget hävdade också att konsumentpriserna för denna produkt skulle öka till följd av detta. Dessutom påpekade Unilever att den allra största delen av försäljningen av denna produkt gick på export utanför unionen.

(454) Kommissionen kunde inte kontrollera dessa påståenden eftersom Unilever, liksom de flesta användare, inte fyllde in något användarfrågeformulär. Kommissionen kunde därför inte fastställa vilken betydelse denna produkt har för Unilevers verksamhet i unionen i fråga om lönsamhet och omsättning. Kommissionen kunde inte heller fastställa fettsyrens betydelse för Unilevers kostnader för denna produkt eller andra produkter. Kommissionen kunde inte

⁽⁵³⁾ Se P&G:s årsrapport för 2021, Henkels årsrapport för 2021 och Unilevers årsrapport för 2021: https://assets.ctfassets.net/oggad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf
<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>
<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁴⁾ Se sida 39 i P&G:s årsrapport för 2021:
https://assets.ctfassets.net/oggad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf

⁽⁵⁵⁾ Se sida 19 i P&G:s årsrapport för 2021.

⁽⁵⁶⁾ Se sida 92 i Henkel årsrapport för 2021:
<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>

heller klart bedöma vilken inverkan tullarna skulle få på Unilevers lönsamhet på unionsmarknaden. Dessutom visar den offentligt tillgängliga konsoliderade årsredovisningen för Unilever att företagets verksamhet i unionen hade en omsättning på 11,3 miljarder euro ⁽⁵⁷⁾ och en lönsamhet på 1,8 miljarder euro ⁽⁵⁸⁾ eller mer än 16 %. Kommissionen hade därför inte fått några uppgifter som visade att åtgärdernas inverkan på fettsyra från Indonesien skulle vara oproportionerlig för Unilevers försäljning av denna produkt, eller mer allmänt för dess verksamhet i unionen. Påståendet om höjda konsumentpriser och ökad import av denna produkt var uppenbarligen inte underbyggt om man ser till företagets totala lönsamhet för verksamheten i unionen. Dessutom noterade kommissionen att Unilever skulle ha tillgång till förfaranden för bearbetning under tullkontroll för att mildra åtgärdernas verkningar.

b) *Mindre företag och grupper*

- (455) Den andra kategorin användare bestod av mindre företag och koncerner, såsom de som till fullo samarbetade med undersökningen (Greven-gruppen och Schill + Seilacher-gruppen) och använde fettsyror för att tillverka produkter såsom estrar, aminer, smörjmedel, tvål osv.
- (456) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter inkom dessutom NYCO, Kapachim, Omya, Ecogreen och Stéarinerie Dubois med inlagor. I allmänhet köpte företagen i denna kategori mindre kvantiteter av den undersökta produkten. Dessa användare besvarade dock inte frågeformuläret för att möjliggöra ett bestyrkande av deras synpunkter. De uppgifter som lämnats av de till fullo samarbetsvilliga företagen visade däremot att dessa fullt ut samarbetsvilliga företag sannolikt påverkades mer av åtgärderna, eftersom fettsyran stod för en större andel av deras totala kostnader och försäljningen av respektive produkter i senare led hade begränsad lönsamhet. Dessutom skulle åtgärdernas inverkan på alla användare mildras av det faktum att användarna inte uteslutande säljer produkter som innehåller fettsyror. De flesta fettsyror köptes därutöver antingen från unionsindustrin eller från leverantörer i tredjeländer. Detta innebär att prisökningarna för dessa inköp förväntas bli lägre än för produkter som köps in från indonesiska exporterande tillverkare. Vidare exporterades de färdiga varor som tillverkats med hjälp av fettsyra ofta utanför unionen, vilket innebär att förfaranden för bearbetning under tullkontroll skulle kunna vara tillgängliga för att minska åtgärdernas verkningar.
- (457) Ecogreen hävdade att de vägda genomsnittliga tullar som tillämpas för Ecogreen skulle skada dess två närliggande företag i unionen. Ecogreen hävdade också att all dess försäljning till unionen var avsedd för företagsintern användning och att denna export därför inte kunde välla unionsindustrin skada.
- (458) Kommissionen noterade att Ecogreens påståenden om skada inte kunde kontrolleras eftersom Ecogreens dotterbolag, DHW och E&S, inte fyllde i något användarfrågeformulär. Enligt Ecogreens inlägga köper ett av dess dotterbolag i unionen vissa typer av fettsyra från unionsindustrin. Det kan därför inte uteslutas att det råder konkurrens mellan Ecogreens produkter och unionsindustrins produkter åtminstone inom vissa marknadssegment (se skäl 108). Påståendet om Ecogreens närliggande företag och företagsintern användning kan därför inte godtas.
- (459) På grundval av de tillgängliga uppgifterna drog kommissionen därför slutsatsen att de föreslagna åtgärderna inte skulle påverka användarna i oproportionerligt hög grad.

7.9.2 *Kommentarer om marknadsstörningar och försörjningsproblem*

- (460) Greven-gruppen, Henkel, Unilever, Kapachim, Evonik, Ecogreen, Quaker Houghton, Omya, NYCO, Stéarinerie Dubois, Musim Mas-gruppen och Wilmar gjorde påståenden om störningar på unionsmarknaden och försörjningsproblem till följd av införandet av åtgärder. Dessa berörda parter ansåg särskilt att den föreslagna nivån på åtgärderna var för hög och skulle påverka unionsindustrins intressen i senare led i förädlingskedjan på ett oproportionerligt sätt. Dessa företag hävdade också att importen från Indonesien skulle upphöra eller begränsas i sådan utsträckning att det skulle uppstå en allmän brist på unionsmarknaden, vilket också skulle leda till prisökningar. Andra användare gjorde mer specifika påståenden om vissa typer av fettsyra som de hävdade inte kunde tillhandahållas i tillräcklig omfattning av unionsindustrin. AAK, Unilever och Greven-gruppen tillhandahöll e-postkorrespondens med unionstillverkare som stöd för deras påstående om leveransproblem på marknaden som skulle förvärras av åtgärderna.

⁽⁵⁷⁾ Se sida 122 i Unilevers årsrapport för 2021:

<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁸⁾ Se sida 122 i Unilevers årsrapport för 2021.

- (461) Unilever, Henkel och Ecogreen hävdade att importen till unionen av kortkedjiga fettsyror såsom C8–C10 skulle påverkas av åtgärderna. NYCO hävdade att C8–C10-syror var allt svårare att hitta på unionsmarknaden eftersom tillverkarna ökade sin företagsinterna användning. Till följd av denna brist har priserna ökat kraftigt sedan september 2021. Dessutom hävdade NYCO att bristen på kortkedjiga fettsyror såsom C8–C10 skulle påverka industrier till vilka NYCO levererar specialsmörjmedel, såsom luftfarts- och försvarsindustrin.
- (462) Kapachim, Evonik och NYCO hävdade också att de skulle missgynnas jämfört med tillverkare av samma produkter utanför unionen. Andra företag hävdade att de skulle kunna bli tvungna att omlokalisera sin verksamhet till utanför unionen.
- (463) Stéarinerie Dubois hävdade att den begränsade utbytarheten för många produkttyper som importeras från Indonesien skulle ha stor inverkan på deras lönsamhet eftersom deras produktionskostnader skulle öka. Stéarinerie Dubois hävdade också att de unionstillverkare som förtecknas i klagomålet inte nödvändigtvis tillverkar samma fettsyra i tillräckliga mängder av den typ som företaget behöver. Stéarinerie Dubois påpekade också att för två typer av fettsyror som deras företag använder i sin tillverkning kunde ingen unionstillverkare uppfylla företagets specifikationer när det gäller färgen, som var en viktig faktor för deras kunder inom läkemedelsindustrin. Stéarinerie Dubois uppgav att eftersom det inte fanns någon marknad i unionen för fettsyror som är förenliga med Reach-lagstiftningen och som uppfyller kosher- och halalkraven orsakade inte importen av dessa produkter unionsindustrin någon skada.
- (464) CUTFA påpekade att unionsindustrin, tillsammans med importen från både Indonesien och tredjeländer, skulle säkerställa att det fanns ett tillräckligt utbud på unionsmarknaden om åtgärder skulle införas. Denna åsikt kompletterades med ett stapeldiagram som visar de huvudsakliga försörjningskällorna. CUTFA påpekade också att importen från Indonesien inte skulle upphöra utan fortsätta på lika villkor.
- (465) Kommissionen erkände att leveranserna av fettsyror till de olika användarindustrisektorerna i unionen är viktiga, eftersom fettsyror inte kan ersättas med andra produkter i tillräcklig utsträckning. Kommissionen granskade därför frågan om marknadsstörningar och försörjningsproblem mot bakgrund av de synpunkter som inkommit.
- (466) För det första beräknades, såsom påpekas i skäl 220, de siffror rörande outnyttjad kapacitet som anges i skäl 407 på grundval av en hållbar snarare än en teoretisk kapacitet hos unionsindustrin med beaktande av normala driftstopp, såsom underhåll, och med beaktande av tillverkningen av andra produkter. Detta betyder att den outnyttjade kapaciteten i unionen uppgick till omkring 250 000 under undersökningsperioden. Kontrollen av unionsindustrins svar på frågeformuläret säkerställde att en konsekvent och korrekt strategi användes för kapacitetsuppgifterna. När så var lämpligt minskades kapaciteten och kontrollerade uppgifter lämnades ut till de berörda företagen.
- (467) För det andra stod det klart att investeringarna i unionsindustrin hade begränsats under skadeundersökningsperioden. Investeringarna från de företag som ingick i urvalet fortsatte, men begränsades till underhåll av befintliga anläggningar och befintlig utrustning, i stället för att öka kapaciteten och undanröja flaskhalsar i produktionen. Införandet av åtgärder skulle minska prispressen på industrin och göra det möjligt för dem att sätta priser på en nivå där lönsamheten skulle ligga på rimliga nivåer. På grund av bättre marknadsvillkor skulle produktionen och försäljningen kunna ökas för att försörja marknaden. Industrin skulle också kunna anskaffa kapital för att öka kapaciteten.
- (468) Leveransproblem under skadeundersökningsperioden, såsom framgår av e-postkorrespondensen, kan förväntas om en industri har lidit väsentlig skada som påverkat dess försäljningspriser, vilket har lett till låg lönsamhet och en oförmåga att anskaffa kapital för investeringar. Införandet av åtgärder kommer dock att skapa bättre marknadsvillkor för unionsindustrin som gör att industrin kommer att kunna öka produktionen och förbättra mängden och urvalet av den fettsyra som den levererar till marknaden.
- (469) För det tredje förväntas inte de åtgärder som införs genom denna förordning att förbjuda importen från Indonesien. Man bör komma ihåg att syftet med antidumpningsåtgärderna inte är att stoppa importen utan att återställa lika spelregler på marknaden. Kommissionen avvisade därför påståendet att det skulle uppstå en allmän brist på unionsmarknaden, vilket skulle orsaka oproportionerliga prisökningar.
- (470) Kommissionen noterade att påståendet om en kraftig prisökning för C8–C10 gällde den globala marknaden snarare än bara unionsmarknaden. Antidumpningsåtgärdernas inverkan på den globala konkurrenskraften hos användare av C8–C10 i unionen skulle därför inte skilja sig från inverkan på användare av andra typer av fettsyra. Dessutom påminde kommissionen om att marknadsutvecklingen efter undersökningsperiodens slut normalt inte beaktas i dess bedömning. När det gäller NYCO:s påstående om luftfarts- och försvarsindustrin kunde dessa påståenden om störningar inte styrkas och avvisades därför.

- (471) Dessutom noterade kommissionen att indonesiska produkter och unionsindustrins produkter i hög grad var utbytbara. Bara för att vissa unionstillverkare inte kunde leverera vissa produkttyper, vid vissa tidpunkter under de marknadsvillkor som gällde under skadeundersökningsperioden, betyder inte att leveransproblemen skulle kvarstå efter införandet av åtgärderna. Kommissionen ansåg vidare att åtgärdernas inverkan på denna användares kostnader och lönsamhet inte hade styrkts, eftersom kommissionen i avsaknad av svar på frågeformuläret inte kunde bedöma hur viktiga kostnaderna för fettsyra var för företaget som en procentandel av de totala kostnaderna eller omsättningen. Därför tillbakavisades dessa påståenden.
- (472) De sannolika konsekvenserna för konkurrenser utanför unionen och risken för omlokalisering var inte styrkta. Dessutom diskuteras faktorer som skulle kunna mildra tullarnas inverkan på användarna i skäl 455.
- (473) Wilmar anförde att kostnaden på unionsmarknaden för fettsyra som råvara skulle öka med omkring 32,9 %⁽⁵⁹⁾.
- (474) Sådana uppskattningar överdriver dock de sannolika kostnadsökningarna för användarna. Detta beror på att den indonesiska importen stod för omkring 20 % av förbrukningen, och mycket lägre kostnadsökningar kommer sannolikt att uppstå för de användare till vilka unionsindustrin levererar eller som importerar från andra källor. Dessutom kommer import från tredjeländer såsom Malaysia oundvikligen att öka under åtgärdernas livstid på grund av bättre marknadsvillkor och ett mindre omfattande indonesiskt pristryck.
- (475) Wilmar påpekade också att en minskad import av vegetabilisk olja, särskilt från Ukraina, skulle begränsa unionsindustrins förmåga att anskaffa råvaror.
- (476) Kommissionen noterade att dessa påståenden rörde utvecklingen efter undersökningsperioden. Det har inte styrkts vilken inverkan denna utveckling skulle kunna få på unionsmarknaden, eller huruvida denna utveckling var av bestående karaktär, eftersom det i artikel 6.1 i grundförordningen anges att uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte ska beaktas. Därför tillbakavisades dessa påståenden.
- (477) Kommissionen kunde därför inte godta argumentet att det kommer att råda allmän brist på fettsyra till användarna i unionen. När det gäller försörjningsproblem som rör särskilda produkter kommer eventuella störningar på marknaden sannolikt att vara tillfälliga medan producenterna och deras kunder anpassar sig till den nya marknadssituationen.

7.9.3 Slutsats om användarnas intresse

- (478) Med tanke på de berörda parternas synpunkter och på grundval av tillgängliga uppgifter står det klart att införandet av åtgärderna inte skulle leda till några större konsekvenser för de största konsumtionssektorerna för fettsyra (hemstädning, skönhet, tvätt och kroppsvård), eftersom dessa sektorer skulle kunna absorbera eventuella kostnadsökningar som inte skulle kunna föras över på kunderna.
- (479) För de återstående sektorerna finns det vissa bevis för att kostnadsökningar kan inträffa och kommer att påverka lönsamheten. Endast två grupper beslöt dock att samarbeta fullt ut med undersökningen för att styrka sina påståenden.
- (480) För alla användare kommer flera förfaranden att mildra effekterna av eventuella kostnadsökningar, såsom bearbetningen under tullkontroll för importerad fettsyra, som kommer att användas vid tillverkningen av exporterade produkter. Det är inte alla produkter som tillverkas av användarna som använder fettsyra. Dessutom kommer omkring 80 % av den fettsyra som förbrukas på unionsmarknaden inte från Indonesien och kommer därför inte att påverkas direkt av åtgärderna.
- (481) Antidumpningsåtgärder är avsedda att höja unionens importpriser (efter tull) för det berörda landet. Importpriserna från tredjeländer och unionsindustrins priser kommer sannolikt också att öka. För att unionsindustrin ska kunna överleva måste den dock verka på mer lika villkor med de indonesiska exporterande tillverkarna på unionsmarknaden. Unionsmarknaden behöver tid för att anpassa sig till de nya villkoren, och under den perioden kan vissa marknadsaktörer och användarsektorer påverkas negativt. Såsom nämns väntas unionstillverkarna öka sina investeringar för att öka kapaciteten. En del av dessa investeringar skulle göra det möjligt för unionsindustrin att leverera ett bredare utbud av fettsyror eller öka produktionen av specifika produkter. Bara för att en unionstillverkare inte kunde försörja marknaden med specifika produkter under rådande illojala konkurrensförhållanden innebär det inte att unionstillverkarna inte har möjlighet att anpassa sig till de nya marknadsvillkor som skapas genom åtgärderna.

⁽⁵⁹⁾ 32,9 % var den antidumpningstullsats som gällde för alla andra samarbetsvilliga företag i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(482) Kommissionen vidhåller att sådana kostnadsökningar krävs för att unionsindustrin ska kunna konkurrera rättvist och på prisnivåer som inte äventyrar deras lönsamhet. Det står klart att lönsamheten enligt tabell 10 inte är hållbar, och det ligger i alla användares intresse att tillverkningen av en lång rad olika fettsyror i unionen fortsätter. De förväntade kostnadsökningarna för användarna anses inte vara oproportionerliga.

(483) Mot bakgrund av de synpunkter som inkommit från alla berörda parter som gav sig till känna drog kommissionen därför slutsatsen att användarna inte skulle påverkas oproportionerligt av att åtgärderna införs.

7.10 Leverantörernas intresse

(484) Leverantörerna av råvaror i unionen består huvudsakligen av producenter av talg och vegetabilisk olja. Även om dessa råvaruleverantörer inte samarbetade i denna undersökning står det klart att införandet av åtgärder även skulle gynna leverantörer på lång sikt, eftersom unionsindustrin förbrukar betydande mängder talg och vegetabiliska oljor som tillverkas i unionen.

7.11 Slutsats om unionens intresse

(485) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som visade att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder på import av fettsyra med ursprung i Indonesien.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

(486) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdsnivå och unionens intresse bör slutgiltiga åtgärder införas i syfte att förhindra att den dumpade importen vållar unionsindustrin ytterligare skada.

(487) Enligt bedömningen ovan fastställs de slutgiltiga antidumpningstullarna till samma nivå som dumpningsmarginalen för Wilmar.

(488) När det gäller Musim Mas undersökte kommissionen om en lägre tull än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan. Efter att ha konstaterat råvarurelaterade snedvridningar med avseende på den berörda produkten i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen, nämligen i form av export-skatte och exportavgifter för rå palmolja och rå palmkärnolja, drog kommissionen slutsatsen att det skulle ligga i unionens intresse att, såsom föreskrivs i artikel 7.2b i grundförordningen, fastställa tullbeloppet till en nivå som motsvarar dumpningsmarginalen, eftersom en tull som är lägre än dumpningsmarginalen inte skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(489) Den slutgiltiga tullen för de andra samarbetsvilliga företagen i Indonesien som inte ingick i urvalet baseras på den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts ovan för de två företag som ingick i urvalet.

(490) Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja (exporten från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde hela den totala importen under undersökningsperioden) baserades nivån på den landsomfattande tullen på den högsta dumpningsmarginalen för de två utvalda samarbetsvilliga exportörerna.

(491) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsats, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal	Slutgiltig skademarginal	Antidumpningstull
P.T. Musim Mas	46,4 %	46,4 %	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %	15,2 %
Övriga samarbetsvilliga företag	26,6 %	41,5 %	26,6 %
Alla övriga företag	46,4 %	46,4 %	46,4 %

- (492) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De återspeglar således den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatsar är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på "alla övriga företag". De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.
- (493) För att säkerställa att reglerna om antidumpningstullar efterlevs bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även sådana tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.
- (494) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas. Företag med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (495) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.
- (496) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Denna undersökning kan bland annat omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatsar och därmed införa en landsomfattande tull.
- (497) Flera berörda parter hävdade att åtgärderna var för höga eller inte hade fastställts till en lämplig nivå och att kommissionen borde sänka dem.
- (498) Dessa åtgärder har dock fastställts enligt den metod som beskrivs i denna förordning och i enlighet med grundförordningen. De beräkningar som utförs i samband med fastställandet av dumpnings- och skademarginalerna har meddelats de berörda parterna. Dessa påståenden måste därför avvisas, eftersom ett godtyckligt fastställande av tullar inte föreskrivs i grundförordningen.
- (499) I sina synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Ecogreen att kommissionen skulle undersöka en tullfri kvot som en konstruktiv lösning, och angav olika rättsliga grunder för detta påstående.
- (500) För det första erbjöd sig Ecogreen att på grundval av artikel 8 i grundförordningen inleda diskussioner om ett prisåtagande med en kvotfaktor. I detta avseende påminde företaget om att kvoter ingick i de åtaganden som godtogs i ärendet Solar Panels⁽⁶⁰⁾, och hävdade att kommissionen enligt WTO-panelen i ärendet EC – Bed Linen⁽⁶¹⁾ var skyldig att överväga konstruktiva åtgärder i förfaranden som involverar utvecklingsländer.
- (501) Kommissionen noterade att det i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen åligger Ecogreen att lägga fram ett erbjudande om prisåtagande som kommissionen kan godta. Ett sådant erbjudande bör lämnas inom den föreskrivna tidsfrist som anges i artikel 8.2 i grundförordningen. Ecogreens erbjudande borde ha inkommit till kommissionen senast fem dagar före utgången av tidsfristen för synpunkter på det slutliga utlämnandet av

⁽⁶⁰⁾ Kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, 3.8.2013, s. 26).

⁽⁶¹⁾ Panelrapport, EC – Bed Linen, WT/DS141/R, antagen den 12 mars 2001, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS141/AB/R, DSR 2001:VI, s. 2077, punkt 6.233.

uppgifter. Begäran om ett prisåtagande gjordes först den 12 september 2022, mycket senare än den rättsliga tidsfrist som nämns ovan, och inget konkret förslag lades fram. Därför lämnades inget erbjudande om prisåtagande som kunde beaktas i enlighet med grundförordningen, och ingen analogi med ärendena Solar Panels och EC – Bed Linen kunde därför med rätta åberopas. Detta påstående avvisades således.

- (502) För det andra begärde Ecogreen en tullfri kvot analogt med införandet av kvoter för att bevara handelsflöden som anses vara oskadliga inom ramen för skyddsåtgärder, ett annat handelspolitiskt skyddsinstrument.
- (503) I detta avseende begränsade sig kommissionen till att konstatera att denna undersökning reglerades av grundförordningen, som inte omfattar bestämmelser om tullfria kvoter. Denna begäran avvisades därför.
- (504) För det tredje hävdade Ecogreen att en tullkvot är en konstruktiv åtgärd enligt rådets förordning (EU) 2021/2283⁽⁶²⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EU) 2022/972⁽⁶³⁾, som enligt företaget skulle ge kommissionen rätt att öppna och bevilja tullkvoter för jordbruks- och industrivaror.
- (505) Kommissionen noterade att förordning (EU) 2021/2283, senast ändrad genom förordning (EU) 2022/972, var tillämplig på jordbruks- och industriprodukter som förtecknas i bilagan till förordning (EU) 2021/2283, om den undersökta produkten inte nämns under något av dess Taric-nummer. Detta påstående avvisades därför.
- (506) Slutligen påpekade Ecogreen att unionens tullkodex möjliggjorde bearbetning av en viss kvantitet importvaror under tullkontroll (aktiv förädling). Ecogreen begärde att kommissionen skulle undersöka hur ett sådant arrangemang skulle genomföras.
- (507) Kommissionen framhöll att sådana bestämmelser inte faller inom dess befogenheter eller omfattas av den aktuella undersökningen, som styrs av grundförordningen. Denna begäran avvisades därför.

9. SLUTBESTÄMMELSER

- (508) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁶⁴⁾ den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (509) Alla berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av slutgiltiga antidumpningsåtgärder. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av dessa uppgifter.
- (510) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av fettsyror med en kolkedjelängd på C6, C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 med ett jodtal som är lägre än 105 g/100 g och med en halt av fria fettsyror i förhållande till triglycerider (spaltningsgrad) på minst 97 %, inbegripet

— oblandad fettsyra (även kallad "pure cut"), och

— blandningar som innehåller en kombination av två eller flera kolkedjelängder,

⁽⁶²⁾ Rådets förordning (EU) 2021/2283 av den 20 december 2021 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1388/2013 (EUT L 458, 22.12.2021, s. 33).

⁽⁶³⁾ Rådets förordning (EU) 2022/972 av den 17 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2021/2283 om öppnande och förvaltning av autonoma unionstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter (EUT L 167, 24.6.2022, s. 10).

⁽⁶⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

med undantag av fettsyra som certifierats genom ett frivilligt system⁽⁶⁵⁾ för produktion av hållbara biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassa-bränslen som erkänts av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 30.4 eller ett nationellt certifieringssystem i enlighet med artikel 30.6 i direktiv (EU) 2018/2001 och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 och ex 3823 19 90 (Taric-nummer 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 och 3823 19 90 95) samt har sitt ursprung i Indonesien.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
P.T. Musim Mas	46,4 %	C880
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	C881
Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	26,6 %	Se bilagan
Alla övriga företag	46,4 %	C999

3. De individuella tullsatsen som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes namn och befattning, med följande lydelse: "Jag intygar härmed att de [kvantitet] [den berörda produkten] som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas.

4. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som betalats eller ska betalas av denna anledning fördelas vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447⁽⁶⁶⁾ ska antidumpningstullen, beräknad enligt ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare från Indonesien lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen får bilagan ändras genom att denna nya exporterande tillverkare läggs till i förteckningen över samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och därmed görs till föremål för en lämplig viktad genomsnittlig antidumpningstullsats, dvs. 26,6 %. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevis för att

- den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Indonesien under undersökningsperioden (den 1 oktober 2020 till den 30 september 2021),
- den inte är närstående en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- den antingen faktiskt har exporterat de varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Indonesien eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att efter undersökningsperiodens utgång exportera en betydande kvantitet till unionen.

⁽⁶⁵⁾ Förteckningen över de frivilliga system som erkänns av kommissionen finns på https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽⁶⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Indonesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet:

Namn	Taric-tilläggsnummer
P.T. Nubika Jaya	C882
P.T. Permata Hijau Palm Oleo	
P.T. Unilever Oleochemical Indonesia	C883
P.T. Soci Mas	C884
P.T. Energi Sejahtera Mas	
P.T. Ecogreen Oleochemicals	C885
P.T. Apical Kao Chemicals	C886
P.T. Sari Dumai Sejati	
P.T. Kutai Refinery Nusantara	
P.T. Sari Dumai Oleo	
P.T. Padang Raya Cakrawala	
P.T. Asianagro Agung Jaya	
P.T. Domas Agrounti Prima	C887